MASTER
NEGATIVE
NO. 93-81310-22

AUTHOR:

KRATT, GOTTFRIED

TITLE:

DE APPIANI ELOCUTIONE

PLACE:

BADEN

DATE:

1886

Master Negative #

93-81310-22

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Kratt, Gottfried.

De Appiani elocutione. Dissertatio philologa ... tradita a Godofredo Kratt ... Baden-Baden, Sommermeyer, 1886.

viii, 68 p. 23½ cm.

Thesis. Heidelberg.

Vol. of theses.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35 mm REDUCTION RATIO: 11X

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 4-21-93 INITIALS M.D.C.

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

no. 4

DE APPIANI ELOCUTIONE

DISSERTATIO PHILOLOGA AD RITE OBTINENDOS SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES SCRIPTA,

AMPLISSIMO IN

UNIVERSITATE RUPERTO CAROLINA HEIDELBERGENSI PHILOSOPHORUM ORDINI

MENSE APRILI ANNI MDCCCLXXXV

TRADITA A

GODOFREDO KRATT,
CONSTANTIENSI.

BADEN-BADEN.
VERLAG DER EMIL SOMMERMEYERSCHEN BUCHHANDLUNG.
1886.

Druck der J. B. Metzlerschen Buchdruckerei in Stuttgart.

CURTIO WACHSMUTH

FREDERICO SCHOELL

praeceptoribus dilectissimis.

Index librorum, qui in hac dissertatione notis attributis significantur.

1) M. = Appiani historia Romana ed. L. Mendelssohn I. II. (p. 1—564, p. 565 — 1189) Lipsiae 1879. 1881 (cuius editionis sunt paginae, quas referam).

2) M.[1] = Mendelssohn in Museo Rhenano, vol. XXXVIII, p. 126 sq. (de codicis Peiresciani lectionibus).

3) M.[2] = Mendelssohn in „Actis soc. phil. Lips.", vol. VI, p. 347 sq. (Coniecturae).

4) M.[3] = Mendelssohn in Jahnii annalium vol. 119 (a. 1879), p. 822.

5) Schw. = Schweighaeuser in editionis suae (a. 1785 editae) voll. I. II.

6) Schw.[1] = Schweighaeuser in editionis vol. III (adnotationes).

7) Schw.[2] = Schweighaeuser in indice graecitatis (vol. III. editionis).

8) B. = J. Bekkerus in editione sua.

9) Di. = Duebnerus in editione Didotiana.

10) N. = Nauck (cf. M. I. p. XXVI).

11) Ni. = Nipperdey.

12) Sch. = Schenkl in Bursiani annalibus, XI. (vol. 34—37) 11. 12. (a. 1884), p. 169 sqq.

13) C. = Candidus in versione sua, cf. M. I. p. XXVIII.

14) Cob. = Cobet, cf. Sch.

15) vH. = van Herwerden, cf. Sch.

16) St. = Stephanus.

17) Mu. = Musgravius.

18) R. = Reiskius.

19) H. B. = Henricus Berg in tirocinio philol. sodalium regii seminarii Bonnensis, Berol. 1883.

20) H. B.[1] = H. Berg in dissertatione Bonnensi a. 1883 „de participii temporum usu Appianeo."

21) Kaelker = Frid. Kaelker, quaestiones de elocutione Polybiana,

cum epimetro de hiatu in libris Diodoris Siculi, in studiis Lipsiensibus, III, 2, a. 1880., p. 217—320.

22) Stich = Jo. Stich, de Polybii dicendi genere, in actis seminarii philol. Erlangensis, II, a. 1881, p. 141—212.

23) Loesch = Loesch in censura, quam egit de editione Mendelssohniana, in indice philologorum, XIV. 10. 11., a. 1884, No. 93; p. 514.

24) Krebs = F. Krebs, de praepositionum usu Polybiano, apud Schanzium (Beiträge z. hist. Syntax der griech. Sprache, I., Würzburg 1882).

25) Krebs[1] = F. Krebs, die Praepositions-Adverbien in der spät. hist. Graecitaet, I., München 1884.

26) Hu. = Hultsch, de hiatu apud Polybium, Philol. XIV. (a. 1859), p. 288—319.

27) Stein = Henr. Stein in editione sua Herodoti, Berol. a. 1856 in lucem profecta.

28) Kr. = K. W. Krueger in gramm. Graecae suae Lips. a. 1875 quintum editae parte prima.

29) Kr.[1] = K. W. Krueger in Thucydide suo Berolini a. 1860 tertium edito.

30) K. = Raph. Kühner in gramm. Graeca sua a. 1870 iterum edita.

31) Wi. = Winer, Grammatik des neutest. Sprachidioms, Lips. 1867, edit. VII.

32) Mul. = F. W. A. Mullach, Grammatik der griech. Vulgaersprache in hist. Entwicklung, Berol. 1856.

De reliquis hominibus qui commemorabuntur, inspicias aut Sch. aut M., de codicum compendiis M. p. XXVIII. De codicum ratione egit Mendelssohn in museo Rhenano XXXI, p. 201 sqq. et in editionis praefatione.

Cetera compendia.

f. = falso
r. = recte
o. = offendit
d. = delevit
m. = mutavit
c. = coniecit
s. = servavit
v. = vertit
Mafo. = Mendelssohnius alii falso offenderunt
A. = Appianus.

Non tam de observata vel observanda quam de servanda Appiani elocutione agam hoc libello; nam cum totum Appianum ratione et grammatica et critica pertractarem, moles quaedam mihi orta est observationum non tam ad Appiani proprietatem dicendi pertinentium quam ipsam illam proprietatem ab hominum doctorum coniecturis defendentium tanta, ut mihi persuaderem, exemplis allatis non sine fructu posse demonstrari, quantum valeret ad evitandas vanas coniecturas scriptoris usus dicendi accurate observatus.

Neque tamen id neglegendum esse putavi, ut ex usu accurate observato aliquid certe redundaret ad constituendum posteriorum scriptorum Graecorum usum universum. Cuius aedificii fundamenta ut his demum diebus ponuntur, ita de Appiani elocutione perpauca constat adhuc esse animadversa (cf. Sch. p. 172); quae suo loco commemorabo; item quid quisque editorum aliorum hominum doctorum coniecerit, referam.

Sed priusquam ad singulas res tractandas transeam, hoc premendum mihi videtur, neque de Appiano Herodoti Thucydidis aliorum imitatore (cf. Sch. p. 177) — pro huius libelli spatio — me voluisse agere neque grammaticam Appianeam scribere aut valuisse aut voluisse; sed quaecumque aut Appiani propria esse aut ob ipsam proprietatem non perspectam ab hominibus doctis in suspicionem vocari intellexeram, ea sola fere persecutus comparando explicando condonando statuebam defendebam, emendando denique, si fortuna tulisset, restituebam.

Talia autem proprie dicta inveni in eis, quae pertinerent

I.

1) ad genus. 2) ad numerum. 3) ad casus. 4) ad gradus comparationis. 5) ad articulum. 6) ad pronomina. 7) ad tempora. 8) ad infinitivum. 9) ad participium.

II.

10) ad asyndeton. 11) ad anaphoram. 12) ad figuram κατὰ σύνεσιν. 13) ad ellipsin. 14) ad anticipationem. 15) ad attractionem. 16) ad brachylogiam. 17) ad pleonasmum. 18) ad anacoluthiam.

III.

19) ad adverbia. 20) ad negationes. 21) ad praepositiones. 22) ad coniunctiones.

IV.

23) ad verborum significationem. 24) ad verborum structuram. 25) ad verborum collocationem.

Quae, quantum de singulis animadverti, deinceps iam tractabo et ita tractabo, ut, ubicunque loco quodam quemlibet hominem doctum falso aut offendisse aut delevisse aut mutavisse aut coniecisse aliquid ex ipsis locis iuxta allatis apparebit, defensionis causam non addam.

Locorum autem, qui propria continebunt, numeros, quantum potero, enumerabo vel certe numerabo omnes; quae propria non erunt, satis habebo exemplis illustrasse.

I.

1) De genere.

Neutrius generis usum valde amavit A.; ac primum quidem salpius posuit neutra adiectivorum vel participiorum singulari numero pro substantivis abstractis (item Polybius, cf. Kaelker p. 282); legimus igitur 67, 22 *ἐπὶ τῷ Καρχηδονίων κουφόνῳ*, 77, 22 *τῷ φιλοπόνῳ καὶ ταλαιπόρῳ*, 169, 11 *τὸ δ' ἀπάνθρωπον*, cf. etiam 728, 8. 843, 7. 844, 1. 873, 4. 1131, 24. 241, 3, quo loco M. *τὸ σφέτερον εὐπρεπές* f. m. in *τὸ σφέτερον εὐπρεπῶς* (sc. *διατίθεσθαι*); quibus locis omnibus significantur mores hominum, cf. Kaelker ibidem. — Quo accedunt loci 148, 12 (*τὸ ἀσφαλές*) 170, 17 (*τοῦ παραδόξου τῆς προθυμίας*) 196, 1 (*τοῦτο τὸ σοφόν*) 209, 14 (*τὸ ἀδόκητον τῆς ἐφόδου*) 209, 15 (*τὸ παράδοξον τοῦ ἔργου*) 219, 7, 10. 272, 5, 7. 404, 20. 575, 2. 670, 16. 738, 10. 813, 17 (*ἡλικίας τι νεώτερον*) 829, 9 (*ἐς τὸ τῶν χειρῶν εὔκολον*) 855, 24. 1066, 9 (*δυσεργὲς ἦν*, cf. 997, 11 *τῇ ταχυεργίᾳ τῆς ἁλώσεως*) 1067, 5. 1096, 11. 1136, 17. 852, 13. 843, 22. 273, 20. — *τὸ συμφέρον* legimus 322, 3. 825, 8, *τὸ συνειδός* (pro conscientia) 143, 5. 305, 16. 588, 26. 644, 22. 757, 13. 799, 19. 1070, 20. —

Deinde haud raro usu veniunt neutrius generis pronominum et adicctivorum casus obliqui, et singulari numero positi, velut 81, 10 (*μέχρι τινός*) 218, 17 (*οὐδενὸς προκόπτοντος αὐτῷ*). 288, 16 (*οὐκ ὄντος αὐτοῖς ὅποι καταφεύγοιεν*). 828, 3. 446, 17. 328, 17[1]). 624, 6. 589, 2. 801, 5 (*οὐδενὸς καλλιερουμένου*, Mfd. et Nfm., cf. etiam Xen. Hell. 3, 1, 17, ubi *ἐκαλλιερεῖτο* pro passivo legitnr). 847, 7. 1088, 10. 1089, 12. 555, 2 (*οὐκ ἀπέστη τινὸς*, R. f. adiecit *ἐγχειρήματος*) 119, 11. 668, 18. 623, 14. 58, 5; et plurali, velut 158, 25 (*ἐν ἀπόροις*). 255, 11 (*ἐπὶ κρεισσόνων*) 220, 20 (*τῶν πλεόνων*). 235, 14 (*ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων*) 858, 4 (*τοῖς πολλοῖς δυσχεράνας*) 1015, 9 (*καὶ τὸ τίμημα αὐτῷ τῶν πατρῴων ἐκ τῶν κοινῶν ἔκριναν ἀποδοῦναι χρημάτων*, M. r. o. in *χρημάτων*, cf. 947, 21 *μὴ μετασχεῖν τῶν πατρῴων*, et 1036, 6, ubi M. post *ἐπὶ τὰ τῶν πολε-*

[1]) cf. de fig. *κατὰ σύνεσιν*.

μίων f. desideravit *κτήματα*) 132, 21 (*πᾶσιν ἕτοιμα*, M. f. mutare voluit in *ἐς πάντα ἕτοιμα*) 715, 5 (*διέλυε τὴν βουλὴν ἐπὶ ἀτελέσι πᾶσι*, Mrs. contra Blokium, qui c. *πράγμασι*). 975, 16. 1059, 17 (*ἵνα καὶ τῶν ἐναντίων κοινωνῶμεν ὑμῖν*, Mfo. et vHfc. „*κατὰ τῶν ἐναντίων*“; opponuntur enim inter se *ἀκίνδυνον φόρον* et *τῶν ἐναντίων*, quare Schwrv. „ut ex adversis etiam tempestatibus commune vobiscum detrimentum sentiremus“ et Sch. p. 179. 180 „ut adversarum etiam rerum vobiscum participes essemus“) 1056, 12 (*ἐγίγνετο γὰρ — ἕτερα ἐμφύλια ὅμοια, στρατηγοῦ μὲν οὐδενὸς ὄντος ἐπὶ πᾶσιν ὥσπερ ἐκείνοις*, Mfc. *ἐκείνων*, Schwfc *ἐκεῖνοι*[1])) 1120, 4 (*ἐλπίζοντες αὐτοῖς αὐτοὺς ἀγαπήσειν*, Mfd. *αὐτοῖς*[2]) 1144, 7.

Tum A. neutra nonnunquam ita usurpat, ut aut ipsos significent homines aut ad homines sint referenda: 279, 7 (*ὀλίγον δ' ὅσον ἐσωφρόνει, τὰς πύλας ἀπέκλειε*, cf. 806, 17 *τὸ καθαρὸν τοῦ πλήθους* et 1035, 7 *πολὺ δ' ἦν ὁ καὶ τοῖς πολεμίοις ἑαυτὸ ἐπέτρεπεν*) 645, 12 (*ὁ πόλεμος ἔφθειρε πάντα, ὧν γε καὶ μύριοι* etc., Mfc *πάντας*) 715, 3 (*πάντα καταλύειν* pro *πάντας καταλύειν*, quod M. f. restituit) 1046, 19 (*ὁ δὲ Ἀντώνιος πάντα ἦν*, Mfc *πάντη*, vHfc. *πάντῃ*, cf. 710, 11. 821, 22). 661, 6 (*πολέμιον οὐδὲν ἦν ἔτι πλὴν Σερτωρίου*) 367, 18 (*τὸ τρίτον τούτων ἔκτειναν*) 1100, 5 (*τὸ κεφάλαιον τοῦ πολέμου Λεύκιον γεγονέναι*) 210, 6 (*Ἀσδρούβας μέν ἐστι τὸ τοῦ πολέμου κεφάλαιον*) 988, 19 (*ἐπώλουν αἱ ἀρχαὶ τὰ ἐλεύθερα*) 930, 16, 17 (*τὰ ἀγριώτερα τῶν βαρβάρων*) 833, 6 (*τῆς μὲν Εὐρώπης πολλὰ βάρβαρα ἑλών*, Mfc. *ἔθνη*) 714, 14 (*εἴ τι τὴν πόλιν καταβιάζοιτο*, Mfo.

Aliter comparati sunt loci 31, 9 (*γαῦρον ὁ νενικηκώς*) 466, 2 (*τοῦτο εἶναι τὸν πυρσόν*, Mfo.) 1015, 25 (*τοῦτο γὰρ ἐπανάστασίς ἐστι*, Mfo.) 944, 21. 1153, 3. 172, 22 (*συνετάρασσον ἀεί τι καὶ κτείναντες ἐπανήεσαν*[3]), cf. 396, 15 *ἀεί τι ἐνοχλῶν*). 1053, 8 (*οἱ κατὰ τὰ φρούρια, πολλὰ ὄντα*, Mfo.) 213, 17 (Schw. R. Mfo.?)

Porro saepius neutra adiectivorum invenimus, ubi exspectamus adverbia, velut 763, 1 (*τῶν ἱππέων βραχὺ τὰ πεζὰ προλαβόντων*) 75, 15 (*ἐσεμνύνετο ὅμοια*) 242, 17 (*τὰ ἔναγχος ταῦτα*) 203, 16 (*τὸ πάμπαν*) 1048, 22 (*τὸ μέχρι πλείστου*) 850, 8 (*τὰ εἰκότα*). 250, 18. 589, 7. 636, 9. 289, 11 (*γιγνομένου δὲ τοῦδε πυκνοῦ*, Mfc. *πυκνῶς*, cf. 693, 12 *ἀπὸ τοῦ δέους, πολλοῦ σφισιν — ἐπιστάντος*) 870, 10 (*οὐδὲν ἐπιμέμπτων —*

---

1) cf. de ellipsi.
2) cf. de pronomine.
3) cf. de ellipsi.

γενομένων). 170, 28. 579, 25 [1]). Comparari denique inter se possunt loci 211, 9 (*τὸ ἀκριβὲς τῶν γιγνομένων* pro *ἀκριβῶς τὰ γιγνόμετα*) et 1102, 12 (*τὸ τῆς ἀποκρίσεως ἀκριβὲς ἄρα οὐκ εἰδώς*), qui tamen differunt a locis antecedentibus.

Saepissime vero adiectivorum vel pronominum neutra pro substantivis coniungit cum substantivorum casu genetivo, velut 235, 8 (*τὸ πολὺ τῆς ἀρχῆς*) 242, 6 (*ἐς τόδε τύχης*) 609, 16 (*τὸ λοιπὸν τῆς στρατιᾶς*) 223, 7 (*ἐς ἔσχατον ἀπορίας*) 260, 13 (*ἀπορίας ἐν τούτῳ*) 294, 13 (*ἐν τῷδε ἀπορίας*) 855, 2. 545, 19. 586, 18. 10, 17. 279, 15. 280, 7. 294, 13. 639, 23 (*ἐν τοσῷδε κινδύνου*, Nfm. in *κινδύνῳ*) 639, 26. 659, 5. 704, 4. 999, 15. 876, 24 (*οἷς τι λογισμοῦ βαθέος ἦν*, Lennep f. c. *βάθος*) 233, 4 (*τὰ ἄχρηστα τῆς λείας*).

Omnino denique neutris Appianum libentissime uti quo magis confirmem, ni loco non indigni mihi videntur, quos adiciam:

88, 5 (*τὰ μὲν τῶν Ἀσταπαίων ἦν ἄριστα*, Mf. desideravit *ἔργα* ante *ἦν*, cf. 678, 10 *καὶ τάδε ἦν καὶ τοῦδε τοῦ ἔτους ἐν Ἰβητίᾳ*, Mfo.).

261, 7 (*ἀφράκτοις καὶ κερκούροις καὶ στρογγύλοις πολλοῖς*) et 309, 6 (*ἄλλοις βραχυτέροις πολλοῖς*[2])) Mf. desideravit *πλοίοις*, cf. 406, 8 (*οὐδὲν ἦν ἀχρεῖον* pro *οὐδὲν βέλος ἦν ἀχρεῖον*, Mfo., cf. 555, 2).

284, 20 (*διὰ τοῦ πεσόντος — βιάσασθαι καὶ ἐσδραμεῖν*, cf. 312, 9 *τὸ διαπεπτωκὸς τοῦ διατειχίσματος*).

336, 2 (*βουλομένους τι πρεσβεῦσαι*, Mfo. in *τι*, cf. 172, 22. 396, 15).

276, 22 (*ἐς τοῦτο δ' ἡμῖν ἀνάγκης ἀφῖκται*, St. f. desideravit *τὰ πράγματα*), 227, 18 (*ἐπεὶ δὲ ἕτοιμα ἦν αὐτοῖς*, Mfo., Schrs., cf. Sch. p. 174 et Kr[1]. II 3, 3 et I 46, 1) 1022, 16 (*καὶ πάλιν ἦν ἄπορα τοῖς ἀμφὶ τὸν Βροῦτον*, Schwfm.) 1068, 24 (*ἀμήχανα δ' ἦν αὐτῷ*, cf. 1136, 9). —

182, 24 (*τῷ παρ' ἐχθροῦ*, sc. *λόγῳ*, St. Mfo.) 804, 1 (*τῶν ὀμωμοσμένων*, sc. *ὅρκων*, Mfo.).

172, 20 (*λίθους ἐπὶ τὰς μηχανὰς ἀφιέντες πολλὰ συνέτριβον*, Mfo.) 759, 26 (*τὸ μεταξὺ Φαρσάλου τε πόλεως καὶ Ἐνιπέως ποταμοῦ*, Mf. des. *πεδίον*) 182, 13 (*ἠγείρετο τὸ Ῥωμαίων*) 234, 21 (*τὸ πρὸς χάριν ἀεὶ ἐπικρατεῖ*) 209, 24 (*τὰ τῆς γνώμης ἐρῶ*). 179, 19 (*τὰ αὐτῶν ἐποίουν*) 179, 24 (*ἐν ἅπασι τοῖς Ἀννίβου*) 859, 10 (*τὸ τῆς ζημίας*). 586, 11. —

cf. Stich p. 161.

---

1) cf. de accusativo.
2) cf. de fig. *κατὰ σύνεσιν*.

2) De numero.

Pluralis numerus nominum abstractorum frequentissime usu venit apud Appianum (cf. K. § 348b 3c, p. 15, Kr. § 44, 3. Wi. p. 166, Stich p. 151), ac primum quidem ita, ut significentur complures notionis abstractae modi, status, casus: 83, 25 (χρεῖαι) 150, 28 (ἐπινοίαις) 695, 21. 875, 18. 237, 1. (τὰς εὐπραξίας) 246, 11 (τὰς εὐπραξίας) 221, 19. 253, 19. 67, 20. 354, 11. 241, 26. 222, 10. 583, 6. 263, 27. 295, 5. 302, 10. 497, 4 (ἐλευθερίαις, Mfo.) 694, 12 (τὰς φιλοτιμίας) 758, 10 (χάρισιν) 1157, 1 (δι' ἀπειρίαν ὁδῶν καὶ ἐνέδρας, Zippel, f. c. φόβον ἐνέδρας[1])) 817, 21 (τοῖς φόβοις) 1161, 11 (φόνων) 828, 26 (ἔοικεν—τὰ γεγενημένα . . . . του δαιμόνων ἔργα εἶναι, Mfo. cf. 844, 3. 1160, 15. 163, 1, quo loco Mfo. in ὅταν αἱ φάλαγγες ἔργων ἔχωνται) 834, 14 (εὐπραξίαις καὶ τύχαις) 12, 15 (χρόνους).

Deinde plurali abstractorum exprimitur iteratio quaedam; quo pertinent loci 193, 14 (γυναικῶν ὕβρεις καὶ παρθένων ἀπαγωγαί, Naber r. m. ὕβρις in ὕβρεις, cf. 859, 9. 1059, 21) 203, 20 (ἐπὶ θήρας ἢ λεηλασίας, cf. 201, 25) 500, 8 (σφαγαί) 567, 3 (cf. 939, 7, a M. recte collatum ad 830, 22) 569, 5. 576. 14. 578, 9. 580, 14. 695, 26. 936, 19. 25, 22. 217, 12 (Schwrm. ὑποσχέσει in ὑποσχέσεσι) 252, 22 (ἔργα πολέμων, B. Mfo., cf. 286, 4, ubi Mrs. πόλεμος contra Musgravium, 817, 18 πάντα ἐμπλῆσαι πολέμων, 903, 24 δύο ἦσαν οἱ πόλεμοι, 909, 19, quo loco πολέμῳ Mfm. in πολεμίῳ, cf. 1092, 5 Cfv.; accedit 1116, 7, ubi Mfo. in πολέμους) 396, 14 (χυρτολογίαις καὶ ξυλείαις) 641, 14 (λίθων ἀφέσεις) 645, 10 (λύμας καὶ θανάτους καὶ δημεύσεις) 686, 23. 694, 12. 695, 26. 714, 5. 719, 5. 1098, 10. 1160, 10.

Ad complures denique homines referendus est abstractorum nominum pluralis 12, 22 (καθὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τισὶν ἐπὶ τὰ ὀνόματα ἦσαν ἐπικλήσεις, Rfm.[2])) 46, 11 (τὰ μεγέθη μείζους) 503, 18 (ἐν ὑποψίαις ἐτίθετο) 677, 13 (αὐτὸν ὁ στρατὸς ἐν αἰτίαις εἶχεν) 571, 24 (θεραπόντων, ἀκινδύνως αὐξομένων διὰ τὰς ἀστρατείας) 876, 2. 939, 26. 964, 12. 1087, 9 (οὔτε τοῦ λιμοῦ τι τέλος ἦν οὔτε τῶν θανάτων, cf. 645, 10) 391, 16. 1046, 3 (οἱ δ' ἀνεωθοῦντο μὲν ἐπὶ πόδας, Mfc. πόδα) 1092, 22 (τοιάδε ἀλλήλοις προσιόντες ἀπό τε τῆς στολῆς καὶ τῶν σχημάτων προαπεδείκνυντο, Mfc. τοῦ σχήματος, cf. 217, 12) 1168, 20 (κοινῇ δ' ἐβόων . . . ἀφεθῆναι τῶν στρατειῶν, Mfc. τῆς στρατείας,

---

[1]) cf. de brachylogia.
[2]) cf. de praepos.

cf. 571, 24) 946, 3, 4 (ὡς καὶ τῶν ὑπάτων τινὰς ἐς τὰς φυλακὰς ἐμβαλεῖν, Mfc. ἐς τὴν φυλακήν) 308, 17 (τοσοῦδε στρατοῦ, μήτε ἡμέραν ἐκλείποντος ἐπὶ τοῖς ἔργοις μήτε νύκτα, Mfc. ἐπὶ τῷ ἔργῳ). — Quae tamen divisio non ita est severa, ut singula genera locorum non possint partim inter se misceri. —

Jam adnotandi sunt loci 687, 23 (τῶν δήμων ἀεὶ τοὺς δαψιλεῖς ἐπαινούντων, Mfc. δημοτῶν) 841, 3 (τὰς ἀρχὰς ἐκέλευον — — τὸν βωμὸν ἐκθεοῦν) 672, 5 (δῆμοι et ἀρχαί), ubi nomina extant haud abstracta[1]).

ἑκάτεροι autem legimus non de factionibus sed de singulis hominibus adhibitum 1107, 19. 988, 12. 1096, 17 (quibus locis Mfo.) 1142, 24. 1161, 15, ἕκαστος plurali numero 137, 1. 26, 16. 94, 10 cet., ἅπερ pro ὅπερ (quod referatur ad totum enuntiatum) legimus 158, 24 (Mfm.), ταῦτα pro ταὐτὸ 743, 18 (Mfo.), pro τοῦτο 715, 5 (B. Mfm.), τάδε pro τόδε 882, 3 et 851, 18 (quibus locis Mfo., 336, 19 Mrm.), αὐτὰ pro αὐτὸ 811, 13 (Mfo.); verbi finiti pluralis ad ὅπλα referendus est 555, 9 (Mrm.? — cf. 404, 27 et Kr. § 44, 4 et Kaelker p. 264). — 399, 18 autem ἀφέσεις cum v. H. mutaverim in ἀφέσεως. —

Singularem vero praetulit A. in locutionibus διὰ βραχέος et δι' ὀλίγου 376, 10. 495, 21. 889, 22 (cf. 206, 7 ἐκ βραχέος) 881, 10 (quibus locis Mfo.) et ἐν ὀλίγῳ 417, 11 (Schrs. contra v. H.) et in vocabulo πολύς 756, 21 (Mfo.), 959, 22. 963, 17. 270, 10 (cf. 178, 16. 356, 3. 693, 12) 1035, 7. Pro τῶν γιγνομένων legimus τοῦ γιγνομένου 199, 11 (cf. Stich p. 151).

Saepius denique nominum pronominumque singularis extat pro plurali: 618, 14 (μετὰ τοῦτο pro μετὰ ταῦτα) 598, 18 (νόμου ἐσηγήσεσιν pro νόμων ἐσηγήσεσιν) 686, 8 (μεθίεσαν τὸν στρατὸν pro μ. τοὺς στρατούς) 710, 10 (μετὰ τοῦτο pro μετὰ ταῦτα) 736, 11 (ὃ καὶ ἡμεῖς ἐνθυμούμενοι pro ἃ κ. ἡ. ἐνθ.) 800, 3 (ὃ ἔμαθεν pro ἃ ἔμ.) 737, 10 (ἐπὶ δὲ τούτῳ pro ἐπὶ δὲ τούτοις) 972, 12 (ἵνα μὴ γνωσθείη πρὸς ἑτέρου pro ἵ. μ. γ. π. ἑτέρων) 575, 11 (ἐκ πολέμου βίᾳ κατέχοντες pro ἐκ πολέμων β. κ.) 996, 18 (ὡς ἐπὶ δοριαλώτῳ pro ὡς ἐπὶ δοριαλώτοις) 458, 13 (πολεμίου σφάλματος pro πολεμίων σφ.) 532, 12 (ἐπαιρόμενοι — ὑπὸ τοῦ κέρδους pro ἐπ. — ὑπὸ τῶν κερδῶν), quos locos a M. in dubitationem vocatos pro Appiani inconstantia mutandos esse negaverim; accedunt loci 1067, 2 et 30, 22, ubi Nfo.; retinuerim etiam 623, 3 (φρουρὰν κατὰ μέρος ἐπιστήσας pro φρουρὰς κ. μ. ἐ., Mfo.), ubi singularis explicetur attractione quadam, cum κατὰ μέρος significet singulas partes.

---

[1]) cf. de signif. verb.

Figura *κατὰ σύνεσιν* saepissime utitur A. (cf. K. II p. 47—52): Primum ita, ut verbi finiti numerus pluralis referatur ad singularem substantivi collectivi: 65, 6 (*τὰ μὲν ἐς τὸν στρατὸν ἀνάλισκεν, ἵνα προθυμότερον αὐτῷ συναδικοῖεν*) 67, 5 (*ἡ στρατιὰ — στρατηγὸν ἀπέδειξαν αὐτόν*) 290, 15 (*ἡ στρατιὰ — μέγα ἠλάλαξαν*) 377, 5 (si cod. V. sequimur cum M.) 410, 23 (*ἡ βουλὴ τοῖς ἐγνωσμένοις συνετίθεντο*, Schwfc. *συνετίθετο*). 685, 17. 686, 14. 709, 27. 651, 16 (*τὸ ἄστυ — τὰς πύλας ἀνέῳξαν*, Cfv., Mfo,) 826, 14. 827, 6. 830, 26, 831, 14. 841, 18. 848,23. 907, 9. 927, 4. 962, 21. 989, 18. 1050, 20. 1097, 11 (*καὶ ὁ στρατὸς ὁ τοῦ Καίσαρος. εἴτε ἐξεπίτηδες, οἷα προδιδάσκονται πολλάκις, εἴτε* etc., Mf. post *πολλάκις οἱ στρατιῶται* vel tale quid intercidisse suspicatur). Excipiendus est locus 587, 20 (*ἡ βουλὴ ἐκέλευσε — Λίβιόν τε Δροῦσον — — ἔπεισε*, Mfc. *ἔπεισαν*?). Nonnumquam eodem loco structura variatur: 633, 7 (*ἡβουλὴ — μετέπιπτε — καὶ ἔπεμπον*). 279, 8 (*ὀλίγον δ' ὅσον ἐσωφρόνει τὰς πύλας ἀπέκλειε καὶ — ἐπλήρουν*) 206, 24 (*ἡ* — sc. *στρατιὰ — δ' οὐχ ὑπήκουεν ὑπ' ὀργῆς ὧν ἐπεπόνθεσαν*, Schwfc. *οἱ δ' οὐχ ὑπήκουον*, cf. 1097, 11) 839, 16. 840, 19. 842, 4. 861, 14. 864, 23. 1070, 17.

Quo accedunt loci quibus aut praeter verbi finiti pluralem aut sine verbi finiti plurali etiam participia plurali numero coniunguntur cum substantivo collectivo: 221, 4 (*ὁ δῆμος — πεποιημένοι — διήρπασαν*) 239, 16 (*τὸ πλῆθος — ἐκλογιζόμενοι — ἠπείθουν*) 296, 5 (*ὁ στρατὸς — καταθέοντες εὐφήμουν*) 302, 3 (*ὁρῶν — ἄλλο τε πλῆθος αὐτοῖς συνόντας ἀγοραῖον, οἳ* etc.) 324, 12 (*ἀνῄρει τὴν βουλὴν — ὡς — προδόντας*) 747, 6 (*στρατὸν, οὕτω — περίφοβον ὡς — — — μήτε στῆναι, περὶ τὰς πύλας ὄντας ἤδη, μήτε ἐσελθεῖν*) 776, 9 (*ἑτέρα* — sc. *στάσις — δ' ἐπ' αὐτὸν ἀνίστατο τοῦ στρατοῦ, ὡς οὔτε — λαβόντες οὔτε — βραδύνοντες*, Mrs. contra Mu. et Schw. collato loco 732, 17 *στρατιὰ — κατεβόησεν ὡς — βραδύνοντες καὶ — οὐ λαβόντες*) 804, 10 (*τῇ βουλῇ θαῤῥοῦντες — συγγενέσι οὖσι*) 1067, 2. 1113, 14. 1161, 17. 852, 23. 884, 21.

Talibus quoque locis habemus variationem structurae, cf. 170, 27 (*οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἦν ἔτι τῷ Ἀννίβᾳ πιστόν, ὑποπτευόμενόν τε ὑπ' ἐκείνου καὶ ὑποπτεύοντες αὐτόν*) 890, 15 (*τὴν στρατιὰν, ἵνα — κατοκνῇ, διεκλήρωσεν —, οὐ στασιάσαντας*) 888, 9, 10 (*ἡ βουλὴ — — — εἶχεν ἐν ὀργῇ, ἀναθέμενοι δὲ — ἐψηφίσαντο*) 764, 17—19. 469, 12—15 (*τὸ μέγα ἄστυ αἱ Θῆβαι, — — — ἑλόμενοι τὰ Μιθριδάτεια, — — — — μετετίθετο*, Schw. Mfm., cf. 877, 1—3 *τὸ δὲ πλέον, ὁρῶντες — ἐτίθετο* Schw. Mfm.).

Pronominis pluralem ad substantivi collectivi singularem refert A. 356, 3 (*στρατοῦ, οὓς*) 695, 13 (*φθόνῳ δ' αὐτῶν οἱ πολλοὶ* post *τὴν βουλήν*)

842, 13 (*διὰ σφᾶς* post *ἡ βουλή*) 478, 9 (*αὐτοὺς* post *στρατοῦ*, Nfm.), singularem 488, 17 (*αὐτὴν* spectans ad *στρατιὰν* quod antecedit; in *αὐτὸν*, nisi de *πολέμου* dicitur, Schwro.), adiectivi pluralem 887, 17 (*ἡ βουλή τότε μὲν ἀγχώμαλοι — περιῆλθον*).

ἑκάτερος cum verbi plurali coniunctum legimus 835, 14 (*ἥστην ἑκάτερος*) 207, 9. 797, 4. 228, 16, cum pronominis plurali 539, 25 (*τὸν μὲν στρατὸν αὐτῶν ὥπλιζεν ἑκάτερος*, Nfo.), cum participii singulari et verbi finiti plurali 972, 24 (*χωρῶν δὲ ἑκάτερος — σταθμεύουσι*), cum participii singulari 686, 9 (*ἑκάτερος — ποιούμενος*) 1009, 11 cet., cum verbi et pronominis plurali 973, 2 (*περινεύοντες — ἔδοξαν ἀλλήλους ἑκάτερος στρατὸν ἐπὶ σφᾶς ἐφιπεμφθέντα εἶναι*, Schw. Mfo.[1]), *ἕκαστος* 747, 8 cum verbi plurali.

Enumeratione quadam nititur pluralis verbi finiti 637, 13 (*καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦδε καὶ Ἀντωνίου — καὶ τῶν ἄλλων — προυτέθησαν*) 685, 16. 803, 15. 844, 22 (ubi enumeratur non per *καὶ* sed per *ἢ*[2]), participii 1050, 23 (*οὐ γάρ τις αὐτῶν Βροῦτον ἢ Κάσσιον οὐδὲ ἡσσωμένους ἀπέλιπεν*; hic quoque, pluralem respiciens, *καὶ* pro *ἢ* exspectaveris). 849, 20 (ubi verbum singulari positum est numero! *ἀγγέλλεται Κάσσιός τε καὶ Βροῦτος ἀφῃρημένοι*), substantivi 191, 22 (*δι' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρίστων*, Mrs. contra Wesselingium). Singularem exhibent loci 742, 22 (*θαρρεῖν ἐκέλευον οἱ θεράποντες τὸν κυβερνήτην — — τὸν μὲν δὴ ποταμὸν ὁ κυβερνήτης εἰρεσίᾳ βιαζόμενος ἔπλει; ὡς δ' ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς ἀφίκετο*, Mfo. in *ἀφίκετο*); item in locis 750, 9. 967, 8. 394, 20. 648, 6 (ubi *ἀπαθεῖς* exspectaveris) 161, 8. 960, 17. 748, 11. 139, 25 pro Appiani inconstantia offendendum esse mihi non videtur. 1027, 3, 4 pluralem recte restituerunt Schw. et M.

3) De casibus.

a) De accusativo:

In accusativo usurpando propria fere non exhibet A., nisi quod saepius legimus figuram etymologicam et accusativum absolutum. Accuratius tamen ut et haec et alia quaedam proferam inducor nonnullos locos defendendi occasione.

Figuram igitur etymologicam exhibent loci, quos quidem conquisiverim, 29, ex quibus referam locos: 91, 18 (*ἀρξάντων τὴν αὐτοκράτορα ἀρχήν*, cf. 375, 14 *τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἄρξω*) 196, 26 (*τρίτον πόλεμον καὶ*

1) cf. de sign. verb.
2) cf. de particulis.

τελευταῖον ἀλλήλους ἐπολέμησαν cf. 1050, 8 Schw. Mfm.[1]) 771, 19 (μόνην ἀρχήν ἄρξαντος Mfo.) 926, 16 (τὴν ἐσήγησιν, ἣν ἐσηγήσατο, Mfd. ἐσκγήσατο) 992, 13 (ἠδικούμην, — τό μὲν πρῶτον ἀδίκημα, Mfd. ἀδίκημα). 1089, 6, 7 (τὸ μὲν δὴ τέλος — ἐς τοῦτο ἐτελεύτα), qui locus quamquam talem accusativum non praebet, tamen quodammodo huc pertinet.[2])

Accusativum continentiae praeterea legimus locis 18; f. offenderunt Mendelssohnium loci 403, 16 (καμήλους ὀξυτάτας ἐπικαθήμενοι) et 1017, 2 (ἐσφορὰς προγεγραμμέναι, si Bekkerum sequimur; cf. 961, 8). Eundem accusativum neutris pronominum et adiectivorum expressum legimus 392, 18. (ἐπιτετραμμένοι τοῦτο) 846, 23 (ἀσκεῖσθαι τὰ πολέμια) 850, 8. 990, 21. 1180, 2.

Accusativus relationis ab adiectivis dependet locis 202, 17 (τὸ σῶμα καλῷ) 143, 14 ἄκροςῶν ὀργήν) 253, 24. 27, 27. 46, 11. 347, 15. 555, 9. 291, 22. 666, 5. 554, 22. 889, 18. 1034, 22, a verbis 38, 13 (τὰς κεφαλὰς ἀπεκόπησαν) 50, 15. 669, 7. 685, 12 (τιτρώσκεται τὸν μηρὸν, Mfc. ἐς τὸν μηρόν) 37, 28 (ubi codicis Peiresciani scriptura ἀλγήσαντα δ' αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς mihi videtur esse recipienda, cf. M.[1]) 585, 19. 1016, 4.

Absolute denique positum legi accusativum 43 locis, inter quos Mfo. 256, 15 (μυριάδας ἀνδρῶν συνιούσας pro μυριάδων ἀνδρῶν συνιουσῶν) 669, 2 (τῶν ἐχθρῶν αὐτὸν ἀνελόντα βουλευτὰς μὲν ἐνενήκοντα) 888, 21 (ὡς τὸν Ἀντώνιον ἔργῳ διὰ τῶνδε εἶναι πολέμιον ἐψηφισμένον; v. 19 εἶναι pro εἰδέναι censeo esse scribendum cum B.. cf. 272, 13. 708, 19. 889, 9. 736, 17. 891, 5. 898, 11. 899, 22. 972, 6. 983, 12; non repugnant 891, 10. 897, 10) 1112, 11 (ὡς αἴτιον τῇ γυναικὶ θανάτου γενόμενον); Schwfo. 343, 10 (ὧν ὁ Περσεὺς αἰσθόμενος οὐκέτι τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων ἔπεμπε — sc. αὐτῷ — ὡς ἤδη καὶ δὶ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεπολεμωμένον) 1115, 8 (καὶ ὁ μὲν τόδε ἐξεῖπεν οὐ πρὸς πάντων ἐπαινούμενον; equidem accusativo ἐπαινούμενον inducor, ut hunc locum traxisse iudicem Appianum e Latino quodam scriptore, qui scripserit „Hoc aperuit, [id] quod non omnes laudant“, cf. 1153, 3 et Kaelker p. 280, adn. 2, et Stich. p. 146), Nfo. 468, 6 (ἐς Ἀριστίωνα — εἰρημένα, αὐτὸν αἴτιον τῆς ἐκβολῆς τῷ λόγῳ γενόμενον), Stfm. 1078, 19 (ἐπισταλὲν δὲ αὖθις ἀναλαμβάνειν αὐτόν). Loco 789, 11 legimus ἐμπλακέντα τὸν πόδα, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἔτεμε pro ἐμπλακέντος τοῦ ποδὸς τὸν τ. ἔτεμε aut ἐμπλακέντα τὸν πόδα ἐς τὸν ταρσὸν ἔτεμε[3]), 819, 10 ad ὡς οὐ δικαίως φυλασσόμενα

1) cf. de struct. verb.
2) cf. de pleonasmo.
3) cf. de collocatione verborum.

supplendum est τὰ πεπραγμένα, 923, 18 τὸν θρίαμβον ad οἱ δὲ τῆς ἐς τὸν θρίαμβον ὑπεροψίας, οὐκ ἄδικον ὄντα. Loco 1010, 21 Γαίῳ μάλιστα Καίσαρι τοὺς πλέονας ἐστρατευμένους Cfv. „praesertim eos qui sub Caio Caesare olim militaverant.“ 1022, 8 denique (ὡς ἀχρεῖον ἐστὶ τὸ τηρεῖν) pro ἐστί Schwrc. ἔτι. Jam restant loci 249, 19. 610, 20. 623, 11, 16, 17. 169, 5. 645, 5. 626, 21. 299, 21. 663, 15. 695, 5. 708, 11. 799, 10. 842, 15. 278, 25. 874, 12. 882, 17. 917, 6. 998, 13. 1028, 8. 1075, 25. 1116, 22. 1116, 22. 1117, 19. 1121, 19. 1126, 9. 1129, 23. 1139, 13, 14. 1145, 16. 843, 7.

3ᵇ) De genetivo.

Genetivi usus Appianeus patet latissime, imprimis partitivi et obiectivi.

Ac partitivum quidem nonnumquam ita usurpat, ut et contineat nomen proprium et dependeat a nomine proprio, quod maxime cadit in locum 97, 9, de quo accuratius dicam, quippe qui sit instar omnium maximeque vexatus ab hominibus doctis, quorum nemo in verbis traditis αὐτῶν Σεγηδαίων acquievit. Sed alii alia conicientes nullam tamen addiderunt suspicionem aut explicationem, nisi quod Schw. adnotavit „ab Arevacis ducem fuisse creatum ex toto conexu apparet“. Qua in re cum eo consentio. Conexus enim sententiarum est hic: „Aruaci ad tantam comitatem sunt progressi, ut Segedaeos profugos non solum reciperent, sed etiam suum ducem ex iis crearent.“

Desideraverunt autem homines docti, ni fallor, pronomen τινὰ vel participium ὄντα post Σεγηδαίων vel vocabulum ἐξ ante αὐτῶν (quod inseruit ipse Stephanus, cum scripsit vel potius scribi maluit ἐκ τῶν Σ.) vel tale quid, quo accuratius significaretur ratio partitiva, quae intercederet inter Κάρον et αὐτῶν Σεγηδαίων. Quam rationem, etiamsi 153, 26. 915, 10 aliis locis A inseruerit τις, traditis verbis optime exprimi intellegemus, ubi comparaverimus locos 176, 13. 348, 23. 349, 5. 351, 1. 414, 6. 351, 20. 353, 3.

Quo accedunt loci, quibus genetivus partitivus dependeat a nomine proprio, nomen proprium ipse non sit: 46, 5 (οἱ Τιγύριοι δ' αὐτῶν) 229, 13 (ubi ἦσαν idem est atque „stabant“ cum 442, 4 genetivus etiamsi cum M. οὕτω in ὅτου mutemus non dependeat a Προυσίας, sed ab ἦν) 254, 19 (τῶν παίδων Γολόσσην) 364, 2. 477, 15. 547, 19. 681. 12 (ubi M. f. interpunctionis signum ponit ante Σπάρτακος. — Eiusdem paginae v. 16 quidni A. struxerit θέαν ἐπιδεικνύναι, qui 256, 16 scripserit θέαν ἰδεῖν? cf. 699, 10. 944, 27. 799, 9; idem vero recurrit 802, 20) 887, 21 (τῶν δημάρχων Σάλβιος Mfc. τις) 728, 2. 826, 22 (τῶν ἀνδροφόνων Δέκμος, Nfc. εἷς) 801, 12.

Jam e partitivis a substantivo dependentibus restant mentione digni hi:

275, 5 (*μηδ' ὑποκρίνεσθε ἐλεεῖν ἱερὰ καὶ ἑστίας καὶ ἀγορὰς καὶ τάφους· ὧν τάφοι μὲν ἔστων ἀκίνητοι*, cf. 1012, 12 *ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῷ κόσμῳ τῆς πολιτείας, ὧν οὐδεὶς νόμος οὔτε ἀριστοκρατικός κύριως οὔτε δημοτικὸς ἔτι ἦν*) 402 16 (*ἵστη δ' αὐτοὺς ἐν μέσῳ, διελὼν ἀνὰ χιλίους καὶ ἑξακοσίους ἐς δέκα μέρη, καὶ τούτων ἑκάστου μέρους ἦσαν — ἄνδρες*, Mfo. in *τούτων*) 1021, 8 (*δύο δὲ ἀετοί καταπτάντες ἐς τῶν σημείων δύο ἀετούς*) 1046, 2 (*ὥσπερ τι μηχάνημα τῶν βαρυτάτων ἀνατρέποντες*).

Omnino A. valde amat genetivum partitivum; quod respiciens mutandos esse negaverim, locos 735, 15 (Nfo. in *ὧν οὐχ ἅπασιν*) 406, 21 (Mfo. in *οὐδενὸς οὐδ' ἐκείνοις ἱππέων ἤψιλοῦ παρόντος*), 479, 13 (*καὶ στρατηγοὶ αὐτῶν ἦσαν μὲν καὶ κατὰ μέρος ἑκάστῳ*, Mfc. *αὐτοῖς* et *ἕτεροι*, nam *αὐτῶν* dependet ab *ἑκάστῳ*, cf. Kr.² I. 33, 1 et Stich p. 154) 169, 14 (*οἱ σὺν αὐτῷ δύο τῶν αἰχμαλώτων*, Mfo.) 607, 18 (*ἔκτεινε τοῦ Παπίου περί ἑξακισχιλίους, τῶν* ante *τοῦ* supplendum [1]) 735, 20 (Mufc., Mfo., *τούτων* enim pro genetivo partitivo dependet ab *ἑκατόν*, *Ῥ. ἐπιβατῶν* ab *ἑκατὸν τούτων* pro genetivo qualitatis vel continentiae) 672, 4 (Mfo. in *παρέπεμπον ἱερεῖς τε ἅμα πάντες καὶ ἱέρειαι, κατὰ σφᾶς αὐτῶν ἑκάτεροι*) 150, 24 (Schw. B. Mfm. *παρὰ τοῖς ἐπέκεινα Κελτῶν*) 410, 3 (*ἀπέχεσθαι τῆς Εὐρώπης ὅλης καὶ Ἀσίας τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου*, Mfo.[2]) cf. Stich p. 153) 1146, 22 (Mfo. in *λυμανεῖσθαί τινα τῶν Καίσαρος*) 807, 25 (Mf. interpunctionis signum ponit post *δυνηθέντων*; *τῶν* ante *τότε* ne desideraveris [1]) 847, 11 (*δέος αὐτὸν ἐπεῖχε καὶ ἄγνοια, εἴτε κοινὸν εἴη τῆς βουλῆς τὸ ἔργον εἴτε καὶ τῶν ἐργασαμένων ἴδιον καὶ εἰ δίκην ἤδη τοῖς πλείοσι δεδώκοιεν, ἢ καὶ τοῦδε εἶεν, ἢ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῖς συνήδοιτο.* Bfc. *ἢ καὶ δώσοιεν*, Mufc. *ἢ ἐπὶ τοῦδε εἶεν*, Schwfc. *ἢ καὶ τοῦδε ἐν δέει εἶεν*, Mfs., equidem verba *ἢ καὶ τοῦδε εἶεν* post *συνήδοιτο* collocaverim). Pro subiecto positum legimus genetivum partitivum 421, 4, pro obiecto 524, 1 (Mfo.).

In genetivo possessivo Mfo. 1058, 25 (*ἀντιληψόμενος ἐκ τῶν ὑπὸ Καληνῷ τοῦ Ἀντωνίου κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὑπολελειμμένων*, cf. Kr.² I. 33, 1 et Stich p. 154) in genetivo causae Schw.³ fo. 696, 11. (*ἔμμισθον ἑαυτῷ τῆσδε τῆς χάριτος* pro *διὰ τῆσδε τ. χ.*, cf. cum alios locos tum 29, 4 *λυσάμενοι δή τοῦ χρυσίου*), in genetivo explicativo 356, 3 (*τέλος ἔπεμψε στρατοῦ πολλοῦ*) Hoesch. N. Mfo., Schwrv. „validam armatorum manum“,

1) cf. de articulo.
2) cf. de genere.

cf. 532, 8. 1016, 22 (Schwrv. „mentem reipublicae, amantem“ *γνώμην δημοκρατικῆς διανοίας*) 429, 5. 829, 12. 254, 15 645, 6 (Mfo. in *πρόσχημα τῆς πατρίδος*). Comparando denique inter se servandi sunt loci 1072, 24 (*τότε γὰρ δὴ γυναικός τι παθοῦσα* Mufc. *γυναικεῖον τι*, Schwrv. „muliebri quodam adfectu commota“, cf. 1109, 5) et 648, 2 *καί μοι δοκεῖ τόδε οὐ στρατηγοῦ παθεῖν ὁ Σκιπίων*, Mrs. contra Musgravium.

Sed frequentissimus idemque, ut videtur, adhuc minime observatus est genetivus obiectivus, quo ita luculente usus est A., ut, si uniuscuiusque loci structuram solveremus, praeter merum accusativum et dativum omnes fere praepositiones, quae quidem cum substantivis coniungi soleant, nobis essent ponendae; quas homines docti revera haud paucis locis falso non solum desideraverunt sed etiam restituerunt; loci autem sunt hi:

157, 16 *μάχης ἕνα καιρόν.* 197, 12 *Καρχηδονίων ἔχθει.* 267, 8 *μύσος πρέσβεων* Schwfm. in *μ. κατὰ πρέσβεων*, Mrs. collatis Kr. § 47, 7, 3 et loco 148, 1, ubi *στρατηγὸς Ἰβήρων* legimus pro *στρ. κατ' Ἰβήρων*, qua Stephani coniectura repudiata Mrs. verba tradita collato Kr. § 47, 7, 3 et loco Appianeo 311, 9 (*ἐπιτείχισμα τοῦ λιμένος*) Nifd. *Ἰβήρων*. Eodem pertinet locus 887, 2 (*ἐς ἐπιτείχισμα τῆς πατρίδος*).

Locum 683, 27 (*τῆς τῶν πολεμίων ἥττης*) Mrs. collato loco 259, 1, ubi *τῷ Μασσανάσσου πταίσματι* rs contra Musgravii coniecturam *τῷ ἐκ Μ. πταίσματι.*

470, 4 *ὕλην τῆς ἀκαδημείας*, Rfc. *ὕλην ἐκ τ. ἀκ.* 322, 3. *ἐς τὸ Ῥωμαίων συμφέρον.* 870, 11 *σοῦ τῶν συμφερόντων ἕνεκα.* 567, 23 *κακῶν ἀντίδοσις*, Schwfo.

854, 12 *τῆς βουλῆς αἰδὼς.* 635, 18 *αἰδώς τε θεῶν.* 624, 7. *οὐδενὸς ἔτι ἐς αἰδῶ τοῖς βιαζομένοις ἐμποδὼν ὄντος ἢ νόμων ἢ πολιτείας ἢ πατρίδος*, Schwfv. „et nihil porro, non pudor, non fas, non reipublicae patriaeve amor, homines violentos cohiberet a facinore“; vertendum potius est „cum nihil eos impediret, quod pertineret ad pudorem legum, reipublicae, patriae“; post *ἔτι* supplendum est *τῶν.* [1])

433, 6 *τὴν ὑμετέραν τοῦ μέλλοντος ἀμεριμνίαν.*

287, 22 *φόβον ἐμπεσουμένων.* (Obiectivum genetivum non habemus 449, 22 ubi *γείτονος* adiectivum esse apparet e locis 249, 22. 358, 22. 375, 9. 957, 25. 1175, 13, substantivam est 942, 20. 853, 1. 242, 7 cet.)

545, 3 *μέγα δικαιοσύνης καὶ πίστεως κλέος*, Mfc. *μέγα δικ. πέρι καὶ π. κλ.*

339, 3 *τοὺς ἑτέρων φεύγοντας*, Bfc. *ἑτέρωθεν*, Mfc. *παρ' ἑτέρων*;

1) cf. de articulo et de coll. verb. et Kr.¹ ζ I. 33, 1.

φεύγοντας enim substantivum est, a quo dependet genetivus obiectivus ἑτέρων.

871, 1 εὐνοίᾳ τῆς ἐμῆς σωτηρίας, Mfc. προνοίᾳ, cf. 839, 18 ἐς εὔνοιαν ἑαυτοῦ μετέβαλεν (ἐς c. acc. legimus 645, 3. 883, 15, dativum 1082, 16).

864, 6 ἡ στρατιὰ — καὶ ὁ οἰκετικὸς ἄλλος ὅμιλος αὐτῆς, Mfo. cf. 670, 14 καὶ ὁ ἄλλος αὐτοῦ στασιώτης λεώς; ἄλλος, ut saepius, non vertendum est.[1]) Ceterum ad delendum αὐτῆς non valent loci 919, 14. 930, 21. 943, 23. —

893, 21 τὰ μεταστάντα αὐτοῦ δύο τέλη, Mfc. ἀπ' αὐτοῦ; quamquam eum defendere videntur loci 901, 6, 21. 896, 23. 905, 24. 909, 25. 920, 10; sed cf. 339, 3 173, 24 (τοὺς φοιτῶντας αὐτῶν = τ. φ παρ' αὐτῶν). 940, 1 (τὰ συμβαίνοντα τοῦ πολέμου, Nfo.).

897, 13 ἡγεμονίας ἐθνῶν. 868, 15 τῶν δὲ δημάρχων τινὸς ἀποθανόντος ἐς τὴν αὐτοῦ χειροτονίαν — συνέπρασσε, Mu. Mfm. αὐτοῦ in ἄλλον, Schwrs., αὐτοῦ enim legitur = pro eo, in locum euis.

929, 19 τὰ πολέμια δόγματα Ἀντωνίου τε καὶ Λεπίδου = τὰ π. δ. κατ' Ἀντ. κ. Λεπ., B. Schwfm., Mrs.

935, 22 φιλίας ἐχθρῶν ἢ φίλων ἔχθρᾳ, cf. 197, 12. 966, 7 ἔφευγε τῆς πόλεως, Cobfc. ἐκ[2]). 969, 25 ἀνάθρεπτος αὐτοῦ Ῥεστίωνος. 970, 12 ὡς ἀνδροφόνον ὁδοιπόρου (Nfd.). 285, 16 σκάφας φρυγάνων, Schw. f. desideravit ἐμπιμπλάντες, cf. 975, 6 ναῦν χρημάτων (Schwfc. γέμουσαν, Mfo.) 994, 20 το ἔργον ἦν ἰσχύος καὶ δυνάμεως 1007, 3 νῆες — ναυτικωτέρων ἀνδρῶν (Mfc. ἐνόντων) 1026, 25 τὰς πηγὰς γλυκείας τε καὶ δαψιλοῦς ὕδατος ηὕρισκεν (cf. 547, 22). —

Inter se comparandi suntetiam loci 1017, 12 ἐς τοὺς ὑμῶν πολίτας. 1055, 6 Πολῖταί τε ὄντες ἀλλήλων πολίταις τε οὖσιν αὐτοῦ. —

1034, 17 τοξεύματα πυρός. 83, 8. κινδυνεύοντι ὑμῶν τῷ Σκιπίωνι, Stfc. προκινδ. vel. κινδ. ὑπὲρ, Mrs. 128, 21 ἀνάζευξιν τοῦ πολέμου Stfc. ἐκ τ. π, Mrs. 410, 14 ὅσα λοιπὰ τῆς συνθήκης ἔχει, Nfm. Mfo. 1063, 10 ἐρέθισμά τι τῆς ὄψεως, Nfc. ἐκ τῆς ὄψεως. 1070, 17 αὐτοῦ τῆς βαρύτητος (nisi αὐτοῦ, ut saepissime, idem est atque αὐτοῦ[3]) 1075, 11 μετ' ἐξαπάτης Ἀντωνίου, cf. 1082, 21 τῆς ἐξαπάτης τῆς Βαρβατίου.

1084, 22 διχονοίᾳ τῆς Ἀντωνίου γνώμης, Mfc. διχονοίᾳ δἰ ἄγνοιαν τ. Ἀ. γν. vel. διχ καὶ ἀγνοίᾳ τ. Ἀ. γν.

---

1) cf. de signif. verb.
2) cf. de praep.
3) cf. de pron.

1096, 6 συμπέπλεκται γὰρ οἷς ἄξιον ὑμᾶς παθεῖν τὸ προσῆκον ὧν ἐμὲ δικαιόν ἐστι ποιεῖν, N. Mfo., Mufd. προσῆκον.

1101, 3 ἐλπίζων δὲ ἢ φίλῳ ἔτι ὄντι φυλάξειν — sc. στραιόν — ἢ πολεμοῦντος μεγάλην ἰσχὺν προσλήψεσθαι, Schwrv. „si in amicita permaneret, se ei illas copias conservaturum; sin bellum agitaret, magno robore contra eum se auctum iri.“

1143, 5 χειμῶνος ἐτεθνήκεσαν Schwfc. ὑπὸ χειμῶνος, 1146, 5 ὡς ἐπὶ Μηνοδώρου θήραν, Mfo. ceterum versu antecedente M. falso mihi videtur scripsisse ἐκ τῶν ὀρῶν καθορώντων καὶ καταθορόντων Schw. recte ἐκ τῶν ὀρῶν καταθορόντων; nam scripturae V. et a ex antecedente ὀρῶν lihrarii errore videntur esse ortae.

Artius inter se cohaerent loci 644, 14 (νίκης ἢ πανωλεθρίας μέσον) 741, 19 (τοῦ Πομπηίου τὸν Ἄλωρα ποταμὸν ἐν μέσῳ θέμενος) 759, 25 (ἐς τὸ μεταξὺ Φαρσάλου τε πόλεως καὶ Ἐνιπέως ποταμοῦ). — Item loci 686, 19. (ἔτι τῶν Σύλλα καὶ Μαρίου κακῶν ἀναφέροντες, vHfc. τῶν ἐπὶ) 945, 7 (κατα Σύλλαν καὶ Μάριον, ὧν ὁμοίως τὰ γνωριμώτατα τῶν κακῶν, Mfo.) 722, 1 (τῶν Μαρίου καὶ Σύλλα κακῶν, Mfc. τῶν ἐπὶ), cf. locos 567, 7, 23. 720, 19 (Mfd. κακῶν) 808, 3. 821, 24. —

749, 11 τὸν φόβον τῆς ἥττης, Mfc. ἐκ. 588, 3 κατὰ δόξαν εὐκαρπίας 670, 16 τὸ σφέτερον ἀδεὲς ὧν τῷ Σύλλᾳ συνεπεπράχεσαν. 555, 17. περὶ μόνας ἡττᾶτο τὰς τῶν γυναικῶν ἡδονάς. 996, 15. ἐλέῳ τῆς πέλεως καὶ προμηθείᾳ τροφῶν, Mrs. contra Schw.

780, 15 κατὰ δόξαν τῶν ἐπιόντων τοῦ τε πλήθους καὶ ἀρετῆς μάλιστα τῶν Νομάδων ἱππέων, Mfo. Zippel fc. τοῦ τε πλήθους τῶν ἐπιόντων, cf. 787, 15 κατὰ δόξαν τῶν πολεμίων τοῦ τε πλήθους καὶ ἀσκήσεως (Nfo.)[1])

794, 16 ταύτης δὲ σκοπῶν ἡγοῦμαι τῆς προσθήκης ἀφορμὴν λαβεῖν ἐγχειρήσεως; Schw. Mfc., sententia inest haec: „quaerenti (σκοπῶν A. V!) mihi videntur ab illo additamento (i. e. a regis nomine) occasionem (non »causam«) petiisse aggrediendi operis“ (interficiendi Caesaris). ἐς c. acc. legimus 754, 25, ubi Mfd., v. Hfc. ὡς προσθήκην ῥοπήν) 607, 2 Νουκερίας τὰ ἐν κύκλῳ. 821, 3 διαβαλλόντων ἡμᾶς ἐς αἰτίαν ἀπορίας εἰρήνης ἀσφαλοῦς.

668, 3 Mfo.; ἀφόβως ἑτέρων = ἄνευ φόβου ἑτέρων = ceteros non timentes.

Extaret denique genetivus obiectivus 875, 9, nisi verba τῆς βουλῆς e versibus 10. 11 irrepsissent, cf. 880, 8 (ubi τῆς προφάσεως non depen-

---

1) cf. de articulo.

det nisi ab *ἐπιβαίνοντες*, cf. 885, 18) 900, 14. 915, 22! 982, 28. 860, 1. Schweighaeuseri certe versio „ut specie aliqua uterer apud senatum“ caret exemplis.

Genetivo autem opus non est 411, 26 *ὡς ἐπὶ χρηστῷ* (pro *χρηστῶν*, quod Mfc.) *δὴ συνειδόει*, cf. 301, 3 *τοῦ πλέονα* (pro *πλεόνων*, quod Mfc.) *τὴν ὄψιν ἐμποιεῖν*.

3ᶜ) De dativo.

Dativum A. pro *ὑπό* c. gen. coniungit cum verbo passivo 166, 2 (*τοῖς ἱππεῦσι κεκυκλωμένοι*). 571, 13. 1088, 10. 606, 19. 819, 7. 284, 5 (cf. v. 6.) 907, 2. 962, 6. 1091, 6 (cf. 1090, 21. 1091, 12. 1093, 5, ubi habemus *ἡττῆσθαι ὑπὸ*), cf. Kaelker p. 279, Stich p. 155.

Omnino dativus quoque nonnusquam merus extat, ubi Attici ponere solent praepositionem (cf. Stich p. 154):

316, 9 *ὅσα τοῖς μυχοῖς τῶν οἰκιῶν ἐκέκρυπτο*, Nfc. *ἐν*, cf. Krebs[1] p. 75, 7a.

257, 26 *ὄχλος ἀνθρώπων Λιβύῃ* (pro *ἐν Λιβύῃ*) *θέρους* R. Schwfc. 409, 25 *οὐχ ὑβρίζομεν ταῖς εὐπραξίαις*, Stfc. *ἐν*, idem exhibet Thucyd. I. 84, 2, cf. Kr. § 48, 15, 5.

468, 2 *σφίσι προφέροντες*, Mfo., *σφίσι* = contra cos. 821, 23 *πάνθ' ὁ Καῖσαρ ἦν ἅπασιν*, Schwfc. *ἐν ἅπασιν*. 942, 20 *ἐδεδοίκεσαν — — χωρίων γείτονας ἐπιθυμίᾳ τῶν χωρίων*, Mfo. Schwrv. „a vicinis contigua praedia adpetentibus“, cf. 598, 16 (*πόλεμος ἐπιγίγνεται — τὰς στάσεις ἐν Ῥώμῃ σβέσας ὑπὸ δέους ἐπί πολύ*) et 317, 10 (*ἐνθους ἅπαντας ἐποίουν καὶ ἀμελεῖς τῶν ὁρωμένων ὑπὸ σπουδῆς*), quo loco Mfd. *ὑπὸ σπουδῆς*. 1036, 8 *τῷδε* pro *ἐν τῷδε*, quod Mfc.; *ἐν τῷδε* v. 6, si minus „interim“ significat, at certe nihil probat. 647, 19 *τῇ καταλήψει* (pro *ἐπὶ τῇ κ.*, quod Schwfc.) *ἔχοντες ἐν αἰτίαις*. 711, 20 *ὑβρίζειν βραχεῖ διαστήματι χρόνου*, Mfc. *ἐπὶ*. 342, 18 *τῶν γεγονότων Περσεῖ*, Schwfc. *ἐπὶ Περσεῖ*. 1091, 22 *εἶπεν ἅπασιν* pro *εἶπεν ἐν ἅπασιν*, Schwfo. 568, 15 *καταστήσαιτο αὐτῇ τοὺς βασιλέας*, Mfc. *ἐν αὐτῇ*, cf. Sch. p. 175. — 1056, 12 *στρατηγοῦ μὲν οὐδενός ὄντος ἐπὶ πᾶσιν ὥσπερ ἐκείνοις* Schwfc. *ἐκεῖνοι*, Mf. *ἐκείνων*[1]) 393, 13 *τισιν αἰτίαις* pro *ἐπί τισιν αἰτίαις*, quod Mfc. 905, 15 *ἀρετῇ διαφέρει*, Mfo., cf. 862, 4 *ἀρετῇ τε οὖσαν ἀρίστην*. 584, 19 *μείζονι χάριτι διοισομένους* Schwfc. *ἐπὶ*. — 270, 11 *χρησμοῖς μετὰ θεῶν συνῳκισμένης*, Rfc. *χρ. τε θεῶν συνῳκ*, cf. 625, 15. 79, 6. 76, 1. 736, 21. 768, 15. 1008, 3. —

1) cf. de genere.

1107, 5 *παντὶ δὲ ὢν ἔτι κρείσσων*, Bfc. *πάντως*. 29, 15 *καταθέσθαι Ῥωμαίοις χάριν* (cf. Thucyd. I. 33, 1. I. 128, 3. Herod. 6, 41. Hen. Cyr. 8, 3, 26. Dem. 59, 21.) 401, 2 *τὸν — ποταμὸν ἐν προβολῇ τοῖς πολεμίοις ἐτίθετο*, Mfo. — cf. etiam 1010, 17. 904, 11. 853, 25.

In dativo commodi Mufo 478, 17 (*ἐξέλιπεν αὐτοῖς τὰ τείχη*, cf. 198, 17. 236, 7 cet., in ethico 612, 9 (*χρονίου δ' αὐτῷ — οὔσης πολιορκίας*) et 348, 6 *τὸν λοιμόν σφίσι περιφέροντες* (Mfc. *ἐν σφ. π.* vel *σφίσι συμπεριφέροντες*), cf. 614, 5. 293, 23.

A substantivis (cf. Kr. § 48, 12) dependet; 537, 20 *φίλους ἢ πολεμίους Ῥωμαίοις* (cf. 910, 10) 556, 6 *φίλον καί σύμμαχον Ῥωμαίοις*. 993, 2 *φιλίαν τε Ρωμαίοις προφέροντες*. 1071, 19. *ἔχθραν κοινήν Ῥωμαίοις*. 877, 24 *ἐς ἀλλοτρίωσιν τῶν κληρουχιῶν Καίσαρι*. 1045, 16 *τὰ μὲν σώματα αὐτοῖς ὑπεξεφέρετο*, quibus in locis Mfo.; praeterea 854, 7 *πρὸς αὐτοῦ σοι Καίσαρος* (Schw. Mfo.) 854, 1 *ἐς ἀκριβέστατον φίλον Καίσαρι* 1050, 11 *ἐς συμμαχίαν αὐτοῖς ἔπεισαν*. 242, 7 *τῶν γὰρ γειτόνων ἡμῖν*. 989, 17 *ὁ δὲ λεὼς ἐμεγαλοφρονεῖτο, ἐπεὶ οἱ καὶ παλαιῶν ἔργων πρὸς οὐχ ὁμοίους ἄνδρας ἐμνημόνευον*, Schwfd. *οἱ* vel. *σφίσι* s. *αὐτοῖς* legebat vel *ἐμνημόνευε*, Mfo. Cobfc. *ἐπι οἷ*; equidem tradita verba retinuerim, imprimis fretus usu Herodoteo, cf. K. II § 424, 4, c., p. 375 nisi *οἱ*, quod utique singularis numerus est[1]), dependet a supplendo *γενομένων*, cf. 656, 16[2]).

Ab adiectivis adverbiisque dativus dependet 237, 24 (*ὑμῖν ὅμοια*) 605, 13. 617, 1. 915, 20. 928, 6. 933, 13. 882, 25. 905, 14. 1019, 7. 1091, 17. 1098, 8, quos locos non enumerarem, nisi eandem constructionem censerem restituendam esse loco 570, 7 (*ἐπιτυχὴς ἐς πάντα καὶ φοβερὸς ὢν γένος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ διαδοχὴν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὁμοίως ἐπ' ἐκείνῳ κατέλιπεν*, Mufc. *ἐπ' ἐκείνων* Mfc. *ἔτι* pro *ἐπί*) deleto *ἐπ'*, quod ortum esse videtur e dittographia syllabae *ἐκ* (*είνῳ*). 922, 25 nihil probat; ceterum cf. etiam 945, 11 et 832, 1[3]).

Dativum, qui vocatur, absolutum legimus: 249, 10 *ἐγὼ μὲν γὰρ, ὡς ὑμῖν κυρίοις οὖσι περὶ τῶνδε κρῖναι, τὴν γνώμην εἴποι*.

812, 5 *τὰ ἐξ ἀνάγκης ἐψηφισμένα ἄρχοντι ἤδη*, Mfc. *ἄρχοντος* 1039, 26 *ἄλλα τέλη μετεστρατοπέδευον ὑπὲρ πέντε σταδίους ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν*, Mfo. Schwr. comma ponit ante *ἀπιοῦσιν*, qui est dativus geographicus, cf. Kr. § 48, 5, 2 et locum 4, 13 *ἐς τὴν Ἰωνίαν καταβαίνοντι ἔστιν ἡ μεγάλη χερρόνησος* (cf. Stein I. 51, I. 14, 9.)

1) cf. de numero.
2) cf. de ellipsi.
3) cf. de praep.

857, 12 *ἐπεὶ καὶ τῶν ἰδιωτῶν πολλοῖς ἀμφισβητοῦσί σοι καθ' ἕνα τῆς οὐσίας οὐκ ἀδήριτον αὐτὴν ἔχων γνώσῃ*, St. Mfo.

897, 18 *κινδυνεύουσι τοῖς κοινοῖς* (fortasse etiam 1088, 4).

Quem dativum Appiano attribuere non dubito, respiciens usum Thucydideum (cf. Kr. § 48, 5, 1. K. II. 668); quo accedit fortasse imitatio ablativi absoluti Latinorum (cf. ad 1115, 8 de accusativo et Stich p. 146).

Pro genetivo denique dativus extat 795, 20 (*καὶ γὰρ αὐτῷ καὶ παῖς ἐνομίζετο εἶναι* Nfo.). 831, 17. 714, 16 (cf. 706, 17) 911, 19, quibus in locis Mfo.

3[d]) De nominativo.

Nominativum tractanti mihi non est quod proferam nisi extare nonnullis Appiani locis nominativum absolutum:

29, 12 *ἐς — χῶρον τούτους συγκλείσαντες οἱ Σαυνῖται — καὶ λιμῷ πιεζομένων Ῥωμαίων, οἱ στρατηγοὶ — παρεκάλουν τὸν Πόντιον.*

1028, 6 *ἐθελόντων — προεκτρύχειν τοὺς πολεμίους, αὐτοὶ μὲν ἔχοντες Ἀσίαν.*

1028, 8 *τοῖς δὲ πολεμίοις οὐδὲν ὂν δαψιλές* (ubi, ne accusativum absolutum statuam, impedit me nominativus absolutus v. 6).

478, 9 *τὸ μὲν ἔργον ἦν τῷ Σύλλᾳ διηνεκές ἐμπίπτοντι —, ὁρμῇ δ' ἀπαύστῳ — χρώμενος, καί περιθέων — καὶ παρακαλῶν*, Schwfo.

831, 23 *νεὼς αὐτοῦ Καίσαρος, θείων τιμῶν ἀξιούμενος*, Mfc. *ἀξιουμένου.*

576, 7 *καὶ ὢν ἀεὶ παρὰ Ῥωμαίοις ὁ κωλύων δυνατώτερος* (Zippel f. c. *καὶ οὖν*), quem ad locum M. r. improbata mutatione Duebneriana adnotavit, nominativum absolutum positum esse exemplo Herodoteo (cf. Stein III. 16, 13. I. 51. 178), quod cum intellexisset, recte tradita verba retinuit 721, 7. 776, 9 (contra Mu. et Schw., collato loco Herodoteo) 903, 24. 798, 17, retinere falso dubitavit 142, 20 (*ἐμοὶ — εἰπεῖν ἐπῆλθεν, ἐς τὴν ὀλιγότητα — ἀφορῶν τε καὶ* cet., Stfm. in *ἀφορῶντι*), cum 1088, 4. (ubi Schw. ante *ἀσθενεστέραν* recte interpunctionis signum non posuit) nominativum absolutum coniciendo etiam Appiano attribuerit. Non magis recte scripturam traditam repudiavit 973, 15 (*Οὐεντίδιον δὲ ἀπελεύθερος εὐθὺς μὲν προγραφέντα κατέδησεν ὡς παραδώσων τοῖς σφαγεῦσι, νυκτὸς δὲ τοὺς θεράποντας ἔπεισε καὶ ἐσκεύασεν ἐς ὁπλίτας, καὶ τὸν δεσπότην ὡς λοχαγὸν ἐξήγαγε· τήν τε ἄλλην Ἰταλίαν μέχρι Σικελίας διώδευσαν, καὶ συγκατέλυσαν πολλάκις ἑτέροις λοχαγοῖς, ζητοῦντες Οὐεντίδιον*, Schwfc. *ζητοῦσιν*, Mufc. *ὡς ζητοῦντες*), ubi quomodo intellegendum sit *ζητοῦντες*,

apparet e comparatis ceteris locis, praeter imitationem Herodoteam — quam persequi meum esse non putavi — ad explicandum hunc usum gravissimis, quibus per attractionem quandam ita usurpaverit nominativum absolutum (sc. participii), ut is vel praecedens vel postpositus duos homines, factiones, populos aut antea posteave comprehensos disiungeret (581, 21. 741, 22. 741, 24. 932, 24. 972, 24) aut antea posteave disiunctos comprehenderet (199, 21 Nfm. 233, 23. 988, 26. 1009, 11) aut antea posteave comprehensorum alterum seiungeret (1076, 12. 1140, 19) aut alteri antea posteave seiuncto alterum, ambo comprehendens, adiceret (1004, 10. 973, 15. 62, 27 — 63, 2, ubi simul extat anticipatio quaedam).

Servata igitur scriptura *ζητοῦντες* locus intellegendus est, quasi legamus *ζητοῦντες Οὐεντίδιον ἑκάτεροι*, quod deesse non mirum est respicientibus verbum *συγκατέλυσαν*; sententiam autem, cum *ζητοῦντες* neque ad solos Ventidianos neque ad solos centuriones referri possit, sola ea, quam modo explanavi, ratione sanari nemo non intellegit; cf. K. II 245 – 247. 661—664, qui hunc usum non pro constructione absoluta sed pro appositione partitiva vel distributiva vult haberi. Sed cf. Kr. § 56, 9, 1—4 et Kr.[1] I 100, 3. Quoquomodo res se habet, certe extat anacoluthia quaedam, quae mea quidem sententia, praesertim cum maximam partem usu veniat loco genetivi absoluti (cf. 988, 8. 210, 3), si minus rectissime at certe simplicissime et commodissime vocatur nominativus absolutus. cf. etiam Stein I 52, 4. Kr. § 57, 10, 11. 45, 2, 2 et 3. —

4) De gradibus comparationis.

Gradus comparationis A. saepius inter se permutat, quam ut librariorum neglegentiae hoc attribuamus; legimus enim superlativum pro comparativo: 598, 25 (*πρῶτος ὅδε ἐς τὸ φανερώτατον ἠρέθιζε τοὺς Ἰταλιώτας*, Mfo.; loci 374, 4 et 1180, 26 nihil probant; cf. etiam 715, 7. 726, 16. 993, 19).

5, 16 *καὶ τούτων πέρι — δηλώσω τὰ ἀκριβέστατα*, Mfo.) 923, 9 (*ἢ ὅσα τιμιώτατα ἄλλα*, Cfv. preciosiora) 930, 10 (*τέλη δέκα ὧν τέσσαρα μὲν τὰ ἐμπειροπολεμώτατα — διέφθαρτο*, Cfv. bellicosiores, magis Latine certe quam recte) 937, 4 (*αὐτοὺς ἐπήλπιζε, περιμείναντας ἐς ἕω τὰ ἀκριβέστατα μαθεῖν*, Cfv. quoad diligentius cuncta percepissent, vHfc. *τἀκριβέστερα*), comparativum pro superlativo 13, 23 (*ἐμφύλια, φοβερώτερα σφίσι ταῦτα μάλιστα γενόμενα*, Mfo.) 286, 15 (*νέος τε ὢν ἔτι καὶ θρασύτερος ἐς μάχας*, Mfo.) 819, 5 (*σὺν ἀνατάσει τε καὶ ὁρμῇ βαρυτέρᾳ*, Mfo.) 835, 16 (*φιλονεικότεροι δὲ τοῖς ἐξερίζουσιν ὄντες*, Mfm. in *φιλο-*

νεικότατοι contra meliorum codicum auctoritatem) 854, 1 (*εἴρηται δ' ὅμως ὡς ἐς ἀκριβέστατον φίλον Καίσαρι*, St. Mfm.) 939, 2 (*τὰ φοβερώτερα Ῥωμαίοις καθελόντα τε ἔθνη καὶ κτησάμενον*, Di. Mfm.). 992, 16 (*τὸ δὲ ἀνιαρότερον*, Mfo.), positivum pro superlativo 665, 20 (*τοὺς νεωτάτους τε καὶ εὐρώστους*, Mfo.) 672, 13 (Nfm.) 833, 7, 8. 1099, 26 (ita ut his omnibus locis positivus per *καὶ* arte coniunctus sit cum superlativo quodam) 668, 15 (*αὐτὸς δὲ τὴν μεγάλην ἀρχὴν οὐδενὸς ἐνοχλοῦντος ἑκὼν ἀπέθετο*, Mfo.), superlativum pro positivo 366, 15 (*καὶ ἦσαν οἱ μαχιμώτατοι μυρίων καὶ δισχιλίων πλείους*, Mfc. *μάχιμοι αὐτῶν*), positivum pro comparativo 230, 7 (*καρτερὸν ἔτι τοῖς πολεμίοις ἐνέπεσον*, nisi Schw., apographo nisus, recte coniecit *καρτερώτερον ἔτι*), comparativum pro positivo 521, 15 (*καὶ τοπάζουσα πολλὰ ἀτοπώτερα*, Mfc. *πολλὰ καὶ ἄτοπα*) 645, 22 (*ἐπιφοβωτέρων* pro *ἐπιφόβων*) 1050, 14. 1136, 12.

Quae permutatio an sit perturbatio necne, dubito; maximam certe partem e neglegentia quadam scriptoris mihi videtur esse orta; sed cum res sit incerta, satis habeo eam statuisse.

Eo certiorem autem habemus imitationem Thucydideam 250, 3 (*ἐπιφανέστατα δὴ τῶν πρὸ αὐτοῦ*) 856, 13 (*ἄριστον ἀνδρῶν τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ*) 317, 21 (*μάλιστα τῶν ἄλλων ἐπιφανές*) 1136, 14 (*χειμῶνι τῶν πώποτε μάλιστα καινοτρόπῳ*), cf. Kr.[1] I 1, 1 „*πόλεμον ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων*“ Kr. § 47, 28, 10. Quo accedunt, qui similem cogitandi neglegentiam praebeant, loci 45, 9 (*μάλιστα φοβερώτατον*). 720, 8. 911, 7, 8. 817, 19. 210, 24 (Mfo.) 612, 21 (Nfd.). 661, 22. 1188, 17 (cf. Kr.[1] VII 42, 5. Kr. § 49, 10, 8. K. II p. 26), ubi superlativus augetur vocabulo *μάλιστα*, et loci 416, 6 (*μᾶλλον — προθυμοτέρων*) 725, 5. 856, 17. 860, 3, ubi comparativus augetur vocabulo *μᾶλλον* (cf. Kr. § 49, 7, 5. K. II p. 25).

Tum pro comparativo *μᾶλλον* cum positivo (cf. Kr. § 49, 7, 4) extat 682, 7 (*ἔτι μᾶλλον πολλοὶ συνέθεον*). 704, 4 (cf. 816, 14), pro superlativo *μάλιστα* cum positivo 711, 23 (*οἱ μάλιστα ἐχθροί*) 1136, 14. 1136, 21 (*τό τε σκότος ἠνόχλει νυκτὸς μάλιστα μελαίνης*), qui locus, quamquam *μάλιστα* significare potest „praesertim“ (cf. 1172, 23), mihi videtur interpretandus esse non „caligo turbabat, praesertim atra nocte“, sed „caligo turbabat, cum nox esset aterrima“ spectanti et verba *τὸ σκότος*, quae sequentibus verbis augenda sunt, non augentur illa versione, et locum 1144, 2 (*καὶ νυκτὸς ἦν ἔτι τὸ δεινὸν ἀτοπώτερον*). —

Elativum autem exhibent loci 195, 18 (*περὶ οὕτω βραχυτάτου*) 45, 8, 9. 672, 24 (*ἐπεὶ Φαῦστος ὁ παῖς ὁ τοῦ Σύλλα νεώτατος ἦν ἔτι*, Bfm., ceterum cf. 1180, 22).

Formula denique *ἐν τοῖς μάλιστα* (cf. Kr.[1] I 6, 2. Krebs[1] p. 75, 7) ter legitur: 643, 10 (*χρησιμώτατος ἐν τοῖς μάλιστα ὅδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο τῷ Σύλλᾳ*). 658, 11. 887, 10.

5) De articulo.

Articuli usum Appianeum, si lex est neglegentia, hac sola lege dicendum est posse circumscribi; quod, etiamsi in tanta multitudine loci nonnulli inter se similes recurrunt, apparet tamen primum e collatis inter se eis locis, quibus praeter bonorum scriptorum consuetudinem articulum omisit ante ipsa substantiva vel nomina pro substantivis habenda cum attributo non coniuncta (cf. Stich p. 161. Sch. p. 174; 175); quales locos congessi 84, e quibus 81 Mafo. (cf. Loesch); cf. 104, 26. 238, 2. 296, 2. 551, 1. 73, 22 cet.; quo accedunt, ubi substantiva sint abstracta (cf. Kr. § 50, 3, 4) loci 12, e quibus 9 Mafo., cf. 409, 6. 411, 16.

In nominibus gentium propriis valde fluctuat sermo Appianeus; habent enim secum articulum 301, 5; 14. 307, 17. 518, 11. 48, 8. 58, 20. 331, 9. 415, 17. 366, 6. 418, 6 aliis, articulo carent 240, 19. 254, 11. 289, 19. 239, 25. 297, 6. 350, 17 (Mfo.). 346, 9. 351, 2. 352, 6. 19, 19. 25, 11. 42, 24. 60, 2, 16. 391, 20 (M. r. omisit) 447, 13 (Rfo. in *τῆς Μακεδόνων ἦρχεν*) 171, 6 (cf. M.[1]) 990, 8. 993, 2. 1142, 5 (Mrs. contra Schw.) aliis. Offendit M. in articulo 618, 18 (*ὁ τοῦ Πόντου — βασιλεύς*) nescio an non recte pro tanta et universa Appiani inconstantia et variatione.

Participium deinde pro attributo collocatum articulo caret 42 locis, e quibus 34 Mafo., cf. 25, 24 (Schwfo. in *τὴν γῆν — ἔτι οὖσαν ἀνέμητον* pro *τὴν γῆν τὴν ἔτι οὖσαν ἀνέμητον*) 622, 19 (*τούς τε ἄλλους πολίτας ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔτι μαχομένους συνεκάλουν*, Mfo., cf. Sch.) 381, 3 (*τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς Ἀσίας — κατιοῦσαν*, Mfo., cf. L.) 1094, 10 (*ἔλεος τῶν γεωργῶν τὰ κτήματα ἀφαιρουμένων*, Nfo., cf. Loesch, qui f. hanc coniecturam attribuit Mendelssohnio). 64, 10 *Κελτοῖς τότε μισθοφοροῦσιν οἱ — δωρεὰς ὑπέσχητο*, Mfo.; ceterum loco 198, 23 a M. ad commendandam scripturam *Κελτῶν τοῖς* adhibito tantum abest, ut quidquam probari iudicem, ut mirer, cur M. non ita sibi constiterit, ut loco 64, 10 *Λιβύων τοῖς συμμαχοῦσι* mutaret in *Λιβύσι τοῖς συμμαχοῦσι*, respiciens aut eundem locum 198, 23, ubi non legimus *Λιβύων ὅσοι* (velut *Κελτῶν ὅσοι* 49, 9) sed *Λίβυες ὅσοι*, aut locum 58, 11—15, ubi legimus *Λίβυες, ὑπήκοοι μὲν ὄντες οἶδε Καρχηδονίων*. Poterat etiam conicere, quae mutatio lenissima videtur, *Κελτοῖς τοῖς τότε μισθοφοροῦσι*; nam inter

Κελτῶν τοῖς et **Κελτοῖς τοῖς** non plus interest quam inter **Λιβύων ὅσοι** et **Λίβυες ὅσοι**, cf. etiam 1, 9. 18, 10–14. 38, 10 (τοῖς ἔτι Ῥηγίνοις λοιποῖς, Mfc. Ῥηγίνων. 1080, 11 non valet ad mutandum. Appianum quoque delectat variatio!) 57, 16. 332, 18. 347, 24. 172, 11. 173, 24. 355, 23. 375, 20. 399, 14. 405, 1. 410, 5. 416, 9. 479, 16. 424, 5.

Adiectiva pro attributo posita articulo carent 93, 16 (Mfo. in νυκτὸς ὅλης) 105, 14 (Mfo. in ὅλην Ἰβηρίαν) 434, 7 (Mfo. in νεωτάτῳ παιδί) 515, 14 (Rfo. in πολλὴν βασιλέως παρασκευήν) 737, 9 (Mfo. in ὑπὲρ πατρίου πολιτείας) 842, 5 (Mfo. in ἐπὶ ὅλην ἡμέραν) 761, 4 (τρισχιλίους εὐτολμοτάτους πεζοὺς ἐνήδρευσεν, Mfo.), non carent 630, 14 (τὰς ἑτέρας πόλεις τὰς ἔτι σφῶν κατηκόους); item pronomina carent 187, 22 (Mfo. in τῆσδε πείρας) 1133, 15 (τοῦτο μὲν δὴ συγκύρημα, Mfo, cf. Loesch, qui confert 686, 9, ubi Nfo. in ἑκάτερος πρόφασιν τήνδε ποιούμενος, et 904, 12, ubi Schwfo. in οἰκεῖον ἡγούμενοι τόδε ἔργον) 331, 1 (περὶ τῶνδε φρουρῶν, Schw. Mfm., cf. Loesch) 424, 2 (πρὸς ἑτέρους **Μακεδόνας**, Mfo., cf. Loesch), non carent 964, 6 (τούσδε τοὺς — διαφυγόντας) aliis; item genetivi carent 448, 11 (οἱ μὲν τοῦ **Πόντου** κατασχεῖν, Mufc. τὴν τοῦ **Πόντου**) 496, 24 (ὁ καιρὸς ἐλέγχει σε τῆς ἐπιβουλῆς, Mfc. ὁ τῆς ἐπιβ.) 821, 5 (καὶ τἆλλα δημοκρατουμένων πράξομεν, Stfc. τὰ τῶν δημοκρ.) 503, 1 (σὺν δύο τέλεσι τοῖς **Φιμβρίου**, Mfc. τοῖς δύο cet.), non carent 639, 2 (τὸ μάντευμα τὸ τῶν — ἀετῶν). 1136, 17 aliis; item praepositiones cum casu suo coniunctae (cf. K. § 462 m., p. 526) articulo carent 235, 5 (ὁ δ' ἐπανῄει πεφραγμένος **Ἴβηρσι** καὶ **Κελτοῖς** ἀπὸ τοῦ λόφου, Schwfo., noli conicere **Κελτοῖς τοῖς**) 568, 4 (στρατοῦ περὶ τὴν **Ἰταλίαν**, Mfc. τοῦ περί) 67, 20 (ἀρχὴν ἐφ' ἑαυτὸν οὖσαν ἐπιβουλῆς, Mfc. τῆς ἐφ' ἑαυτόν) 875, 25 (τοὺς ὑπάτους μετ' ἐμέ, B. Mfm. in τοὺς ὑπάτους τοὺς μετ' ἐμέ, Schwfc. τοὺς μετ' ἐμέ ὑπάτους) 679, 18 (Mfo.). 696, 9 (Mfo.) 847, 12 (Mufo.) 1033, 22 (Mfo.) 640, 5 (τὰ δ' ἔναγχος ἐς **Μιθριδάτην**, ubi exspectamus τὰ ἐς M.) 663, 1 (καὶ τόνδε τὸν πενθήμερον ἄρχοντα ἰντέρρηγα ἐκάλουν· εἴη δ' ἂν ἐν τοσῷδε βασιλεύς; Mfc. ὁ ἐν τοσῷδε β.; verba εἴη — βασιλεύς a Schw. vertente omissa hoc modo intellegenda sunt „significaverit autem“ — sc. verbum interrex — „ὁ ἐν τοσῷδε βασιλεύς“; ceterum nescio an possint esse interpolata) 1065, 1 (Mfo.) 598, 16 (Mfo.). 630, 17. 445, 29 (Mfo.). 1158, 18 (Mfo.), articulo non carent 577, 18. 6, 4. 253, 18. 838, 10. 846, 2. 1019, 10.

Infinitivus caret articulo 274, 13 (ἐρέθισμα ἐπανελθεῖν ἐς αὐτά, Stfc. τοῦ ἐπ.) 963, 13 (ἐς μηδὲν ἀποκάμνοντας ἐλπίζειν περιέσεσθαι) 1013, 16 (καὶ τί μοι καταλέγειν τὰ πολλά) 1095, 9 (μαθόντας —

δυσέλπιστον σώζεσθαι μὴ κατορθοῦσιν). 1119, 16. 1135, 6, quibus 5 locis Mfo.

Tum in genetivo quoquo partitivo nonnusquam articulum omittit A., non solum ubi genetivus ille continetur substantivo quodam (670, 18 ἔκτεινε τοῦ **Παπίου** περὶ ἑξακισχιλίους, ubi τῶν ante τοῦ supplendum[1]) — 1016, 7 λέγεταί ποτε πρὸς τῶν ἀγριωτάτων βαρβάρων ἡ πόλις ἁλῶναι, Mfc. τῶν βαρβάρων), sed etiam ubi constat e praepositione cum casu suo coniuncta ita, ut praeter sententiarum conexum ex solo articulo omnino apparere possit ratio partitiva; qui loci sunt hi: 73, 25 (οὐδέν τι προμαθὼν ἐς τὸν ἀδελφόν, post προμαθὼν τῶν supplendum, non coniciendum! Schw. Mfo.) 24, 14 ἐκλειφθῆναί τινα — sc. τῶν — ἐς εὐσέβειαν, Mfo.) 446, 18 (οὐδενὸς — sc. τῶν — ἐς ἄμυναν ἐπεφροντίκει, R. Mfo.) 569, 24 (δυνατωτάτη – sc. τῶν — μετ' Ἀλέξανδρον ἀρχή, Mfo.) 609, 15 (πολλοὺς — sc. τῶν — σὺν αὐτῷ κατέκοψαν, Mfo.). 624, 6. (οὐδενὸς ἔτι — sc. τῶν — ἐς αἰδῷ — — ἐμποδὼν ὄντος, Schwfv.[2]) 503, 24 (κώμην ὑπὸ **Μιθριδάτῃ** μεγίστην, Mfc. τῶν ὑπὸ) 677, 28 (ἀπατηλότατον στρατηγὸν — sc. τῶν — παρὰ σφίσιν ἐδόκουν γενέσθαι, Mfo.).

Porro saepius articulo caret substantivorum duorum per καὶ (vel τε — καὶ) inter se coniunctorum alterum (cf. Loesch), cf. 637, 11, 12 (καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦδε καὶ **Ἀντωνίου** — καὶ τῶν ἄλλων, Mfc. ἡ Ἀντ. et καὶ αἱ τῶν ἄλλων) 640, 13 (τὴν δὲ γυναῖκα καὶ τέκνα, Mfc. τὰ τέκνα), quales locos congessi 21, e quibus 18 Mafo.; primum bis: 855, 12 (μετὰ κλήρου καὶ τῆς ἐπωνυμίας, Mfc. μετὰ τοῦ κλ.) 969, 19 (ἐκλύων τε δεσμώτας καὶ συνάγων τοὺς ἀποδιδράσκοντας, Mfc. τοὺς δεσμ.).

In appositione denique articulus deest 597, 24 (cf. Kr. § 50, 3, 7) 626, 1 (ὑπὸ **Σεξτιλίου** ἡγουμένου, Mfc. τοῦ ἡγ.) 472, 27 (cf. Loesch) 993, 16 (**Γάιον Καίσαρα**, τῆσδε τῆς μοναρχίας ἡγεμόνα, Mfc. τὸν τῆσδε) aliis, adest 283, 1! (ἡ πόλις ἡ **Καρχηδονίων** ἡ τότε, Nfo.) 364, 1 (**Ἰάποδες** οἱ πέραν Ἄλπεων). 48, 11 (οἱ πρέσβεις οἱ **Φάβιοι**) 577, 19. 609, 4. 613, 20. 626, 22 (cfr. Kr. § 57, 10) 964, 16 aliis.

Pro pronomine (cf. Stich p. 161. Kaelker p. 275) articulus legitur 161, 27 (ἐπεὶ τῆς πείρας ἐξέπιπτεν, Mfc. τῆσδε τῆς) 412, 12 (τῆς ἡμέρας pro τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Rfo.) 447, 10 (τῶν ἐθνῶν pro τῶνδε τῶν ἐθνῶν, Schwfo.) 665, 12 (τὴν ἀρχὴν pro ταύτην τὴν ἀρχήν, Mfo.) 1017, 11 (ἐς τοὺς ὑμῶν πολίτας ἀποβλέποντες, Schwfc. τούσδε τοὺς). 606, 10 (καὶ τὸ μέρος τοῦ στρατοῦ **Γαΐῳ Μαρίῳ** προσέθηκεν pro καὶ

1) cf. de genet. part.
2) cf. de gen. obj.

τὸ ἄλλο μ. cet., Mrs.) 771, 10 (*τὸ μέρος ἔχοντες* pro *τὸ ἑαυτῶν μέρος ἕκαστος ἔχοντες*) 857, 4 (*τοῦ πατρὸς* pro *τοῦ σοῦ πατρὸς*, Nfo.) 864, 1 (*τὴν κεφαλὴν* pro *τὴν σὴν κεφ.*, Nfo.).

Sed priusquam ad ipsa pronomina tractanda transeam, commemorandum mihi est, ab A. articulum contra Atticae dictionis usum non saepius omitti quam poni, ac ne hac quidem locorum e multitudine — quae est 65, e quibus 54 Mafo. — inquirenti evasit mihi lex quaedam aut regula, quam eum secutum esse possit statui, nisi quod maximam partem deictico illo, quem vocavit Krueger § 50, 2, significatu videtur esse usus; cf. 178, 17 (*τὴν τῆς δυνάμεως ἐρημίαν*) 217, 25 (*οὐκ ἀνίει τὰ ἱερὰ τὸν ἐμπρησμὸν ὑποδεικνύοντα*) 337, 9 (*καὶ αὐτῷ τέσσαρες ἄνδρες ὑπὸ τὸ τειχίον ὑποστάνἰες ἐπεβούλευον*, Schwfc. *ὑπό τι τειχίον*) 406, 11 (*κάμνοντες ἐνεδίδοσαν, ὑπὸ τῆς ἀπορίας*) 532, 8 (*ἀδοξοῦντες ἤδη τὸ τῶν λῃστῶν ὄνομα*) 679, 21 (*ὁ Περπέννας αὐταῖς ἐνεγέγραπτο ἐπὶ τῷ κλήρῳ*) 716, 1 (*ὑπό τε ἔθους τῶν στρατειῶν*), 816, 12 (*τοῦ δὲ ἥψατο μὲν ἡ ἡδονή*) 955, 18 (*προήγαγεν ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν σφαγήν*) 1029, 6 (*καὶ τὰ ἐρυμνὰ τῶν ἐντὸς κατέλαβε*, Mfc. *τινα*) 1107, 6 (*ὧν ἔτι κρείσσων — κατὰ τὸ πλῆθος*) cet.

6) De pronominibus

cf. Kaelker p. 277. Stich p. 162. —

Primum adnotandum est, pronomina *αὐτὸς* et *αὐτοῦ* confundi 152 locis, non a librariis, sed ab ipso scriptore (cf. Sch. p. 174 et Loesch) ita ut 152 locis falso offenderint aut mutaverint M. alii; cf. 702, 15. 705, 17. 717, 25. 752, 21. 754, 24. 763, 22. 776, 5. 782, 2. 792, 7, 22, 24. 804, 19 cet.

Quod cum ita sit, mirum non est, quod dativus *οἷ*, qui saepissime usu venit, significat et *ἑαυτῷ* (velut 75, 16. 148, 12. 162, 8. cet.) et *αὐτῷ* (137, 7. 138, 14. 581, 5 cet., cf. K. I § 165, 2 II § 455) *οὗ* pro *ἑαυτοῦ* legimus 500, 3, *οὗ αὐτοῦ* 866, 1, *σφεῖς, σφῶν, σφίσι* pro *αὐτοί* etc. (cf. Loesch et Stich p. 162) 29, 14. 52, 6. 334, 2. 468, 2. 777, 16. 834, 18. 999, 23. 1070, 20 cet., pro *ἑαυτῶν* etc. 273, 10. 620, 22. 429, 11. 777, 14. 825, 22. 904, 3. 732, 4. 812, 2. 924, 21 cet.

Pronomen *αὐτός*[1]) pro articulo legimus 677, 2 (*πόλεμοι δ' ἤκμαζον οὗτός τε — καὶ ὁ Μιθριδάτου — καὶ ὁ τῶν λῃστῶν — καὶ περὶ Κρήτην πρὸς αὐτοὺς Κρῆτας ἕτερος*, Mfo.) 710, 1 (*Μέμμιος δὲ ἁλοὺς ἐπὶ δε-*

[1]) cf. de coll. verb.

κασμῷ, τοῦ νόμου τοῦ Πομπηίου διδόντος αὐτῷ φήναντι ἕτερον ἀφεῖσθαι τῆς καταδίκης, τὸν πενθερόν τοῦ Π. — προεκαλέσατο, Mfo.) 638, 17 (Mufo.) 777, 18 (Mfo.) 1006, 26 (Mfo.) 1016, 5. 1045, 23 (Nfo.), pro *οὗτος* 912, 16 (*συνομόσαντες οὖν — μέχρι θανάτου διαγωνιεῖσθαι, καὶ ἐς αὐτὸ Βάσσον ἀναγκάσαντες*, cf. 984, 11) 999, 24 (*ὑπέμενον ἕως σφίσιν αἱ ἐπάλξεις διένεμον· ὡς δὲ καὶ αὐταὶ κατεσύρησαν* cet., Mfm. in *αὗται*). 1040, 14. 1120, 4 (Mfd.) 1158, 18, pro *ἐκεῖνος* 1175, 16 (*ὁ Πομπήιος ἐμέμφετο εἰ πολέμιον ἡγοῦνται τὸν πρέσβεις ἐς αὐτὸν ἀπεσταλκότα καὶ τὰ παρ' ἐκείνου περιμένοντα*, Schw. Mfo. — Candidi autem versio saepissime aut prava est aut liberior, cf. 581, 22. 584, 4, 6. 589, 19. 593, 6. 594, 22. 600, 9. 618, 12. 620, 8. 621, 4. 624, 25. 627, 19. 633, 21. 637, 16, 19. 638. 9. 641, 10. 642, 13. 347, 22. 443, 11. 470, 10. 528, 4. 831, 3. 794, 14. 911, 8! 1136, 11. 1173, 9. 978, 23. 697, 2. 694, 21. 1055, 26, cf. H. B. p. 22, Sch. p. 172, Loesch, H. B.[1] p. 92), *αὐτὰ* pro *ταὐτὰ* 1028, 16 (*ὧν οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Βροῦτον ἐνθυμούμενοι μάλιστα διέτριβον. ὁ δὲ Ἀντώνιος αὐτὰ δεδιὼς ἔγνω*, Mfo., cf. 131, 3, ubi Mfo.), saepissime denique idem significat atque ipse, adeo, etiam, velut 1120, 3 (*καὶ τοῖς προγεγραμμένοις αὐτοῖς περὶ τούτων ἐπέστελλον*) 1164, 17 (*ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς τὸν Καίσαρα ἐθαύμαζον καὶ τὴν ἀργίαν συνῄδεσαν Λεπίδῳ, καὶ τῆς ἁρπαγῆς αὐτὸν ἐπεμέμφοντο αὐτῆς, ἐς τὸ ἴσον τοῖς ἡσσημένοις καταστάντες*, Mu. Schwfo.). 1180, 9 cet.

οὗτος pro *αὐτός* extat 1080, 25 (*ταῦτ' εἶπεν ὁ Καῖσαρ. καὶ τούτων οἱ μὲν — ἐξέτρεχον*, Mfo.), pro *ὁ αὐτός* 621, 6 (*ὁ δ' εἶπεν, ἐλευθερώσων αὐτὴν ἀπὸ τῶν τυραννούντων. Καὶ τοῦτο δὶς καὶ τρὶς ἑτέροις καὶ ἑτέροις πρέσβεσιν ἐλθοῦσιν εἰπὼν ἐπήγγελλεν ὅμως*, Mfo.) 594, 21 (Mfo.). 216, 13 (Mfm.) 1055, 26 (Mfo., Cfv.) 743, 18 (Mfo.) 825, 2 (Schwfo.). — *ἐκεῖνος* pro *αὐτός* legimus 920, 13 (*σφῶν ἐκείνων*, vHfd.) 1042, 9 (vHfd.) 1062, 20, porro 570, 7 aliis, imprimis autem usu venit *κἀκεῖνος* pro „et ipse“ vel „et is quidem“; quales sunt loci 273, 12 (*οὐ πρὶν ἀπέστησαν τῆς πλεονεξίας, πρὶν — ἀφαιρεθῆναι καὶ — παραδοῦναι — καὶ φρουρὰν ἐνδέξασθαι καὶ τὰ τείχη — καθελεῖν καὶ σχεδὸν ἠπειρῶται τότε κἀκεῖνοι γενέσθαι*) 1018, 16 (*ἐνῆν — τοὺς στρατοὺς πάντας ἀποδοῦναι τῇ πόλει, κἀκείνην ἑλέσθαι τὰ συνοίσαντα*) 1072, 17. 1105, 11. 444, 11. 544, 26. 599, 7. 915, 21 (*ἐκφοβῶν αὐτοὺς μὴ — καθ' ἕνα τῶν Καίσαρος ἕκαστος ὅμοια Ἀντωνίῳ πάθοι, κἀκείνῳ — τάδε παθόντι*, Nfd.) 910, 14. 940, 12, quibus locis respectis assentiri non dubito Schenklio, qui 178, 4 (*τῶν δὲ στρατηγῶν Ἄππιος μὲν Καπύῃ παρέμενε, κἀκεῖνος ἡγούμενος ἑλεῖν Καπύην*) *κἀκεῖνος*, quod intellegendum esset „*καὶ οὗτος*“ „ēt is quidem“, voluit servari, repudiatis medelis cum

Mendelssohnii, qui (M.[1] p. 131 adn.) *κἂν μόνος* vel *κἂν εἷς* scribendum esse proposuit tum van Herwerdeni, qui coniecit *μέγα κέρδος ἡγούμενος* (!).

Simili ratione atque *κἀκεῖνος* saepius usu venit *καὶ ὅδε* (616, 16. 143, 2. 875, 6 cet.). *ὅς* pro *ὅσος* legimus 137, 1 (*ἐπιγράψας ἑκάστοις οὓς ἔδει πέμπειν*, Mfo.), *ὅσος* pro *ὅς* 67, 13 (*τὰς δωρεὰς —, ὅσας μεγάλας — ἐπεπόμφεσαν*, Mfo.) 1177, 13 (Nfo.), *ταῦτα* pro *τοιαῦτα* 142, 12 (*οἷα μὲν καὶ ὅσα Ῥωμαίους ἔδρασαν, οἵας δὲ συνθήκας — ἔθεντο, οὐδέσι ταῦτα συνθέσθαι Ῥωμαίων ὑποστάντων*, Nfo.) 847, 12 (*οἱ φίλοι — ὑπετίθεντο ταῦτα, ὥστε οἱ μὲν — ἠξίουν*, Mfo.), *τοιόσδε* pro *τοσόσδε* 602, 14 (*ἤχθετο τοιῶνδε καὶ τοσάδε εἰργασμένων ἀνδρῶν ἀθρόως ἀφαιρούμενος*, Zeissfc. *τοσῶνδε*) 170, 21 (Bfo.) 430, 22 (Mfo.) 669, 24. 687, 7 (Mfo., sed cf. 443, 3), *ὅδε* pro *τοσόσδε* 31, 4 (*περὶ δὲ τῆς ἀφέσεως οὐδ' αὐτᾷ μέν μοι δοκεῖ, Ῥωμαίων πολλὰ καὶ δεινὰ δεδρακότων ἡμᾶς —, τούσδε τοὺς εἰλημμένους ἀπολύειν παντὸς ἀπαθεῖς*, Mfo.) 735, 18 (*καὶ τάδε μὲν ἦν αὐτῷ τὰ πεζά*), *ὅσος* pro *οἷος* 1160, 8 (*βέλη τὰ μὲν ἐκ μηχανῆς τὰ δ' ἀπὸ χειρῶν, ὅσα λίθοι καὶ πυρφόρα καὶ τοξεύματα*, Mufo.), *τοιάδε* pro *τάδε* 1081, 16 (*καὶ ἦν τὰ κεφάλαια τοῦ πολέμου τοιάδε*, Mfo.), quo loco referendum est ad insequentia (velut *ὅδε* 219, 17. 107, 3, 18), cum *ὅδε* ab Appiano saepissime referatur ad antecedentia (cf. Kr. § 51, 7, 3. K. p. 556, 7), qua observatione neglecta Mafo. 599, 4 (*ἐσηγούμενος δὲ τὴν γνώμην καὶ ἐπιμένων αὐτῇ καρτερῶς, ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπί τινα στρατείαν ἐξεπέμφθη διὰ τάδε*, Zippel fd.) 825, 17 (*ὃ δ' ἐν τῷ ἔργῳ μόνον ἐστὶν ἐπίμεμπτον, ἰασόμεθα ἡμεῖς, διαλλακτήριον ὑμῖν ἅμα ἐς τοὺς ὁμοεθνεῖς ἐσόμενον, καὶ ἥδιστον ἤδη πυθομένοις. οἷς τὴν τιμὴν τῆσδε τῆς γῆς τοῖς ἀφῃρημένοις ἡμεῖς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων — ἀποδώσομεν*, Nfd. *τῆσδε*; equidem, ut *ἡμεῖς* v. 18 cum Musgr. deleverim, ita *οἷς* v. 17 mutaverim in *οἱ*) 583, 5 (*τὸν μὲν Γράκχου νόμον οὐκ ἔψεγε διὰ τὸν δῆμον σαφῶς, τὴν δὲ τοῦδε δυσχέρειαν ἐπεξιὼν ἠξίου* cet., vHfm. *τοῦδε* in *τοὔργου*) item in *τοιόσδε* Ni. Mfo. 560, 22 (*εἵποντο δὲ αὐτῷ μετὰ τὸ ἅρμα οἱ συστρατευσάμενοι* cet. cet. *ὁ μὲν δὴ θρίαμβος ἦν τοιόσδε.*); cf. 173, 1. 179, 16. 198, 15. 199, 19. 251, 20. 294, 13; 16, 17. 8, 16. 293, 22. 475, 19. 616, 16. 620, 14. 434, 5. 825, 11 (*τήν τε γῆν τήνδε αὐτὴν ἐσαεὶ βεβαιοῦμεν καὶ βεβαιώσομεν, καὶ μάρτυρα τὸν θεὸν τόνδε ποιούμεθα*, Mrm. *τόνδε* in *τῶνδε* cum C.).

Quo accedunt loci, quibus *ὅδε* si minus superflue at certe ad premendum articulum vel pro Latino ille videatur esse positum: 136, 14 (*ἀνεκάλει τῇ σάλπιγγι τοὺς ἔνδον, καὶ πρὶν αὐτᾷ γενέσθαι χιλίους, τοῖς ἱππεῦσιν ἐνοχλουμένοις ἐπεβοήθει. τοῦδε δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πλέονος ἐκ τῆς κώμης ἐκδραμόντος, ἐτρέψατο μὲν ἐς φυγὴν τοὺς πολεμίους, οὐ

μὴν ἐδίωκε φεύγοντας*, MuSchwfm.) 449, 3 (*τοῦ δ' αὐτοῦ χρόνου Μιθράας καὶ Βαγώας Ἀριοβαρζάνη τόνδε τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων κατηγμένον — ἐκβαλόντες, Ἀριαράθην κατήγαγον*, Mufo.) 654, 24 (Mrs. contra Mu.) 200, 5. 854, 10 (Nfd.) 924, 25 (Nfd.). Usitatam autem significationem (cf. K. p. 552, 1) exhibet 210, 10 (*φέρε οὖν, ἡμεῖς μὲν — ἴωμεν, Μασσανάσσην δὲ τόνδε ἐπιτάξωμεν*) 669, 24. 216, 1. 249, 16 aliis locis. *οὓς μὲν — οὓς δὲ* pro *τοὺς μὲν — τοὺς δὲ* semel inveni, 251, 13.

Possessivum pro personali extat 433, 7 (*τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις*, Rrm.? cf. 795, 5 *τῶν δ' αὐτῷ Καίσαρι φιλτάτων*) 871, 6 (*τοῖς ἐμοῖς ἐπιβούλοις*, Mfo.).

Interrogativa denique pronomina in participio exclamativo (cf. Kr. § 51, 16, 5) legimus 241, 23 (*οἱ πόσα καὶ πηλίκα δεδυνημένοι δρᾶσαι*) 264, 15 (*ὑμεῖς δὲ — τί τῶνδε τῶν συνθηκῶν αἰτιώμενοι παραβεβάσθαι τὸν πόλεμον ἐψηφίσασθε;*).

Haec habui, quae proferrem de pronominibus, in quibus utendis et inter se confundendis A. mihi videretur ostendere neglegentiam[1]) quandam (cf. Kaelker p. 268 sq.), qua in universum observata singulorum locorum memoriam ab hominum doctorum offensionibus defendere non dubitabam, etiamsi me defecerant loci gemelli.

7) De temporibus.

De temporibus aut permulta mihi dicenda sunt aut perpauca; nam pro Appianei usus proprietate — id quod cadit etiam in pronomina et in praepositiones — inquisitione egent accuratissima, qualis cum abhorreat a generali huius libelli proposito, neglecta singulorum locorum ratione in universum dicam perpauca.

Summa igitur congerenti et inquirenti mihi evasit haec:

Primum libentissime uti solet A., ubi aoristum exspectamus, imperfecto verborum *φεύγειν, στρατοπεδεύειν, στρατεύειν, κελεύειν, βάλλειν, ἄρχειν, γίγνεσθαι, ἔχειν, ἄγειν, τιθέναι, λέγειν, πέμπειν, γράφειν, ἀναιρεῖν*, verborum in *— ύειν, — άζειν, — ίζειν, — ώζειν*; *— σκειν, — ίπτειν, — οῦν* desinentium, verborum liquidorum aliorum; quales locos congessi 168, e quibus 98 Mafo.

Deinde plusquamperfectum exspectamus, legimus imperfectum 42 locis, e quibus 33 Mafo.; cf. 122, 15. 94, 25. 141, 8 (cf. Sch.) 567, 23 (Schrs.) 819, 19 (Bfm.) 916, 19 (Schwrv. „fecerat

1) cf. de grad. comp.

irrite); plusquamperfectum contra loco imperfecti extat 900, 13 (*ὁ Καῖσαρ ἕκαστα μαθὼν ἠπόρητο*, Mrs.) 74, 14 (*οὐδενὸς δὲ λαμπροῦ — γενομένου, τὰ Λιβύων ὑπερηύξητο, καὶ πᾶσαν σχεδὸν Ἰβηρίαν εἶχον*, R.Mfm.). 444, 8 (Mfo.) 879, 20. 965, 12 (M.Bfm.) 1045, 8 (Mfo.), loco aoristi 74, 7. 597, 23. 290, 4 (*τότε μάλιστα ἐπέκειντο τοῖς πολιορκουμένοις καὶ πρὸς αὐτούς ἐνενεύκεσαν*, Mfc. *ἐνένευσαν*) 298, 16. 320, 2. 722, 2. 908, 3. 1173, 4.

Praesens pro imperfecto legimus e. c. 112, 3 (*καί μοι δοκεῖ τὸν Οὐριάτθου πόλεμον — συναγαγεῖν*); quales locos inveni 9, e quibus 8 Mfo.; imperfectum pro praesenti extat 1026, 20 (*ἐδόκει γε μὴν ἐξ ἀνάγκης ὁ Ἀντώνιος ὧδε πρᾶξαι*, Mfo.) 1120, 20 (*συνέβησαν ἐπὶ τοῖσδε, λελύσθαι μὲν τὸν πόλεμον — καὶ τὰς ἐμπορίας ἀκωλύτους εἶναι πανταχοῦ — ἄρχειν δὲ Σαρδοῦς — καὶ ὅσων ἄλλων εἶχεν ἐς τότε νήσων*, Mfc. *ἔχει*) 996, 13 (M.Nfo.). 752, 9 (Mfo.).

Aoristum pro imperfecto legi 22 locis, quibus Mfo. (cf. 611, 15. 226, 11. 193, 8. 146, 7. 316, 19), praesens pro aoristo semel 177, 23 (*σὺν χρόνῳ δ' ἐπισύροντες ἢ διαφθείροντες, ἢ ἐς τὴν Ἀλβανῶν σύγκρισιν, Ἀλβησέας αὐτοὺς καλοῦσιν*), coniunctivum praesentis pro coniunctivo aoristi 90, 22 (*ἂν ἐς Λιβύην στρατεύῃ*, Mfo.), optativum aoristi pro optativo praesentis 8, 10 (*εἴ τις ὁμοῦ τὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων — — συναγάγοι*, Mfo.), item indicativum 1188, 20 (Mfo.).

Imperfectum pro futuro extat 358, 18 (Mfo.?), perfectum pro plusquamperfecto 322, 21 (Mfm.?), aoristus pro perfecto 265, 20 (Mfo.?), praesens pro plusquamperfecto 805, 13 (Mfo.?), futurum pro praesenti 799, 20 (Mfo.?) 1078, 4 (Mfo.?), praesens pro futuro 248, 8 (Nfo.? — 1166, 10 Mufo.), praesens pro imperativo 264, 3 (*κόρος ἐστὶν ἀτυχημάτων*, Mfo.) 991, 12 (Mfo., cf. 950, 20, ubi Mfo.?).

Quam locorum multitudinem quicumque spectaverit, concedet is mihi, ni fallor, ad refutandas editorum offensiones haud fere iam opus esse singulorum locorum defensione aut singularum commutationum explicatione, qualem dare magis minusve artificiose conati sunt Berg et Loesch; mihi quidem, ut tam accuratam inquisitionem meam esse iudicem, una tamen — praeter paucos librariorum errores — videtur dari explicatio, quae est Appiani neglegentia, varietas, inconstantia („A. ist in der Darstellung der Zeitverhältnisse im Allgemeinen etwas lässig“ Loesch. — „Consequenz darf man von Appian nicht erwarten“ Sch. p. 172), quales virtutes unaquaque fere pagina et in toto dicendi genere apud eum deprehendimus.

Neque tamen multa quae accuratius et per se tractentur digna esse

negaverim (campus enim hic patet latissimus), praesertim si quis Bergii exemplum (H. B.[1]) secutus viam inierit comparativam.

Mihi autem ut in animo est servandam potissimum curare Appiani elocutionem (qua in re, ni fallor, certissima ratio est enumeratio), satis habeo, quae illuc pertinerent, enumerasse.

Quod valet etiam in infinitivo et participio iam a me tractandis.

8) De infinitivo.

Infinitivum tractanti hoc potissimum mihi est commemorandum, Appianum verba sperandi, exspectandi, minandi, iurandi, promittendi nonnusquam coniungere cum infinitivo praesentis vel aoristi, cf. 208, 14 *τῷ κτείνειν Μασσανάσσην ὑπισχνουμένῳ*, Mfc. *κτενεῖν*. 498, 22 *ἠπείλει κτείνειν*, Mfm. 363, 11 *ὑποσχόμενοι δέξασθαι*, Mfm. Schrs. 1168, 3 *οἱ δ' οὐκ ἔφασαν αὖθις στρατεύεσθαι*, Schw. Mfm.; quales locos congessi 39, e quibus 29 Mafo.; servandam enim censeo esse scripturam traditam, quamquam 70 fere numeravi locos contrarios.

Item *μέλλειν* saepissime coniunctum extat cum infinitivo futuri, cum aoristi ter (583, 22. 850, 22. 1122, 24, quibus locis Mfo.), cum praesentis decies, cf. 163, 5. 139, 3 cet. (novies Mafo, 168, 10 Schrs.). In infinitivo praesentis pro infinitivo aoristi posito septies Mafo, futuri pro aoristi quater, praesentis pro futuri bis.

Infinitivus pro imperativo legitur 184, 1, 2 *σὺ δ' ὑπομένειν μοι δεῦρο, καὶ τὰ ἔνδον ἐπιτηρεῖν*) 854, 11. 866, 8, 11.[1]) 1179, 11 (cf. 289, 22 Mfo.? 946, 5. 600, 2). Infinitivus finalis octies caret particula *ὡς* (ter Mafo), cf. 177, 25 *δρόμῳ διέθεον, τοῦ κινδύνου μετασχεῖν*. 764, 16 *τὰς σκηνὰς — διήρπαζον ἐς τὴν φυγὴν ὅ τι δύναιντο ἐπάγεσθαι*, Mfc. *ἐπειγόμενοι*.

Nonnusquam deest etiam articulus, quem saepissime A. imponit infinitivo, cf. Stich p. 161 infra. — *τοῦ* cum infinitivo legimus vi negativa (cf. 608, 22. 805, 15 Mufo.) saepissime, rarius vi positiva, cf. 301, 3 *τοῦ πλέονα τὴν ὄψιν ἐμποιεῖν τοῖς πολεμίοις*.

Nominativum et infinitivum exhibent 34, 24 (*οἱ δὲ Σενόνων, ὅσοι ἦσαν ἐν Τυρρηνίᾳ, πυθόμενοι ἀνῃρῆσθαι, Τυρρηνοὺς ἦγον ἐπὶ Ῥώμης*, Mafo.[2])) alii, genetivum et infinitivum 31, 10, 11 (*τίς οὖν ἀνέξεταί μου τούσδε μὴ κτείνειν*), dativum et infinitivum 52, 25 *ἐποιοῦντο δ' οἱ Ῥωμαῖοι ξένους, οἷς ἐδίδοσαν μὲν εἶναι φίλοις* Mrs. Schwfm.[3])

[1]) cf. de anacol.
[2]) cf. de verb. sign.
[3]) cf. de attractione.

Infinitivus activi denique pro passivi extat 832, 7 (*οἱ πρότερον οὐδὲ περιόντας αὐτοὺς ἔφερον καλεῖν βασιλέας*) 858, 24. 244, 1. 246, 8, quibus locis Mfo.

9) De participio.

Saepissime participium praesentis legimus pro aoristi, imprimis verbum *γίγνεσθαι, πυνθάνεσθαι, αἰσθάνεσθαι, τυγχάνεσθαι, θύειν, ἀνύειν, κρύπτειν, γιγνώσκειν, σώζειν, χωρεῖν, ἀφικνεῖσθαι, κρατεῖν, ἄγειν, ἀκμάζειν*, quales locos congessi 79, e quibus 65 Mafo. Contrarium exhibent 20 loci, quibus Mafo, cf. 116, 20 *ὁ δὲ Οὐρίατθος — θαμινὰ ἐπιὼν καὶ οὔ τινα καιρὸν ἀδόκητον ἐκλιπών — ἠνώχλει.*

Participium praesentis pro futuri legitur 36 locis (cf. H. B.), e quibus 26 Mafo., cf. 131, 1 *ἦν ἔτι νεώτερος τῆς νενομισμένης τοῖς ὑπατεύουσιν ἡλικίας.*

Participium praesentis pro perfecti inveni 12 locis, e quibus 9 Mafo., cf. 584, 3 (*τῷ Σκιπίωνι γαμουμένη* pro *τ Σ. γεγαμημένη* Mfo.) 371, 6 (*καὶ ἕτερα ἔθνη ἀφιστάμενα ἔτι πρὸ αὐτοῦ*, Schwfo., Pletho fm., cf. M. I. p. XXI), 1089, 9 *τὴν στρατιάν, ἴση τοῖς γιγνομένοις ἐφήδρευε*, Cfv. „exercitum omnem qui gestis rebus interfuerat", cf. ea, quae supra dixi de Candidi versione, quam nihil probare iudicant etiam Loesch, Berg, Schenkl. —

Haec habui, quae proferrem de participii temporum commutatione.

Jam restant pauca de usu: utitur enim A. participio pro enuntiato non solum ad significandam causam adfectuum — 573, 20. 574, 12 225, 26. 623, 9. 721, 15. 864, 24. 1158, 22. 226, 12, quo loco verba *οἷς δὴ καὶ μάλιστα, ὡς πλέον δεδιόσιν, ἐθάρρει* Schrs. contra vH. qui fc. *πλέονα εἰδόσιν.* — cf. 817, 17 *ὑποστήσεσθαι ἀφαιρουμένους* — aut rationes irrealem (874, 11 *οὔτε ἀφείλοντο ἂν — μὴ — ἀντιλαβόντες*, 1061, 8 cet.), temporalem alias — quae non sunt nova, sed etiam in verbis dicendi et sentiendi, et in eis ita, ut modum usitatum longe transeat: nam pro ipso infinitivo aut accusativo et infinitivo eum ponere participium nemo negabit, quicumque inspexerit locos 225, 27 (*ἑώρα δὲ ὡς — κακοπαθήσων*) 262, 9 (*ὑπώπτευον οὐκ ἐπὶ συνθήκῃ βεβαίᾳ τὰ ὅμηρα παρέχοντες*) 376, 10 (*τῆς πρεσβείας συνιέντες ἀφιγμένης*) 847, 5. 849, 20. 1061, 8. 1107, 20. 1118, 6. 1138, 18, ac non solum post verba sentiendi et dicendi hoc usu venire docent loci 374, 11 *ἔφασκον εἶναι δύσεριν τε καὶ φιλοπόλεμον καὶ οὔποτε εἰρηνεύειν δυνάμενον.* 511, 27 *ἔμελλον... Μιθριδάτην . . . ἀποκλείσειν — . . . οὔτε ἐξόδους... ἔτι ἔχοντα οὔτε βιάζεσθαι δυνάμενον*

ἔτι Λεύκολλον ὑπό τῆς δυσχωρίας, ἧς κρατῶν κατεφρόνησεν, Mufc. *κρατεῖν.* 886, 10 *πλάσσεται γράμματα* — sc. *ὡς*[1]) — *τῆς βουλῆς καλούσης αὐτὸν.* 649, 4 *ἠμέλει ἀγείρων*, ubi tamen ellipsin potius statuerim vocabuli *οὐδέν* post *ἠγείρει.* 1066, 9 *καταλέγοντι — καὶ ἐπινέμοντι δυσεργές ἦν.* 1061, 8. 1131, 1. 1147, 7 (Mfo.) Saepius etiam praepositionem cum substantivo abstracto aut cum articulo et infinitivo coniunctam exspectamus, legimus praepositionem cum participio, quod nescio an depromptum sit e sermone Latino:

846, 7 *μετὰ Συρίαν δοθεῖσαν* = post datam Syriam.

573, 21 *διὰ τοὺς διαιροῦντας* = *διὰ τὴν διαίρεσιν*, Mfo.

1116, 7 *ἐς ἐπίκτητον ἀρχὴν* = *ἐς ἐπίκτησιν ἀρχῆς*, Mfo.

622, 18 *ἐπὶ τοῖς περιοδεύουσι* = ob viarum transitus, Schwfo.

308, 20 *ὑπὸ βάθους τε καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων* sc. *ὄντων*, Nfc. *ἀγριότητος.*

Accedunt loci 900, 20. 1062, 19. 1115, 16. 584, 10.

ὡς semper fere coniunctum legitur cum participio futuri, neque tamen hoc nonnusquam non caret particula *ὡς* (233, 9 *ἔπεμπε — Λαίλιον ἐξαγγελοῦντα.* 259, 4. 354, 6, cet.); idem cadit in locum 863, 4 (*Γάιον — τὸ δόγμα φέροντα τῷ στρατῷ διεπέμπετο*, Mfo.), ubi participium praesentis extat pro futuro.

Extant porro loci, ubi duo participia sine ulla coniunctione[2]) inter se sequantur, ita ut alterum ab altero dependeat: 100, 2 *Νεργόβριγες — πυθόμενοι, πέμψαντες ἠρώτων.* 752, 4, 5 *οἱ δὲ καὶ κάμνοντες ὅλως τῷ πολέμῳ τὴν κρίσιν ταχυτέραν μᾶλλον ἢ πρέπουσαν ἐπειγόμενοι γενέσθαι, πάντες ἐξώτρυνον αὐτόν* cet.

Conatum denique significat participium praesentis loco 617, 17: *ἐπεὶ διαλύων αὐτοὺς οὐκ ἔπειθεν.*

---

[1]) cf. de ellipsi.

[2]) cf. de asyndeto.

II.

10) De asyndeto.

Asyndeta haud crebra sunt neque tamen rariora quam ut coniecturis mutandique studio non abstinuerint homines docti.

Extat igitur haec figura inter substantiva[1]) 856, 17 (*πάντα λαμπρὰ τῶν Καίσαρος ἔχεις, γένος, ὄνομα, ἀξίωμα, περιουσίαν*), inter adiectiva vel inter adiectiva et participia[2]) 268, 8 (*ἡ μὲν πόλις ἐστὶν ἄνοπλος, ἔρημος, οὐ ναῦν, οὐ καταπέλτην, οὐ βέλος, οὐ ξίφος ἔχουσα*) 527, 2 (*καὶ πλοῦτος διηρπάζετο πολὺς, οἷα πόλεως νεοκατασκεύου, φιλοτίμως συνῳκισμένης,* Nfo.) 687, 19 (*ὁ δὲ Καῖσαρ ἦν ἔτι νέος, δεινὸς εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι,* Mfo.) 793, 7 *διαθέων τότε γυμνὸς·ἀληλιμμένος,* cf. M.) 806, 21 (*Δολοβέλλας, νέος ἀνὴρ καὶ περιώνυμος, ὑπατεύειν — ᾑρημένος* Mfo.) 895, 22 (*ἀνόπλους, ἀσυντάκτους, ἐς μόνας — διαλλαγὰς συνελθόντας*), inter participia[3]) 100, 2 (Schwfo.[4])) 442, 13 (*εἷμα — ἀμπεχόμενος — καὶ ὑποδήματα ἔχων Ἰταλικά, τὴν κεφαλὴν ἐξυρημένος καὶ πῖλον ἐπικείμενος,* Nfo.) 544, 25 (*πλησιάσαντος δὲ τοῦ Πομπηίου κοινωσάμενος Φραάτῃ, συγχωροῦντός τι κἀκείνου καὶ — μνωμένου, κατέφυγεν,* R. Mufm. *τι* in *τε*) 964, 19 (*ὅθεν οὐδὲ εἰρήνης ὕστερον γενομένης καλούμενος ἐπανελθεῖν ἠξίωσεν,* Mfo.) 830, 15 (*αἰχμαλώτους — γενομένους, ἀντὶ κολάσεων ἐπ' ἀρχὰς — προαχθέντας,* Schwfo.) 465, 10 (Mrs. contra Schw.) 1060, 14 (Mfo.) 1174, 17 (Stfo.), inter verba totave enuntiata[5]) 247, 4, 6 (*οὗτοι Ζακανθαίους .... ἔκτειναν οὐδὲν ἀδικοῦντας. οὗτοι Νουκερίαν λαβόντες* cet.) 786, 11 (*ἐπέδωκε δὲ καὶ θέας ...... ἑκατέρωθεν. ἀνέστησε καὶ τῇ γενετείρᾳ τὸν νεών,* Mfo.) 30, 11 (*ἀλλὰ ... διαγωνιοῦνταί σοι περὶ τῆσδε τῆς χάριτος. ἔχεις ἐνέχυρον,* Nfc. *οὖν*).

41, 6 (*χρήματά τε αὐτὸν λαβεῖν ἐντεῦθεν ἤδη παρεκάλει, πρόφασιν ὡς δώσοντα τοῖς τὴν εἰρήνην ἐργασαμένοις. ἐπιγελάσας ὁ Φαβρίκιος ...*

1) cf. Kr. § 59, 1, 1 3. K. § 546. Stich p. 208.
2) cf. Kr. § 57, 2, 4.
3) cf. Kr. § 56, 15, 1. K. § 492.
4) cf. de particip.
5) cf. Kr. § 59, 1, 5.

ἔφη, Schwfm.) 278, 6 (*καὶ ἀπὸ τοῦδε ἦν οἶστρος ἄλογος ..., οἷον ... φασι τὰς μαινάδας ἀλλόκοτα καινουργεῖν. οἱ μὲν τῶν βουλευτῶν ... ᾐκίζοντο,* Bfm.) 293, 23 (Schw. Mu. Mfo.)[1]) 450, 14 (Nfo.) 875, 25 (Schwfo.) 247, 4, 6. 889, 23—890, 9! 890, 13. 950, 7, 13. 1033, 24. 1037, 22 (Gelen St. Mfm.), cf. etiam 818, 16 (Mfo.). — De locis 1029, 22 et 1131, 21 agam, cum tractabo particulam *καί.*[2])

11) De anaphora.

Anaphoram, partim coniunctam cum asyndeto,[3]) exhibent loci 242, 10 (*οὐ*) 247, 4, 6 (*οὗτοι*) 261, 18 (*οὐ*) 268, 8 (*οὐ*) 269, 7 (*οὐ*) 338, 7, 8 (*οὐ*). 670, 17, 18 (*κόρον τε καὶ κόρον .... καὶ κόρον*) 825, 13 (*οὐ*) 1013, 18 (*οὐ*), 21 (*οὐ*); qui tamen quidquam novi non magis praebent quam ei, quibus anaphora continetur particulis *μὲν* et *δὲ*:

259, 15, 16 (*κατηγόρουν μὲν — κατηγόρουν δὲ*) 319, 17, 18 (*ἔπαθε*) 823, 15 (*ἐπήγαγε*) 1063, 8, 9 (*λεγόμενος*) 1096, 3 (*ἀφαιρῇ*) 990, 10 (*δώσουσι*), cf. 1017, 12, 14. *μὲν* deest 667, 3 (*προύβη .... προύβη δὲ*) 493, 26 (*παραδῷ — .... ἀποδῷ δὲ*) 977, 6 (*ἐδίωκε*) 750, 22—24 (*ὁ μὲν δὴ τοῖσδε προσθέμενος αἰδοῖ μάλιστα τῶν ἑῴων ἐθνῶν ἐς αὐτὸν ἀφορώντων, καὶ φειδοῖ Λευκίου Σκιπίωνος,* Mfc. *μὲν* pro *μάλιστα*) 845, 6, 7 (*αἰτεῖν*).

12) De figura *κατὰ σύνεσιν.*

Quod supra numerum tractans egi de figura *κατὰ σύνεσιν*, iam agam de eius figurae genere, quod minus arte cohaereat cum numero.

Ac primum quidem A. saepissime structura aut collocatione commutat terras, urbes, oppida cum incolis:[4])

247, 4 *οὗτοι Ζακανθαίους, πόλιν Ἰβηρίας ἐπιφανῆ, σφίσι τε αὐτοῖς ἔνσπονδον καὶ φίλην ἡμῖν, ἡβηδὸν ἔκτειναν.*

156, 15 *πολιορκεῖν δ' οὐδένα εἴα, παραφυλάσσων καὶ ἐπικείμενος* (Schwfc. *οὐδεμίαν πόλιν,* Mfo. cf. 653, 1 *τὸν ἀντιστρατηγοῦντα . . . ἐπολιόρκουν.* 1111, 6 *πολιορκοῦντα δ' ἔτι τὸν Ἰόνιον,* Mfc. *πορθοῦντα.* 891, 1 *πολιορκοῦσι στρατὸν ὑμέτερον.* 83, 24 *πολιορκεῖν αὐτοὺς ἔδει.* 83, 26. 84, 1. 979, 23. 984, 16. 1006, 6. 913, 7 1143, 14. 299, 25 *ἐπολιόρκει τὰ μεσόγεια,* Mfc. *ἐπόρθει;* 395, 2. 562, 18. 360, 14).

1) cf. de praep.
2) cf. de coniunctionibus.
3) cf. Kr. § 59, 1, 3.
4) cf. Kaelker § 265.

5, 8 *αὐτή τε Ἰταλία μακροτάτη δὴ πάντων ἐθνῶν οὖσα*, M³rs. collatis locis 1005, 13 (*τὴν Ἰβηρίαν, εὐρυτάτην ἐθνῶν οὖσαν*) 1020, 4 (*Μακεδονίας, ἔθνους ὀρείου*), quibus addo 618, 18 *ὁ τοῦ Πόντου καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεύς*) 639, 11 *Ἀσίαν καί ἄλλα ἔθνη πολλά* 687, 17 *Πόντου βασιλέα, καί τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη προσέλαβεν.* 773, 3 *καὶ καλοῦσιν αὐτὰ* — sc. *τὰ ἔθνη* — *ἑνὶ ὀνόματι Ἀσίαν τὴν κάτω.* 756, 23 *Πισίδαι καὶ Παφλαγόνες καὶ Κιλικία καὶ Συρία καὶ Φοινίκη καὶ τὸ Ἑβραίων γένος* cet. 833, 7 *τὴν Ἑλλάδα* —, *δυσαρκτότατον ἔθνος καὶ φιλελεύθερον.*[1]) 988, 1 *Συρίαν τε καὶ πολλὰ τῶν ἐγγὺς ἐθνῶν.* 1062, 7 *τὴν Ἰτουραίαν καὶ ὅσα ἄλλα γένη Σύρων* (cf. 1123, 18) 500, 1 *Λυκίους καὶ Ῥοδίους καὶ Μαγνησίαν καί τινας ἄλλους*, Mfc. *Μάγνητας.* 561, 4 *τῷ δὲ αὐτῷ πολέμῳ καὶ Κιλικίας τὰ μήπω σφίσι κατήκοα καὶ Συρίας τήν τε Φοινίκην καὶ κοίλην καὶ Παλαιστίνην καὶ τὴν ἐς τὸ μεσόγειον ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, οὐδὲν ἔτι τῷ Μιθριδάτῃ προσήκοντα .... προσέλαβον*, Mfc. *τάδε* pro *ἔτι*, post *προσήκοντα* supplendum est *ἔθνη.* — 1064, 5 *ἔπεμπε τοὺς ἱππέας Πάλμυρα πόλιν ..... διαρπάσαι, μικρὰ μέν ἐπικαλῶν αὐτοῖς.* 1064, 17 *καὶ δοκεῖ τόδε τὸ ἔργον Ἀντωνίῳ τὸν μετ' οὐ πολὺ Παρθικὸν πόλεμον ἐξάψαι, πολλῶν ἐκ Συρίας τυράννων ἐς αὐτοὺς συμφυγόντων*, ubi *αὐτούς* intellegendum est *Πάρθους*! — 581, 21 *ἡ δὲ πόλις .... διῄρητο ἐς λύπην καὶ ἡδονήν, οἳ μὲν οἰκτείροντες* cet.

1099, 8 *τὴν δὲ Περυσίαν αὐτὴν ἐγνώκει μὲν ὁ Καῖσαρ ἐς διαρπαγὴν ἐπιτρέψαι τῷ στρατῷ, Κέστιος δέ τις αὐτῶν ... ἐνέπρησε*, M. ad *αὐτῶν* r. adnotavit „noli *ἀστῶν* conicere.“ — 351, 19—20 *οἳ δὲ ἀπεκρίναντο Κέρκυραν μὲν καὶ Φάρον καὶ Ἴσσαν καὶ Ἐπίδαμνον καὶ Ἰλλυριῶν τοὺς Ἀτιντανοὺς ἤδη Ῥωμαίων ὑπηκόους εἶναι.* —

1182, 10 *καί μοι ἔδοξε τὰ Ἰλλυρικά, οὔτε ἀκριβῶς γενόμενά μοι γνώριμα, οὔτε συντελοῦντα μῆκος ἰδίας συγγραφῆς, οὔτε χώραν ἔχοντα ἑτέρωθι λεχθῆναι, τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐλήφθησαν συνάγοντος αὐτὰ ἐς τέλος προαναγράψαι, καὶ ὑποθεῖναι αὐτὰ τῇ ὁμόρῳ Μακεδονικῇ.* Ad *ἐλήφθησαν* non *τὰ Ἰλλυρικὰ* supplendum, quod supplet Schw. vertens „quo primum susceptae sunt“ sed *οἱ Ἰλλύριοι*, cf. 359, 16. Genetivus *τοῦ χρόνου* dependet a *προαναγράψαι*. Sententia inest haec: „visum mihi est, iam ante describendam (Octaviani) aetatem, qua capti sunt, Illyricorum res usque ad finem conscribenti enarrare.“

562, 6 *οἳ πάντα ἄμικτα καὶ ἄπλωτα ταῖς πόλεσιν ἐς ἀλλήλους ἐποίουν*, Stfc. *ἀλλήλας*, Mrs.

469, 13 *αἱ Θῆβαι ... ἑλόμενοι!*

167, 25 *ἡ δὲ πόλις, ἀπαγγελθείσης τῆς συμφορᾶς, οἳ μὲν ... ἐθρήνουν.*

[1]) cf. de grad. comp.

Restat locus 997, 13, 14 *ἐπέταττεν ὅμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Ἀσίας φόρους ἐτῶν δέκα συμφέρειν. καὶ οἳ μὲν ἐπράσσοντο ...*, quem locum haud plane gemellum brevitatis causa huc adicio, nam vocabulo *ἔθνος* apud Appianum saepissime ipsam terram significari ut Mendelssohnio (M³) concedam, tantum abest, ut figura illa, quam statui, *κατὰ σύνεσιν* rem facillime et simplicissime censeam expediri.

Qua figura quam vario modo A usus sit, haec denique doceant exempla[1]):

672, 5 *αἱ ἀρχαὶ .... ἐπικείμενοι*, cf. 664, 4, ubi Mfm. 267, 23 *ὡς ἐς ἄνθρωπον ἀκούουσαν* post *πατρίδα.*

149, 20 *ὁδοποιῶν ᾖ* = *ὁδὸν ποιῶν ᾖ* Mu. Schw. Mfo., ceterum cf. 333, 24.

740, 1 *διασπώμενος* = *διασπωμένου τοῦ πλήθους αὐτοῦ*[2]).

599, 6 *γενέσθαι* post *δημαρχεῖν* = *δήμαρχος γενέσθαι.*

971, 5 *ἐν λάρνακι ἃς ἀπὸ σιδήρου ἐς χρημάτων ἢ βιβλίων ἔχουσι φυλακήν.*

946, 15 *ἀτρεμεῖν ὡς ἔχουσι* = *ἀτρέμα μεῖναι ὡς ἔχουσι.*

1012, 12 *τοῖς νόμοις καὶ τῷ κόσμῳ τῆς πολιτείας, ὧν οὐδεὶς νόμος κύριος ἔτι ἦν*, Mfo., cf. etiam 275, 5.[3])

1013, 24 *δημάρχοις, ἥν τινα ἀρχήν.*

663, 14 *τὴν ἀρχήν, οὓς ἐκάλουν*, cf. 567, 9.

1050, 23 *οὔτις αὐτῶν ἀπέλιπεν, οἱ .... ἀπολιπόντες* = nulli *ἀπέλιπον, οἱ ἀπολιπόντες*, Mrs. contra Schw., cf. 776, 7—9. 732, 17.[4]) —

1016, 8 *οὐδενὸς ἀπέτεμον κεφαλάς*, Mfo., cf. 1050, 23.

1168, 4 *τῶν προτέρων* post *στρατεύσεσθαι* = *τῶν προτέρων στρατειῶν.*[5])

1069, 5 *ἀθυμοτέρων δὲ ἐς τὰ ἐσόμενα ὄντων*, Mu. Schw. Mfo., vHfc. *ἐσόμενα ἂν ὄντων τῶν στρατιωτῶν*, equidem *τῶν στρατιωτῶν* verbis non expressum solo ex intellectu suppleverim.

334, 2 *παρὰ σφίσιν* post *ἡ μὲν βουλή* = *παρὰ Ῥωμαίοις.*

1062, 16 *καὶ ἐν Κιλικίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐλθούσης Κλεοπάτρας ἐμέμψατο μὲν ὡς οὐ μετασχούσης τῶν ἐπὶ Καίσαρι πόνων, τῆς δὲ οὐκ ἀπολογουμένης μᾶλλον ἢ καταλογιζομένης αὐτοῖς ὅτι καὶ τὰ παρὰ οἷ τέσσαρα τέλη πρὸς Δολοβέλλαν αὐτίκα πέμψειε, καὶ στόλον ἄλλον ἕτοιμον ἔχουσα κωλυθείη ...*, Mfo., *αὐτοῖς* = *τοῖς περὶ Ἀντώνιον*, Schwrv. „ultro illis imputavit“; an *αὐτοῖς* pro neutro referendum est ad verba Antonii, ita

[1]) cf. Kaelker p. 264 et 269.
[2]) cf. de brachyl.
[3]) cf. de genetivo partitivo.
[4]) cf. K. II. p. 1071 m.
[5]) cf. K. § 597, g.

ut idem sit atque *πρὸς αὐτά?*[1]) Mihi quidem illud veri videtur esse similius.

884, 25 Mfo. — 944, 17 *προυτίθεντο* sc. *αἱ κεφαλαὶ* post *ὅτε προσκέοιτο ἡ κεφαλή*, Schw. Mfo. 596, 15 *ἐπὶ τὴν ἑτέραν* sc. *ἀρχὴν* post *περὶ τὴν χειροτοτονίαν*, Mfo.

328, 17 *ὡς οὐδενὸς τῶνδε Ῥωμαίοις προσηκόντων*, Mfm. in *οὐδὲν* cum Schw.², qui frustra confert 409, 11; utilius conferuntur 1134, 8 ubi Nfc., et 1050, 23.

1088, 11, 12 *οἱ ἄριστοι τῶν ἐφεδρειῶν*. cf. 613, 7 (Mfo.)[2])

13) De ellipsi.

Appiani neglegentia scribendi cum ex aliis rebus apparet tum ex ellipseos usu frequentissimo.

Ac primum quidem saepissime solet omittere accusativum pro obiecto positum, etiamsi haut facile ex intellectu possit suppleri; quales locos congessi 96; e quibus 35 Mafo; cf. 65, 8—10 *μέχρι Ἰβήρων αὐτῶν οἵ τε βασιλεῖς συστάντες οἱ κατὰ μέρος καὶ ὅσοι ἄλλοι δυνατοί, κτείνουσιν ὧδε*; Mfm. *αὐτῶν* in *αὐτόν*, quod post *κτείνουσιν* supplendum sit.

172, 22 *ἐκθέοντες ἄφνω συνετάρασσον ἀεί τι καὶ κτείναντες ἐπανῄεσαν*, Mfc. *πολλοὺς* vel *τινὰς*.

294, 4 *ὁ δ' ἐπῄνεσε μὲν ὡς ἀξιοπιστότατον ἐκ πάντων „κρινῶ“ δ' ἔφη*, Mfc. *αὐτόν*.

497, 26 *καὶ ἡμῶν ἀμυναμένων ἤδη*, Mfc. *σε ἤδη*.

621, 4 *πρέσβεις δ' ἐν ὁδῷ καταλαβόντες ἠρώτων, τί μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐλαύνοι*, Mfc. *Σύλλαν* aut *αὐτόν*.

810, 14 *ἐθάρρει .... στρατιὰν ἐσαγαγὼν ἐς τὴν πόλιν διαταράξαι*, Nfc. *τὴν* pro *ἐς τὴν*.

1086, 24 *ἐνυκτομάχησεν .... περὶ ἅπαν τὸ περιτείχισμα. καὶ οὐ δυνηθεὶς ἀνέθορεν*, Schw. Mfc. *οὐδέν*.

1179, 16 *κεκέλευσται δ' ὑπ' Ἀντωνίου πολεμοῦντα μέν σε κατακανεῖν, ἐγχειρίζοντα δὲ πέμπειν ἐς αὐτὸν ἐντίμως*, Mfc. *ἐγχειρίζοντα δὲ ἑαυτόν*.

Deinde 25 locis (e quibus 3 Mfo.) desideramus genetivum pro obiecto positum, imprimis in verbo *δεῖσθαι*, cf. 90, 18 *χιλίους καὶ διακοσίους Ῥωμαίων διέφθειρεν, ἀπολομένων δ' αὐτῷ δισμυρίων ἐδεῖτο προσπέμψας*. 269, 9 *μηδέ τῳ παραστῇ καταγιγνώσκειν, εἰ ταῦτα καὶ πρῴην εἴπομεν, ὅτε τὰ ὅπλα ᾐτεῖτε*. 578, 18 *καὶ περιϊὼν κατὰ μέρος*

1) cf. de dativo.

2) cf. de brachyl.

ἕκαστον ἐδεῖτο δήμαρχον αὐτὸν ... ἑλέσθαι, Mfm. *ἕκαστον* in *ἑκάστων*, *ἕκαστον* pertinet ad *περιϊὼν* (cf. 114, 15 Schw. Mfm. 166, 5 Mrs. contra Schw. 228, 20. 747, 9. 640, 25. 846, 25, 26. 865, 26. 906, 9. 937, 3, ubi comma ante *μετὰ* deleverim. 1001, 1. 1133, 21. 478, 9. 831, 2. 623, 5) 806, 12 *τήν τε ἐσθῆτα τὴν στρατηγικὴν ἀπεδύσατο ὡς παρὰ τυράννου δεδομένης ὑπερορῶν*, Mfc. *δεδομένην*, deleto *ὑπερορῶν*. — 283, 8 *ἄμφω δ' ὡς ἀνόπλων κατεφρόνουν*, Mfc. *τῶν πολεμίων*. Genetivus pro attributo positus deest: 523, 6 *οὐδὲν δ' ὁ Λεύκολλος εἰδὼς οὐδὲ προμαθών*, Mfc. *τούτων*. 961, 24 *οὐ χείρους ἐς σωτηρίαν ἐσόμεθα τῶν μητέρων*, Mfc. *ἐς σωτηρίαν τῆς πατρίδος*. 414, 20 (Mfo.). 469, 6 (Schwfo.) 1096, 11 (Mfo.).

Tum dativus pro obiecto positus requiritur (praecipue pronomen *οἷ*) 48 locis, e quibus 37 Mfo. semel Schwfo. (538, 14), cf. 733, 11 *οἱ μὲν ἄρχοντες αὐτοῦ προσπεσόντες ἱκέτευον*. 642, 9 *ᾔτει δ' αὐτοὺς τήν τε ἀξίωσιν καὶ περιουσίαν καὶ ἱερωσύνην ...... ἐντελῆ πάντα ἀποδοθῆναι*, sc. *αὐτῷ*. 579, 9 *ἐν ἀγορᾷ τὸν υἱὸν ἐπάγων ἑκάστοις συνίστη καὶ παρετίθετο ὡς — ἀπολούμενος* (*ἑκάστοις* dependet ab *ἐπάγων*) 84, 20 *δωρεάς τε φέροντα καὶ τῶν Σκιπιώνων ὑπόμνησιν τῆς ἐς αὐτὸν Σύφακα φιλίας, καὶ δέησιν Ῥωμαίων, ἂν ἐπίωσι, συλλαμβάνειν* (M. St. Mfm. in *Ῥωμαίοις*).

Substantivum cum praepositione coniunctum deest 995, 23 *δύο δὲ καὶ τότε ναῦς ἀποβαλόντες* — sc. *ἐς τὴν πόλιν* — *συνεκλείσθησαν*, Mfo. 291, 5 *ἐσιοῦσι δὲ* — sc. *ἐς τὸ στρατόπεδον* — *οἱ Καρχηδόνιοι τῆς πόλεως ἐκδραμόντες ὑπήντων*, Mfo. (v. 8 fd. verba *ἐς τὸ στρατόπεδον*, ceterum cf. 634, 13—19. 765, 8—14. 879, 1, 3. 880, 3. 882, 15, 26. 673, 18. 927, 22. 937, 10. 995, 23. 1032, 5); item Mfo. 899, 9 et 1048, 22, cf. 58, 24 et 618, 5 qui locus (*ἐσέδραμον ἔνθα μὴ θέμις ἦν ἀνδράσιν*) apte comparatur cum loco 1033, 11 (*παραδοὺς δὲ τὸ σῶμα τοῖς φίλοις, ἔνθα λαθραίως θάψειαν*).

Saepissime deest etiam participium *ὤν*, cf. 606, 5 *Οὐέναφρον ἑλὼν ἐκ προδοσίας ἔκτεινε δύο Ῥωμαίων σπείρας* — sc. *οὔσας* — *ἐν αὐτῇ*, Mfo. 887, 13 *καλεῖν αὐτὸν ἐς κρίσιν ἠξίουν, ὡς οὐ πάτριον σφίσιν ἀκρίτου καταδικάζειν*, vHfc. *ὡς οὐ πάτριον ὄν*.

789, 26 *ὁ δὲ Καῖσαρ ἐς Ῥώμην ἠπείγετο .... ἐπὶ φόβου καὶ δόξης* — sc. *ὢν* — *οἵας οὔ τις πρὸ τοῦ*, Mrs. collato loco 640, 1; quales locos congessi 46, e quibus 24 Mafo.

Participium *γενόμενος* deest 16 locis, e quibus 13 Mafo.; cf. 321, 1 *πόλεμον ..... ἐπίφοβον ᾔδεσαν, διά τε ἀνδρείαν καὶ φρόνημα καὶ τόλμαν ἐχθρῶν καὶ ἀπιστίαν ἐν σφίσιν ἐπικίνδυνον γενόμενον*, post *σφίσιν* sup-

plendum est *γενομένην*, Mr. *σφίσιν* refert ad Romanos.[1]) 422, 9 *Ἀλέξανδρος μὲν δὴ βασιλεὺς ἦν ἐπὶ Πέρσαις Σύρων, ὁ καὶ πάντων βασιλεύς* — sc. *γενόμενος* — *ὅσων εἶδεν*, Nfc. *βασιλεύσας*, cf. H. B. p. 34, qui ellipsin statuendam esse non perspexit.

Post *ὡς* nonnusquam desideramus participium, cf. 150, 26 *ὁ δέ, ὡς* — sc. *ὢν* — *ἐν βαρβάροις τε καὶ τεθηπόσιν αὐτόν, ... τὴν κόμην ἐνήλλασσε*. 62, 16. 593, 17 cet., post *ἅτε* 152, 18 *ἀπώλλυντο ὑπὸ τῶν ἱππέων ἅτε καταλαμβανόντων ἅτε πεζούς*; contra 11 (e quibus 10 Mafo.) inveni locos, quibus deesset *ὡς* ante participia seu tradita seu supplenda, cf. 713, 23 *ἐρέθισμα κατὰ τοῦ Καίσαρος* — sc. *ὡς* — *οὐκ ἀποδιδόντος*, Mfo. 42, 3 *ὁ Πύρρος... τὴν νῆσον* — sc. *ὡς* — *οἰκείαν* — sc. *οὖσαν* — *ἀντὶ τῆς Ἰταλίας περιεβλέπετο*, Mfo.; item *ἅτε* deest, 1001, 3 *οὔτε κλιμάκων ἢ πύργων ἐμπεπρησμένων εὐποροῦντες*, Nfc. *ἅτε ἐμπ*.

ὡς deest ante substantivum cum praepositione coniunctum 568, 9 *ἐκ Γαλατίας ἤλαυνεν ἐπὶ τὸν Πομπήιον* — sc. *ὡς* — *ἐπὶ τὴν πατρίδα*, Mfo. 810, 5 *τὰ ὑπομνήματα.... μετεκομίζετο, εἴτε τῆς γυναικὸς αὐτὰ τῆς Καίσαρος* — sc. *ὡς* — *ἐξ ἐπικινδύνου τότε οἰκίας.... μεταφερούσης*, Mfo. 858, 4 *τούτων τοῖς πολλοῖς δυσχεράνας ὁ Καῖσαρ* — — sc. *ὡς* — *ἐς ὕβριν εἰρημένοις ἀπεχώρει*, Mfo., cf. 852, 21 (Mfo.)

Verbum *ἔφη* (*ἔφασαν, φασίν*) omittit A. 50, 18 *οὓς γυμνοὺς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις „οὗτοι οἱ τὴν βοὴν τὴν βαρεῖαν ἱέντες* cet., Bernh. f. o. 447, 12 *Ἱερώνυμος δὲ οὐδ' ἐπιψαῦσαι τῶν ἐθνῶν ὅλως, ἀλλ' ἀνὰ τὴν παράλιον τῆς Παμφυλίας καὶ Κιλικίας ἑτέραν ὁδὸν ἐπὶ τὸν Δαρεῖον τραπέσθαι* sc. *ἔφη*, quod f. c. Rühl in Jahnii annal. vol. 127, p. 739. 319, 20 Mrs. contra R. et Schw. collato loco 293, 23 (Schwfo.) 854, 5 St. Schw. Nfo., 990, 2 non repugnat quominus teneamus. 347, 23 Schw. Mfo., cf. 427, 15. 1033, 10.

Post *ὅσος* verbum desideramus 737, 13 *ὅσα γὰρ εἰπεῖν ἐπὶ τὴν ἕω .... ἔθνη, πάντα ... ἡμῖν σύνεστι*, Mu. St. Mfo.; cf. 165, 27. 297, 21; omnino verba finita quae ex intellectu possint suppleri, nonnusquam desunt, cf. 60, 12 (sc. *λέγεται*; ceterum nescio an deleto *ἔδοξε* v. 7 punctoque posito post *Ῥωμαίοις ἐλέγετο* trahendum sit ad insequentia; sed cf. 928, 22. 929, 6! 519, 22. 523, 9 Bfm.?) 854, 9 *εἰ μέν τι καὶ τῶν γεγονότων μεταθέσθαι θέλεις (δύνασαι γὰρ εἰ θέλεις)· εἰ δὲ μή, τά γε λοιπὰ* cet., post *θέλεις* supplendum *μεταθοῦ* vel potius *μεταθέσθαί σε κελεύω*, cf. 275, 6 *καὶ ἐναγίζετε αὐτοῖς ἐπερχόμενοι καὶ τοῖς ἱεροῖς θύειν εἰ θέλετε ἐπιόντες* — sc. *θύετε* —, *τὰ δὲ λοιπὰ καθέλωμεν*,

[1]) cf. de signif. verb.

cf. 861, 1 *καὶ ἐς τὰ πωλητήρια περιϊὼν κηρύσσειν ἔλεγεν ὅσου δύναιντο πάντα τοὺς πιπράσκοντας ὀλιγίστου* sc. *πιπράσκειν*, Nfd., Mfm.[1])

ἦν mente supplendum est 1015, 5 (Mfo.) 627, 19. 566, 14. 764, 4. 822, 11 (Mfo.), *ἔστω* 951, 22 (Mfo.), alia verba 379, 10 (Schw. Mfo.). 1139, 21 (sc. *εἶπεν*). 1035, 24 (Mfo.). 1180, 8 (Mfo.). 147, 19 (sc. *ἐνεγένετο*, M. Schwfo.).

Latius patet ellipsis qualem exhibent loci 1075, 7 *τὸν μὲν Ἀντώνιον οὐδὲν ἀλλ' ἢ χρήματα μόνα ἀγείρειν*. 1178, 17 *καὶ οὐδὲν ἐπ' ἔργῳ τοιῷδε πλέον ἢ αὖθις ἐς τὸ μεσόγειον ἐχώρει*, cf. 1107, 7. 764, 9. Infinitivus facile suppletur 812, 17 *τοῖς αἰτοῦσι περὶ Καίσαρος ψῆφον* — sc. *ἀναδοθῆναι* — *ἀνάγκη τάδε προειδέναι*, Mfo. 996, 3 *ἐλπίζων γάρ τι τοιοῦτο* — sc. *ἔσεσθαι* — *ἐπεφέρετο πύργους*. 1001, 5 *κεραίας τοῖς τείχεσι προστιθέντες ὡς διὰ κλιμάκων* — sc. *ἀναβαίνειν* — *ἐπεχείρουν*, cf. 1094, 17. 76, 22. 1131, 1. 121, 22. 196, 28. 337, 2. 413, 23, quibus locis omnibus Mafo.

Subiectum quoque nonnusquam deest, et in genetivo absoluto (228, 9 *τὸν δὲ κίνδυνον . . . ἑκάτερος ὑπερεπῆρεν, Ἀννίβας μὲν ὅτι Καρχηδόνα καὶ Λιβύην ἅπασαν ὅδε ὁ ἀγὼν κρινεῖ, ἢ δούλην εὐθὺς ἡσσωμένων εἶναι ἢ ἐς τὸ ἔπειτα ἄρχειν*, Mrs. contra R. Item 954, 24. 417, 11. 747, 11. 1062, 14 Mafo., cf. 593, 10. 643, 12. 1117, 11) et in accusativo et infinitivo: 767, 7 *ἡ στρατιὰ δ' ἐμαρτύρει, καθάπερ ἔνθουν ἐς ἑκάστην τάξιν μεταθέοντα πολλὰ καὶ λαμπρὰ δρᾶσαι*, Mu. Mfo. 794, 16 *ταύτης δὲ σκοπῶν ἡγοῦμαι τῆς προσθήκης ἀφορμὴν λαβεῖν* sc. *αὐτούς*, Mfo. 883, 15 *συνώμνυον ἑκόντες οὐκ ἐκλείψειν τὴν ἐς Ἀντώνιον εὔνοιάν τε καὶ πίστιν, ὡς ἀπορῆσαι* — sc. *τινα* — *τίνες ἦσαν οἱ πρὸ ὀλίγου . . . ἐβλασφήμουν*, Schwrv. „ut dubitari posset, cf. 593, 10 et 884, 10. — Similiter comparati sūnt loci 876, 14. 889, 9. 998, 6. 1094, 4, quibus Mfo.

Pronomina quoque desideramus aliis locis alia, imprimis *τὶς, αὐτός, οὗτος*, cf. 842, 6 *οὐ γάρ τις αὐτοῖς ἐδόκει Μάγνου γενέσθαι δημοκρατικώτερος, ὅθεν οὐδὲ περιποθητότερος* — sc. *τις* — *ἦν*, Mfo. 954, 21[2]) *φιλοδέσποτος δὲ οἰκέτης τὸν κεκτημένον ἐπὶ λόφου ἐκάθισε*, Mfc. *δέ τις οἰκ.* (cf. 954, 18. 955, 4. 952, 20. 950, 13. 955, 11, 18. 971, 10) 305, 25 *εἰ φοβερὸς αὐτοῖς εἴη καὶ δι' αὐτὸ καὶ δυσεπιχείρητος*, Nfc. *αὐτὸ τοῦτο* 1113, 11 *ὁ Ἀντώνιος ἐνεδίδου καὶ τὸν Πομπήιον ἀναχωρεῖν ἐκέλευεν ἐς Σικελίαν ὡς ἐπιμελησόμενος* — sc. *αὐτὸς* — *τῶν συγκει-*

[1]) cf. de coll. verb.
[2]) cf. de genet. part.

μένων, Mfo.; accedunt loci 352, 19. 685, 2. 80, 12. 637, 21. 759, 23. 849, 9, quibus Mafo.; *μόνος* omittitur 548, 23, *πρῶτος* 444, 21.

Adverbia et particulas, praesertim ubi extant participia, desideramus 36 locis (e quibus 35 Mafo.), imprimis *μόνον, τότε, ἄρα, ἀεὶ, ὅμως, ἔτι, ὧδε, ἅμα, μάλιστα*, cf. 992, 3 *αἳ καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύουσιν, οὐ παρὰ φίλοις καὶ τροφεῦσιν*. 722, 4 *καὶ ὁ δῆμος . . . ἐκεκράγει Καίσαρα καὶ Πομπήιον ἀποθέσθαι τὰς δυναστείας . . . . . Κικέρων δὲ καὶ* — sc. *τότε* — *πέμπειν ἐς Καίσαρα διαλλακτάς*. 566, 9 *ἐγχειρίδια πολλάκις φερόντων, κτιννυμένης τέ* — sc. *ἀεὶ* — *τινος ἀρχῆς ἐκ διαστήματος ἐν ἱεροῖς ἢ ἐκκλησίαις*. 980, 25 *εὔνους δὲ ὢν τοῖς Πομπηιανοῖς διὰ τάδε κατεγίγνωσκεν* — sc. *ὅμως* — *ἀεὶ τῆς μοίρας ὡς ἀτυχούσης ἀμειλίκτως*. 1140, 3 *κατὰ δαίμονα δ' ἀμφοτέρων* — sc. *ἅμα* — *προσιόντων τῷ ῥεύματι, Ἀντώνιος . . . . ἐσήλατο*. 1034, 2 *καὶ τὸ διώνυμον ἦν αὐτῶν τὸ Ἄρειον, ὃ ἐπὶ τιμῇ τῆς ἀλκῆς* — sc. *ὧδε* — *ὠνόμαζον*.

Praepositiones denique ab A. post *καὶ, ἢ, ὡς, ὥσπερ, οἷα* non iterari nihil est proprii[1]), nihilominus e 18 locis undecies Mafo.; cf. 945, 6. 988, 18. 624, 2. 949, 3.

14) De anticipatione.

Anticipationis usus Appianeus satis frequens est, imprimis in verbis cognoscendi, rogandi, dicendi[2]); quales locos habemus hos:

165, 21 *οὐδὲ τοὺς πεντακοσίους εἰδότες ὅτι ἦσαν πεντακόσιοι*. 222, 6 *πυθομένῳ περὶ αὐτῶν ὅτι δέοι ποιεῖν*. 235, 4 *ἐπίδεσθε τὴν ἀνάγκην ἣ γέγονεν*. 273, 6 *ἴστε αὐτοὺς ὅτι ἀπέστησαν*. 253, 23, 24 *εἶδον τὴν πόλιν ὅση ἦν*. 570, 9 *ταῦτα δ' ὅπως ἐγένετο, συνέγραψα*. 648, 20 *οὐκ ἔχω τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν δι' ἣν ἐγένετο*. 794, 14 *ᾔδεσαν αὐτὸν μή*[3]). 838, 6 *προειπόντος τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς, ὅτι μὴ περιοίσει τὰς εἰδούς*, Mfd. *τ. ἡ. τ. τ.* 904, 5 *συνειδότες τὸ κράτιστον ὡς εἴη*. 938, 26 *ἐς ἡμᾶς, οἷα πεπόνθαμεν, ὁρῶν*. 1185, 7 *μαθὼν περὶ τῆς μητρὸς ὡς εἴη καθειργμένη*.

Quibus locis simillime comparati sunt 981, 16 *δεῖσαι περὶ τῆς ἀναχωρήσεως μὴ ἀποκλεισθείη*[4]) et 941, 26 *ἐς δυσελπιστίαν, μηδένα ῥύσεσθαί τινα προσδοκῶν*.

Id autem anticipationis genus, quod ubi extat, notio anticipata

1) cf. Loesch et Krebs p. 10, § 3, 1.
2) cf. Kr. § 61, 6, 2. K. II p. 1082, 4.
3) cf. de brachyl.
4) cf. Kr. § 61, 6, 5,

seu mutata seu non mutata structura repetitur in ipso enuntiato, exhibent loci hi:

62, 27—63, 2 *δοκοῦσι δέ μοι Φοίνικες οἰκῆσαι . . . . Ἕλληνές τε ὁμοίως πλέοντες, ἐμμεῖναι καὶ τῶνδέ τινες*. 153, 10 *τὰ δὲ ἐπὶ θάτερα... νῦν μέν ἐστι καὶ ταῦτα*. 167, 25 *ἡ δὲ πόλις . . . . . οἱ μὲν ἐθρήνουν*[1]) 197, 26 *ἀπὸ γὰρ τρισμυρίων ἀνδρῶν . . . . ὀλίγοι μόλις αὐτῶν διέδρασαν*, Mfo. 158, 7 *βοῦς δὲ ὅσας εἶχεν, ... τοῖς κέρασιν αὐτῶν δᾷδας περιέθηκεν*, Schw. Mfo. 270, 24 *περὶ δὲ τῆς ἀνοικίσεως, εἴ τῳ δοκεῖ τοῦτο . . . προτίθεσθαι*. 358, 12 *ἐν τοῖς ὑπομνήμασι . . . ἐν τοῖσδε*. 429, 8 *φασὶ . . . . τοὺς μάγους κελευομένους . . . ψείσασθαι τοὺς μάγους*, Mfo. 827, 15 *οὐκ ἄξιον . . . τοσοῦδε ἀνδρὸς ἐπιτάφιον . . . αὐτῷ γενέσθαι*, N. Mfd. *αὐτῷ*. 47, 24 *τῆς γῆς τῶν Κελτῶν οὐκ ἀρκούσης αὐτοῖς*. 835, 8 *συνέβη δ' αὐτοῖς καὶ τὰ στρατόπεδα ὁμοίως πρόθυμα μὲν ἐς ἄμφω . . . γενέσθαι*. 840, 6 *Κάσσιος καὶ Βροῦτος . . . ᾕρηντο καὶ οἵδε*. 1141, 3 *ὁ χρόνος αὐτοῖς ἔληγε τῆς ἀρχῆς, ἣ τοῖς τρισὶν ἐψήφιστο ἀνδράσιν*, Mfo. 1168, 18 *ὁ δὲ στρατὸς οὐκέτι μὲν οὐδεὶς ἐφθέγγετο*. 1013. 17 *ἀλλ' οὐκ, ἀφ' οὗ Καῖσαρ ἐδυνάστευσεν, οὐκ ἀρχήν τινα — ἐχειροτονήσατε*, Mfo.

15) De attractione.

Attractionem saepius admittit A. in pronominibus relativis, et ubi referuntur casuque attrahuntur ad substantivum[2]), quod aut praecedat, veluti 567, 23 (*κακῶν ἀντίδοσις ἦν ὧν ὁ Σύλλας εἰργάζετο*, Mfo., cf. Sch.) 334, 3 (*τῶν χρημάτων ἀφῆκεν ὧν ἔτι ὤφειλεν*, Mfc. *ἃ* vel *ὅσα*) 734, 10 (*τιμητὰς δὲ τῶν ὠνίων ἀπέφηνεν ὧν ἔδει τοὺς χρηστὰς τοῖς δανείσασιν ἀντὶ τῶν χρημάτων διδόναι*, Schw. Mrm. *οἷς* in *ὧν*) 422, 9. 444, 22. 234, 15. 664, 9. 631, 22. 736, 24. 832, 9 (*ἐν ἡμέραις αἷς καλοῦσιν εἰδοῖς Μαρτίαις*). 832, 15. 880, 6, 7. 914, 8. 966, 10. 1003, 13. 1026, 17. 1145, 11. 1170, 5, aut insequatur, velut 118, 1 (*καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ πάντας ἧς ἔχουσι γῆς ἄρχειν*, Schwfo.; 567, 23. 409, 8, 9 nihil probant) 372, 3 (*ταμιεῖον εὔκαιρον ἐς τὰ λοιπὰ ὧν ἐπενόει πάντων ἔσεσθαι*, Mfo.). 1145, 15, et ubi supplendum est pronomen demonstrativum[3]), velut 581, 2 (*θεοὺς ἐγκαλυπτόμενος ὧν ἔμελλε δράσειν*) 584, 6 (*δυνατὸς κατασχεῖν ὧν ὑπόσχοιτο*) 121, 22 (ubi accedit praepositio[4]); quales loci extant multi.

1) cf. de fig. *κατὰ σύνεσιν*.
2) cf. Kr. § 51, 10.
3) cf. Kr. § 51, 10, 1.
4) cf. K. p. 913.

In infinitivo quoque saepius invenitur attractio[1]) ita ut participii cuiusdam cum eo coniungatur aut genetivus, veluti 918, 7 (*Λεπίδου δὲ τὴν μὲν βουλὴν δεδιότος . . ., ὑπισχνουμένου δ' ὅμως οὐ πολεμήσειν ἑκόντος*, Mrs. *ἑκόντος* contra Musgr.), aut dativus (52, 25 *οἷς ἐδίδοσαν μὲν εἶναι φίλοις*. 620, 20. 270, 26 aliis).

Numeri attractionem exhibent loci 904, 6 (*συνειδότες τε ἀλλήλοις τὸ κράτιστον ὡς εἴη τῆς ἑκατέρου στρατιᾶς*, Schwfc. *εἶεν*, Nfc. *οὖσι*, Mfo.) et 657, 7 (*τά τε αἰχμάλωτα . . . Σύλλας, ὅτι Σαυνῖται τὸ πλέον ἦν, κατηκόντισεν*), generis 892, 9 *καὶ γέρας τοῖς μηνύουσι δεκάτην ὑπεσχημένων, ἣν διπλασιάσομεν ἡμεῖς*, Nfc. *ὅ*.

16) De brachylogia.

Brachylogiae exempla apud A. haud rara sunt.

Ac primum quidem haec figura usu venit in genetivo comparativo[2]) his 5 locis: 177, 3 *ἐλπίζων δὲ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῶν ἀπὸ Καπύης ἀναστήσειν ἢ αὐτός τι Καπύης μεῖζον ἐργάσεσθαι*. 940, 16 *καὶ τόδε δι' ὑμᾶς οὐχ ἧσσον ἡμῶν* (= *οὐχ ἧσσον ἢ δι' ἡμᾶς*). 428, 3 *τῷδε γὰρ ἀρέσκομαι μᾶλλον τοῦ Νικάνορα κτεῖναι*. 30, 18 *μεῖζον δ' οὐκ ἂν εὕροις βλάβος νέων ὁμοῦ πέντε μυριάδων*, Nfc. *ἐλλυμένων*. 273, 16 *καὶ σμικρότερα μὲν ἴσως τὰ κέρδη, βεβαιότερα δὲ καὶ ἀκινδυνότερα καθάπαξ τὰ τῆς γεωργίας τῶν ἐμπόρων*, Schwfc. *τῶν ἐμπορικῶν*, Mfc. *τῶν τῶν ἐμπόρων*; deinde saepius *ἀντὶ* cum genetivo extat, ubi exspectamus totum enuntiatum, quo distinguatur per *οὐκ — ἀλλὰ*[3]): 239, 19 *καὶ ἠγανάκτουν, εἰ ἐν λιμῷ τὸν σῖτον οἱ ἄρχοντες αἱροῦνται Ῥωμαίοις ἀντὶ τῶν πολιτῶν ἐς τὰς ἀνοχὰς παρασχεῖν*. 873, 23 *ἐς ἡμᾶς ἀντ' ἐκείνων τὰ ὅπλα μετενεγκεῖν*, Mfo., cf. 881, 14 *ἀντὶ τῆς Ἀντωνίου μικρολογίας . . . ἐς τὴν Καίσαρος μνήμην μετατίθεσθαι* (874, 16 nihil probat). 893, 18 *φόνου κατηγορῶν πολέμιον κοινὸν ἀντὶ τῶν ὡρισμένων ἐπιτιμίων τοῖς φονεῦσι τίθεται*, Schwfv. „non contentus poenis"; quales locos inveni 20.

Nonnusquam etiam exspectamus enuntiatum a *πρὶν* incipiens, cum legamus *πρὸ* cum genetivo: 623, 15 *οὔτε νόμον οὐδένα πρὸ τῆς βουλῆς ἐς τὸ πλῆθος ἐσφερόμενον*. 1024, 14 *οἱ δὲ Φίλιπποι πόλις ἐστὶν ἣ Δάτος ὠνομάζετο πάλαι καὶ Κρηνίδες ἔτι πρὸ Δάτου*, Nfc. *πρὸ τοῦ*. 1034, 22 *ἀγανακτοῦντες δὲ οἱ ἄνδρες . . . . ὅτι κρείττους ὄντες ἀλκὴν*

[1]) cf. K. § 475.
[2]) cf. Kaelker p. 270.
[3]) cf. Kr. § 68, 14, 1.

δι' ἀπραξίας ἀπώλλυντο, οἱ μὲν πρὸ τοῦ πυρὸς ἑαυτοὺς ἀνῄρουν, Schwrv. „non exspectato incendio"; cf. 782, 1. 861, 24. 862, 16, 1. 987, 17. 870, 11.

Similem brachylogiam invenimus in *μετὰ* cum accusativo coniuncto 743, 19 *ἂν δ' ἀπειθῇ, ταῦτα προστάσσειν Ἀντωνίῳ, καὶ τρίτῳ μετὰ τὸν Ἀντώνιον Καληνῷ*. 955, 2 *κτείνει τὸν λοχαγὸν . . . . μετὰ δὲ ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἐπαναιρῶν εἶπε* (Mfc. *ἐκείνῳ*) 964, 18 *ἐπ' ἀδείας ἐξέπλευσεν ἐς Βροῦτον καὶ ἐς Μίλητον μετὰ Βροῦτον* (Mfc. *μ. Β. ἀποθανόντα*) 1056, 10 *ἐγίγνετο γὰρ δὴ καὶ μετὰ Κάσσιόν τε καὶ Βροῦτον ἕτερα ἐμφύλια ὅμοια* (= *μετὰ τὰ Κ. καὶ Β. ἐμφύλια*) 1062, 2 *Ἀθηναίοις δ' ἐς αὐτὸν ἐλθοῦσι μετὰ Τῆνον Αἴγιναν ἔδωκε* („pro Teno Aeginam dedit" Schwrv., modo adiecisset „pro Teno iam antea data", Mfm.; ceterum in rem non inquisivi) 215, 21 *ψεύσασθαι μὲν θεούς, ψεύσασθαι δὲ μετὰ τοὺς θεοὺς Ῥωμαίους*, Mrm. *μετὰ τῶν θεῶν*[1]), cf. 1111, 5. 874 5; in *ἐπὶ* cum dativo coniuncto 422, 8 *Ἀλέξανδρος μὲν δὴ βασιλεὺς ἦν ἐπὶ Πέρσαις Σύρων*. 1021, 14 *ἐς Αἶνον ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ Αἴνῳ Δόρισκον*, Mfc. *ἐς Δ.*, in *πρὸς* cum accusativo coniuncto 1128, 18 *ὁ δὲ Πομπήιος τῆς μὲν αὐτομολίας τοῦ Μηνοδώρου, ἐπιπλέοντος ἤδη Καίσαρος, ᾔσθετο, πρὸς δὲ τὸν ἑκατέρωθεν ἐπίπλουν αὐτὸς μὲν ὑπέμεινεν ἐν Μεσσήνῃ τὸν Καίσαρα*, in *ἐκ* 1041, 4 *ἀνδράσιν ἐπειγομένοις ὑπὸ λιμοῦ καὶ ἀπογιγνώσκουσιν ἐκ τῶν ἄλλων ἑαυτούς* (= postquam de omnibus aliis rebus desperaverunt), in *πρὸ* 1016, 5 *καὶ τῶνδε τοῖς πονηροῖς ἡγεμόνες εἰσὶν οἱ τρεῖς ἄνδρες, αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀδελφοὺς καὶ θείους καὶ ἐπιτρόπους προγράψαντες*.

Zeugma[2]) legimus 221, 22 *οἱ δὲ λοιποὶ τιτρωσκόμενοι καὶ ἐρέσσοντες ἔφθασαν ἐς τὸν λιμένα*, cf. 682, 13 *καὶ δύο μέρη τοῦ στρατοῦ καὶ αὐτὸς συναπώλετο αὐτοῖς* et 246, 6 *πάντων ἀσθενεῖς καὶ ἄποροι*, St. Rfo., et 1094, 25 *καὶ πρότερον καὶ νῦν ἐφρόνησα* pro *καὶ πρότερον ἐφρόνησα καὶ νῦν φρονῶ*, quod premitur iterato *φρονῶν ἔτι*, quare Nfm.

Cum anticipatione quadam coniuncta est brachylogia 857, 2 *περὶ δὲ τῶν σῶν χρειῶν, ἐθέλοντα μέν σε . . . δανείσασθαι ἡγούμην ἂν εἰρωνείαν λέγειν*. 922, 10 *τά τε ἔναγχος ταῦτα καὶ Πομπήιον Μάγνον αὐτοῖς καὶ Δολοβέλλαν προύφερον* (cf. 640, 5) 991, 11 *πρὸς σὲ δὲ ὦ Κάσσιε καὶ αἰδώς τις ἔστιν ἐξαίρετος ἔς τε τὴν πόλιν . . .*, Schwfc. *πρὸς σοῦ*, Mfo. 1052, 14 (Mu. B. Schw. Mfo., cf. etiam 1055, 26). 454, 16. 242, 17. 726, 19. 1181, 4.

Jam restant brachylogiae tam variae, ut certa lege circumscribi non possint, exempla haec:

[1]) cf. de pleon. ad 625, 15.
[2]) cf. K. § 597 s.

570, 7 *ὁμοίως ἐκείνῳ* pro *ὁμοίως τῇ ἐκείνου δυνάμει*[1]. 579, 1 *ἐκέλευεν ἑαυτῷ τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτρέψαι*, Mfc. *ἐπιστασίαν* vel *ἐπιστατείαν* (cf. 547, 24). 902, 17 *οὐκ ἤνεγκε τὴν βαρύτητα τοῦ Κικέρωνος, ἀλλ' ἐς τὰς Καίσαρος ἀποικίας ἐκδραμὼν ὡς γνώριμος δύο ἐς τὸν Ἀντώνιον ἀνεστράτευσε τέλη*, Schwrv. „revocatis ad Antonii militiam", Mfo., *ἐς* ter recurrens me non offendit).

594, 9 *ὁ δὲ πολιτικὸς ὄχλος ἐβόα ὡς γενομένης ἐν ἐκκλησίᾳ βροντῆς, ὅθεν οὐ θέμις ἐσιὶ Ῥωμαίοις οὐδὲν ἔτι κυροῦν.*

627, 8 *χαλεπαίνων* pro *χαλεπαίνειν ὑποκρινόμενος*, Mfo. 302, 25 *ἐξ ἀέλπτου καὶ βραχέος*, nequaquam accurate dictum pro *ἐξ ἀέλπτου ἐκ βραχέος*, St. Mfo., Schwfv. „praeter spem, brevi, quo abfui, tempore, in tantum auctae sunt", *βραχύς* enim, ut saepius apud A., hic intellegendum est non brevis sed exiguus (cf. 177, 27. 983, 7. 402, 7 alios) et *οὗ* per attractionem positum est pro *ἐν ᾧ*. Sed quoquomodo res se habet, brachylogiam adesse nemo potest negare.

562, 12 *τοσόσδε εἷς οὗτος πόλεμος καὶ ποικίλος ἐγένετο*, Rfc. *ὧδε ποικ.* vel *οὕτω ποικ.*

953, 3 *ἡ δ' ὑποκριναμένη μὲν ἐλθεῖν ἐπείγεσθαι, δεδιέναι δ' ὡς ἐν νυκτὶ καὶ θεραπαίναις τὸ ὕποπτον*, N. Mfo.

1040, 9 *καὶ λιμὸς ἦν ἤδη σαφής, ἔς τε μέγεθος καὶ δέος ἑκάστης ἡμέρας ἐπεγίγνετο*, Mfo.; qui quattuor loci miram quandam exhibent duarum notionum contractionem.

376, 8 *ἅπερ οὐ τοῖς φίλοις ἀλλὰ τοῖς ἡττημένοις τοὺς κεκρατηκότας ἐπικελεύειν*, Schwfc. *ἅπερ οὐ φίλους τοῖς φίλοις* cet.

627, 17 *τοὺς νεοπολίτας ἠρέθιζον ἐς τὸ ἐνθύμημα τοῦ Μαρίου, ταῖς φύλαις*, — sc. *πάσαις* — *ἀναμιχθῆναι*, Mfo.

741, 19 *ὁ δὲ Καῖσαρ τοῦ Πομπηίου τὸν Ἄλωρα ποταμὸν ἐν μέσῳ θέμενος ἐστρατοπέδευσεν*, Schw. Mfo.; 644, 14. 759, 25 alii non valent ad mutandum; ceterum cf. etiam 297, 1 (Schwfv.?).

379, 10 *τὰ Ἄλπεια ὄρη . . . ὑπερῆλθον ἔς τε τὴν Ἰταλίαν, ὑμῶν οὐδενός πω θαρροῦντος, ἐμβαλών, ἀνέστησα*, Schw. Mfo.

467, 23 *ὥστε καὶ περὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων ἄπορον ποιῆσαι καὶ ὕποπτον, εἴτε δι' ἀρετήν, εἴτε πενίας καὶ ἀπραξίας τὴν σοφίαν ἔθεντο παραμύθιον*, Nfc. *ἐζήλωσαν* post *ἀρετήν*.

496, 2 *Φρυγίαν δέ σοι Μάνιος ἔδωκεν ἐπὶ δωροδοκίᾳ . . . καὶ τῷδε μάλιστα αὐτὴν ὁμολογεῖς οὐ δικαίως λαβεῖν, ἐκ δωροδοκίας*, Schwfc. *ἐκ δ. λαβών*, Mfo.

---

1) cf. de dat.

501, 16 *καὶ γῆς ἀναδασμοὺς ἐργασαμένῳ καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς καὶ δούλων ἐλευθερώσεις, καὶ τυράννους ἐπ' ἐνίοις, καὶ λῃστήρια πολλά*, Mfc. *τυρ. ἐπιστήσαντι ἐνίοις.*

644, 18 *στρατιὰν καὶ τροφὰς καὶ χρήματα συνῆγον, οὐδέν, ὡς περὶ ἐσχάτων, σφίσιν ἀπολείποντες*, Mfc. *ὡς τῶν ἐσχάτων σφίσι περιεστώτων*, Nfc. *περὶ ἐσχάτων κινδυνεύοντες.*

658, 16 *οἱ μὲν ἑαυτοὺς ἀνῄρουν, οἱ δ' ἀλλήλους ἑκόντες, οἱ δὲ καὶ βρόχοις συνεπλέκοντο*, Mfc. *ἑκόντες ἐφόνευον.*

658, 17 *καὶ τὰς θύρας ἐνέφραττον ἕτεροι, καὶ ἐνεπίμπρασαν*, Schwfc. *καὶ τὴν πόλιν ἐνεπ.*

169, 3 *οἱ μὲν οὐκ ἠξίουν . . . . βλαβῆναι τὴν πόλιν οὐδὲ δούλους μὲν ἐλευθεροῦν, τοὺς δὲ ἐλευθέρους ὑπερορᾶν*, Stfc. *τοὺς δὲ ἐλευθέρους δουλεύοντας*, Mfo. cf. 376, 8.

660, 10 *ἐγκλήματα δ' ἦν καὶ ξενία καὶ φιλία καὶ δάνεισμα, λαβόντος ἢ δόντος.*

689, 11—13 *ἧς ἐρῶν Κόιντος Κούριος, ἀνὴρ δι' ὀνείδη πολλὰ τῆς βουλῆς ἀπεωσμένος καὶ τῆσδε τῆς Κατιλίνα συνθήκης ἠξιωμένος, κούφως μάλα καὶ φιλοτίμως ἐξέφερεν οἷα προς ἐρωμένην, ὡς αὐτίκα δυναστεύσων*, Mfc. *ἐξέφερέ τε πάντα πρὸς αὐτὴν καὶ ἐμεγαλαυχεῖτο οἷα* . . .

697, 21 *ἐνισταμένων δὲ πολλῶν* — sc. *τε ἄλλων* — *καὶ Κάτωνος*, Mfo., cf. 698, 19. Mfo. 543, 20. Nfm. 253, 13. Schw. Mfm.[1])

877, 24 *ἐς ἀλλοτρίωσιν τῶν κληρουχιῶν Καίσαρι*,[2]) Mfo.

928, 12 *νόμῳ δ' ἑτέρῳ ἀπέλυε μὴ εἶναι πολέμιον Δολοβέλλαν, καὶ εἶναι φόνου δίκας ἐπὶ Καίσαρι*, Schwfc. *καὶ ἔθετο εἶναι*, Mfc. *καὶ τρίτῳ εἶναι.*

949, 15 *καὶ πλείους ὀψόμενοι συνέθεον ἢ ἀκροώμενοι* M. r. adnotavit „exspectabas *ἢ προτοῦ ἀκροασόμενοι*", sed nihil mutandum.

993, 26 *τὰ δ' αὐτὰ καὶ Βροῦτος ὑμῖν προτείνει ψηφίσματα καὶ Πομπήιος* . . . ., *τὰς δ' ἱκετείας ἐπὶ τοῖς ψηφίσμασι καὶ οἵδε πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν ἐς ἐμὲ καὶ Βροῦτον, οἱ δ' ἐς Πομπήιον*, Mr. adnotavit ad *καὶ* „exspectabas *ποιοῦνται*", sed nihil mutandum.

1114, 22 *ἃ μὲν δὴ Λαβιηνός τε καὶ Παρθυαῖοι δράσαντες ἔπαθον, ἡ Παρθικὴ δηλώσει γραφή*, Mfc. *ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον.*

886, 16 *ὑποζύγια* . . . *κατέθυε καὶ ἐταρίχευε, μὴ χρόνιος ἡ πολιορκία γένοιτο*, Nfc. *δέει μή*; similiter comparati sunt loci 794, 14. (Schw. Mfo.) 1039, 16 (Nfo.; ceterum cf. 897, 24) 1136, 12. —

---

1) cf. de particula *τε*.
2) cf. de dativo.

1081, 4 *ἐπιστολὴν ἐδείκνυ.....πολεμεῖν*, C. liberius vertit „hac sententia“.

1157, 1 *οὔτε νυκτὸς ἐθάρρουν... ἰέναι δι' ἀπειρίαν ἐδῶν καὶ ἐνέδρας*, Zippel fc. *φόβον ἐνέδρας, δι' ἐνέδρας = διὰ φόβον ἐνεδρῶν.*[1])

1053, 2 *περιέβαλέ τε τῇ ἀρίστῃ φοινικίδι*, Mfc. *τ. ἀ. τῶν ἑαυτοῦ φοιν.*, eodem pertinent loci 1005, 13. 604, 21. 613, 7[2]) 1016, 7,[3]) quibus Mfo.

1131, 1 *τὰς ἐμπιπραμένας ἐκώλυσεν = τὰς ἐμπ. ἐμπιπραμένας*[4]) *ἐκώλυσεν* aut = *τὰς ἐμπ. ἐμπιπράναι ἐκώλυσεν.*[5])

Jam reliquos locos verbis non expressos liceat adiungere:

1115, 15. 943, 22. 713, 1. 892, 13. 894, 19. 1033, 12. 1050, 10. 1089, 20. 107, 24, quibus locis Mafo. (129, 2 Mrs. contra St.); quo accedunt 660, 10. 853, 3. 852, 4. 855, 3. 878, 18. 970, 6. 1153, 3.

17) De pleonasmo.

Ad pleonasmum ex eis, quae supra tractavi, pertinent: primum figura etymologica accusativi, deinde *μᾶλλον* cum comparativo, tum *μάλιστα* cum superlativo coniunctum.

Quo accedit superflua quaedam structura particulae *πλὴν*[6]): 834, 1 *πλὴν εἰ μή*. 1020, 3 *πλὴν ἐκ μόνης Μακεδονίας*. 1080, 9 *πλὴν τῆς γνώμης μόνης*. 43, 10 *πλήν δώδεκα μόνων*.

Omnino *μόνος* vocabulo similem in modum solet uti, cf. 1099, 1 *ἄνευ τῆς βουλῆς μόνης*. 1099, 13 *χωρὶς τοῦ Ἡφαιστείου μόνου*. 830, 13 *χωρὶς μόνου Δέκμου*. 835, 19 *οὐδὲν ἢ κρατῆσαι μόνον*. 1127, 4 *ἄνευ τοῦ προσώπου μόνου* (798, 16 Mfo.).

Item pronomen *αὐτός* satis moleste nobis videtur positum esse 178, 24 *οὐ γὰρ ὅ γε σὺν Φουλβίῳ στρατὸς ἦν αὐτῷ πάμπαν ἀξιόμαχος*. 539, 22 *τῇ δ' ἐπιούσῃ χωρίον κατέλαβε περίκρημνον, οὗ μία ἐς αὐτὸ ἄνοδος ἦν*, Mfo. 1175, 19 *Ἀηνόβαρβον.. ἐπενόει συλλαβεῖν ἐκ προδοσίας Κουρίου τινὸς τῶν ἀμφὶ τὸν Ἀηνόβαρβον, ἐλπίζων ἐς ἀντίδοσιν αὐτοῦ μεγάλην ἕξειν μοῖραν Ἀηνόβαρβον* Mfd. *αὐτοῦ.*[7])

Valde vero amasse videtur A. nimium usum pronominis *τὶς*, cf.

---

[1]) cf. de numero plurali.
[2]) cf. de fig. *κατὰ σύνεσιν*.
[3]) cf. de articulo.
[4]) cf. de participio.
[5]) cf. de ellipsi infinitivi.
[6]) cf. K. II. p. 988, 8.
[7]) cf. de pron. et de praep.

580, 2 *οἳ μὲν αὐτὸν ἐφύλαττον οἷά τινες δορυφόροι*. 603, 13 *πεσόντων δὲ τῶνδε οὐδὲ τῶν ἄλλων Ῥωμαίων ἦν τις φειδώ*, Nfc. *ἔτι*. 793, 18 *εἴτε ἀπογνούς, εἴτε κάμνων.... εἴτε τισὶν ἐχθροῖς τῆς πόλεως ἀφιστάμενος*, Mfc. *τοῖς*. 900, 9 *τούς τε ἄλλους ὅσοι τινὲς ἔθνους ἢ στρατοῦ Ῥωμαίων ἄρχουσιν*, Nrs. *τινὲς*, B. Mfm. in *τινός*. 73, 25 *οὐδέν τι προμαθών*. 744, 4 *τῶν τις Καίσαρος εἷς ἐπιδραμὼν τοὺς δύο ἀνεῖλεν*, Nfd. *τις*[1]) 8, 13 *οἳ δέ τινες αὐτῶν ἐς Σικελίαν πλεύσαντες.... προσέπταισαν*. 551, 7 *ὡς νῦν μὲν ἔτι συγγνωσομένων τι Ῥωμαίων*, (Nfd. *τι*, cf. 172, 23. 396, 15. 555, 2), quales locos congessi 50.

Porro abundantiam quandam elocutionis[2]) ostendunt loci hi:

524, 18 *ἥν τινα πόλιν ἐπὶ τιμῇ τῇ ἑαυτοῦ βασιλεὺς ἐν ἐκείνῳ γενέσθαι τῷ χωρίῳ συνῴκιζε*, Schwfv. „condiderat“, cf. 506, 24 R. Mfo.[3])

576, 11 *ὡς καὶ ἄκοντα βιασόμενος*, cf. 856, 11.

580, 20 *πρῶτος ἐξῆρχε τῆς ὁδοῦ*.

598, 7 *ἀεί τι μύσος ἑκάστου ἔτους ἐγίγνετο*.

614, 7 *μεγέθει μέγας*, M. confert Stein I., 51.

46, 11 *τὰ μεγέθη μείζους τῶν μεγίστων*!

623, 3 *ἐν μέσῳ πάντων ἐφορώντων*, cf. 207, 2. 591, 19. 618, 16. 669, 15! 298, 11. —

800, 6 *οὐκ ἐς τέλος τὰ γιγνόμενα πάντα πεπυσμένος*.

834, 13 *ἀκμαζόντων μάλιστα*, Mfo.

1013, 17 *ἀλλ' οὐκ ἀφ' οὗ Καῖσαρ ἐδυνάστευσεν, οὐκ ἀρχήν τινα, οὐ στρατηγόν, οὐχ ὕπατον, οὐ δήμαρχον ἐχειροτονήσατε ἔτι.*[4])

267, 20 *ἀγανακτεῖν ἔτι ἐπαύσαντο*, vHfd. Mrs., nisi *ἔτι* post *μᾶλλον* suum locum habet.

905, 3 *μᾶλλον ἐκράτουν*.

625, 15 *ἔνθουν κατὰ δαίμονα*, ubi pleonasmus non est nisi in verborum forma, cf. locos 201, 7. 75, 7. 317, 9. 767, 7. 829, 8 cum locis 79, 6. 76, 1. 200, 6. 270, 11 (Rfm.) 736, 21. 768, 15. 1008, 3. —

172, 14 *ὀργάνων πολλῶν ηὐπόρουν*, Mfm.

1116, 22 *καὶ οὐ πειθόμενοι, τότε ἔβαλλον*, cf.

---

[1]) *εἷς* idem est atque *μόνος* 62, 16 Nifo et 157, 16; aliis locis ita premitur, ut notionem *μόνος* aequiperet, velut 196, 2. 212, 8, 17. 391, 13, 17. 562, 11. 585, 12; aliis ita non premitur, ut commutari possit cum *τὶς*, velut 343, 4 Nfo. 567, 6. 786, 12 Mfo., cf. 820, 4 Mfd. *ἕνα*, cui opponatur sequens *τοσοίδε* (cf. 352, 22. 353, 2. 354, 4, 20. 355, 24.)
[2]) cf. Kaelker p. 272. K. § 601.
[3]) cf. de inf. et de coll. verb.
[4]) cf. de anticipatione et de anaphora.

1047, 15 *τοὺς δὲ ἀπατήσας ὧδέ σοι πάρειμι*, Cobfc. *ὅδε*, cf. 692, 4[1]) (Mrs. contra Schw.)[2])

601, 13 *οὐ θαμινὰ προϊάν; ἀλλ' ἔνδον ἐν περιπάτῳ... χρηματίζων*, Nfd. *ἔνδον*.

140, 26 *κακοπαθοῦντες ἐς τοσόνδε κακοῦ*, Mrs. contra R.

805, 15 *δέει τοῦ μὴ.... πεπολεμηκέναι.*

1082, 9 *νομιμωτέραν ἀρχὴν παρανόμου*, Mfd.?

488, 4 *τέλεον τὸ ἔργον ἐξετελέσθη*. Mfo., cf.

1089, 6, 7 *τὸ τέλος ἐτελεύτα*[3]) et 530, 27 *ἐς οὐδὲν βέβαιον... τέλος ἔληξεν*, Mfo.

948, 11 *ἐγείροντες ἀπὸ τοῦ ὕπνου*, Mfo.

152, 18 *οἱ δ' ἐν ἄστει Ῥωμαῖοι*, Nfd.

Jam restat locus 172, 1, de quo paullo dicam accuratius:

Schw.[1] igitur in verbis *ὡς ἂν ἐς κυνηγέτας* offendit, quod, quamquam verbum *σκευάζειν* perapte coniungeretur cum praepositione *ἐς* (velut 972, 10, 19. 967, 12, cf. etiam 61, 16 et 201, 18) *ὡς ἂν ἐς* vereretur ut ferri posset; proposuitque comparato loco 973, 12, ubi *σκευάζειν* coniunctum legitur cum *ὡς* (cf. 860, 1. 330, 2) sequente accusativo — ceterum miror quod eodem loco idem Schw., II. p. 591, v. 26 adn., amplexus est *ἐς* (quod recepit M.) — scribendum esse *ὡσανεὶ κυνηγέτας*; qua tamen coniectura, quamvis lenem statueret corruptelam, veram corruptelam editor ille mihi non videtur investigasse. M. autem cum delet *ὡς ἄν*, violentius mihi videtur procedere. Corruptelam igitur latere ne ego quidem negaverim; neque enim facere possum, quin tal, quali turbetur sententia, hunc locum laborare iudicem pleonasmo; praesertim cum ipsum *ἂν* sit pleonasmus quamvis tolerabilis. Nam recte ea quae traduntur interpretato alia mihi non videtur evadere sententia nisi haec: „induti erant veste tali, ut venatores videri viderentur". Puto autem, Appianum, si *σκευάζειν* vocabulum constructione ab ipso usitata hoc quoque loco ita voluisset usurpare, ut cum personae quam dicimus accusativo coniunctum significaret „veste induta se in aliquem mutare" vel „veste mutata speciem alicuius praebere", dicturum fuisse aut *ἐς κυνηγέτας ἐσκ.* aut *ὡς κυνηγέτας ἐσκ.*, quae cum dixisset, etiamsi omisisset vocabulum *ἄν*, nescio an fallendi notionem, quae hic requiritur, satis expressisset. Neutrum

---

1) cf. de particula *ὧδε* ad 14, 9 „de coniunctionibus."

2) Ceterum nescio an locus 1069, 21 (*καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ γενόμενον τοιόνδε ἦν, κεκλημένοι δ' ἐπὶ νέμησιν τότε γῆς ἐς τὸ πεδίον τὸ Ἄρειον ὑπὸ σπουδῆς ἔτι νυκτὸς ἀφίκοντο*) sanari possit collocato *τότε* post *γῆς*, praesertim cum sequantur verba *ὑπὸ σπουδῆς ἔτι νυκτός*, quae premuntur.

3) cf. de fig. etymol.

autem quod scripsit, equidem suspicor, hoc loco omnino non agi de persona quadam sed de re. Puto enim in archetypo fuisse verba *ὡς ἂν ἐς κυνηγέσια ἐσκευασμένους* (i. e. vestitos, quasi essent venaturi). Qua scriptura sententiam sanari nemo non intellegit; ipsam autem quin tribuam Appiano, eo minus dubito, cum legamus 281, 11 *ἐς μάχην ἐσκευασμένοι*. 394, 25 *ἐς ναυμαχίαν ἐσκευασμένοι*, cf. 731, 1. 744, 2. 525, 21. 521, 1. 1147, 17.

Hiatus[1]) autem si quem offenderit, sciat, hiatum ab Appiano per neglegentiam nullo fere modo vitari nisi per inconstantiam (quod centum paginas in solos hiatus observandos intento perlegenti mihi evasit); quod si verum non est, scribat *κυνηγεσίαν* (*κυνηγέσια* legimus 67, 1. 544, 17, 20. 699, 10. 147, 27 et alia significatione 524, 23, *κυνηγεσία* uno, ni fallor, loco, quem tamen memoria non teneo).

18) De anacoluthia.

Anacoluthiam A. quoque[2]) nonnumquam admisit; primum ita, ut ex obliqua oratione desiliret in orationem rectam, cf. 259, 21 *ὡς δέ τις τῶν βουλευτῶν τοὺς πρέσβεις ἤρετο, ὅπως οὐκ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἧσσαν ἐξεκήρυξαν, καὶ πρὸς ἡμᾶς οὐ πρότερον ἀλλὰ νῦν πρεσβεύεσθε, οἱ μὲν ἀποκρίσεως ἠπόρουν.*

452, 20 *οὐ λόγων ἔφη χρῄζειν οὐδὲ κρίσεως „ἀλλ' αὖθις ὑμᾶς παρακαλοῦμεν"*, Stfc. *χρῄζει*, Mrs.

1112, 12 *ἐκποδὼν δὲ κἀκείνης γενομένης, οὐδενὸς ὑμῖν ἐνδεῖν ἔτι ἔφη „πρὸς ἀλλήλους πλὴν ἀληθεῦσαι περὶ ὧν ὑπενοήσατε"* Mrs. contra B., qui c. *ἐνδεῖ*; accedunt loci 379, 23. 392, 24. 885, 3. 965, 6. 1033, 10. 1111, 3. 1070, 21.

Contrarium praebet locus 1073, 11 *ὁ δὲ ἀντεδίδασκεν αὐτοὺς ὅτι αὐτῷ μὲν καὶ Ἀντωνίῳ πάντα εἶναι φίλια*, cum 866, 13 miram inveniamus orationum obliquae et rectae confusionem[3]): *Ἀντωνίου .... κατεβόα· „Καίσαρι μὲν δι' ἐμὲ μήτε ὀργίζεσθαι μήτε ἐνυβρίζειν, εὐεργέτῃ ..... γεγενημένῳ· ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν ὕβρεων, ἐς ὅσον θέλεις, ἐμφορεῖσθαι, τὴν δὲ τῆς οὐσίας ἁρπαγὴν ἐπισχεῖν, μέχρι τοὺς πολίτας.... ἔχειν· ἀρκέσειν γὰρ ἐμοὶ πενομένῳ τήν τε τοῦ πατρὸς δόξαν, ἂν διαμένῃ, καὶ τὴν τοῦ δήμου διανέμησιν, ἐάν ἐάσῃς δοθῆναι."*

Deinde haud raro una cum subiecti mutatione hypotaxin interrumpit vel continuat parataxi: cf. 592, 10 *καθεῖλε τὸ θέατρον, οὗ Λεύκιος Κάσσιος ἦρκτο καὶ ἤδη που τέλος ἐλάμβανεν, ὡς καὶ τόδε στάσεων*

---

1) cf. Kaelker et Hu.

2) de Polybio cf. Kaelker p. 272.

3) cf. de inf.

αρξανὲτ ἐρων. 440, 12—16 *ὃν ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ Σελεύκου τοῦ ἀνεψιοῦ οἱ μὲν Σύροι νομίζουσι περισωθῆναι δι᾽ εὐσέβειαν, καὶ διὰ τοῦτο εὐσεβῆ παρωνόμασαν (ἑταίρα δ᾽ αὐτὸν ἔσωσεν, ἐρασθεῖσα τοῦ κάλλους) ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐπὶ γέλωτι αὐτῷ ποιήσασθαι τὸ ὄνομα οἱ Σύροι.*

274, 9 *ὅταν... ἀναμιμνήσκησθε τοῦ πλήθους ὧν εἴχετε νεῶν καὶ λαφύρων ὅσων ἐφέρετε καὶ ἐς οἵους γε τοὺς λιμένας κατήγεσθε σοβαροὶ καὶ τὰ νεώρια καὶ τὰ τῶν σκευῶν ταμιεῖα ἐνεπίμπλατε,* Rfc. *ἃ* vel *οἷα ἐνεπ.*, quales loci extant 15, e quibus 6 Mafo.

Locus 837, 22 — 838, 2 exhibet contrarium: *ἐσελθὼν... καὶ πλέων..... ἐπινοοῦντα δὴ τοῦτον διατειχίσαι τὸν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐκπλέοντά φασιν ἐπιτωθάσαι.*

Meram autem parenthesin praebent loci 22, 15. 250, 20. 1061, 2.

Tum extant loci, quibus mirum in modum casuum mutet relationem:

643, 12 *ὅθεν αὐτὸν ὁ Σύλλας ἔτι νεώτατον ὄντα ἦγεν ἐν τιμῇ, καὶ ἐπιόντος, φασίν, ὑπανίστατο μόνῳ,* ubi exspectamus *ἐπιόντι*, et 751, 6 *προδιῴκηντο καὶ ὁδοὶ καὶ λιμένες καὶ φρούρια ὡς ἔκ τε γῆς ἀεὶ φέρεσθαι καὶ διὰ θαλάσσης πάντα ἄνεμον αὐτῷ φέρειν,* ubi idem vocabulum *πάντα* pro subiecto pertinet ad *φέρεσθαι*, ad *φέρειν* pro obiecto. Nfd. *ἄνεμον* et *φέρειν.*

Jam attractione[1]) quadam nititur anacoluthia 111, 11 *τοὺς μὲν ἄλλους ἐκέλευσεν.... διαιρεθέντας.. φεύγειν... ἐς Τριβόλαν πόλιν, ἔνθα αὐτὸν περιμένειν, χιλίους δὲ μόνους ἐπιλεξάμενος ἐκέλευσεν αὐτῷ συνίστασθαι;* ubi ne conieceris *καὶ ἐνταῦθα* aut simile quidquam; *ἔνθα αὐτὸν περιμένειν* enim attractione quadam dependet, iam non a priore *ἐκέλευσε*, sed ab insequente. — Item 907, 12 *ἄλλα δὲ Ἀντωνίου τέλη καλοῦντος ἐκ τῶν ἄλλων στρατοπέδων ὧν βραδέως ὡς ἐν αἰφνιδίῳ τε μετακλήσει καὶ μακρόθεν ἰόντων ἐκράτουν οἱ τοῦ Καίσαρος τῇ μάχῃ,* ubi *ὧν* post *στρατοπέδων* noli delere aut mutare in *καὶ τούτων.* — Eodem pertinet 983, 21 *καὶ δώδεκα τέλη στρατοῦ Γαΐῳ Καίσαρι ἐκ πολλοῦ στρατευόμενα καὶ γεγυμνασμένα προσέλαβεν ἀθρόως· οὗ τὸ μὲν ἓν αὐτῶν ὁ Καῖσαρ ἐν Συρίᾳ κατελελοίπει,* ubi Mf. probat Schw. coniecturam *οὗ* mutantis in *καί*; quibus tribus locis relativum habemus pro demonstrativo, quae structura nescio an sit deprompta e sermone Latino.[2])

Anacoluthiam vero satis duram exhibet locus 319, 13—21 *λέγεται μὲν δακρῦσαι.... ὑπὲρ πολεμίων.... καὶ συνιδὼν ὅτι καὶ πόλεις.....*

[1]) cf. K. § 602, 7.
[2]) cf. de acc. absol.

δεῖ μεταβαλεῖν ὥσπερ ἀνθρώπους δαίμονα, καὶ τοῦτ᾽ ἔπαθε......... ἡ Μακεδόνων, εἴτε ἑκὼν εἴτε προφυγόντος αὐτὸν τοῦδε τοῦ ἔπους „ἔσσεται ἦμαρ..... Πριάμοιο,“ Rfc. *ἑκὼν ἔφη,* Mrs.[1])

Quo accedunt loci 906, 21 — 907, 2 *γνώμη δὲ ἦν Ἀντωνίῳ.... μὴ ἐπιχειρεῖν.. μηδ᾽ ἀμύνεσθαι, διὰ δὲ τῶν ἱππέων.... ἐνοχλεῖν, μέχρι παραδοίη...., Ἱρτίῳ δὲ καὶ Καίσαρι διὰ τοῦτο μάλιστα τὴν μάχην ἐπείγεσθαι,* ubi *γνώμη* significat et consilium et sententiam.

434, 24 *Ἄργος τὸ ἐν Ὀρεστείᾳ.... καὶ τὸ ἐν Ἰονίῳ λεγόμενον οἰκίσαι Διομήδην ἀλώμενον,* ubi exspectamus *ᾠκίσθαι ὑπὸ Διομήδους ἀλωμένου,* Schwfc. *ὃ λέγουσιν.*

1116, 9 *εἰ.... ἐς ἰδίους ἐχθροὺς ὑπὲρ οἰκείας δυναστείας, ὑπὲρ ἧς δὴ καὶ προγραφὰς καὶ σφαγὰς καὶ λιμὸν ἐκ τῶνδε* (= *καὶ ἐξ ὧν*) *πανώδυνον γεγονέναι, ἔτι καὶ τὰ λοιπὰ περιδύοιεν αὐτούς,* Mfo.

1181, 17 *εἰσὶ δ᾽ οἳ Πλάγκον, οὐκ Ἀντώνιον λέγοντες ἐπιστεῖλαι καὶ νομίζουσιν ἄρχοντα Συρίας καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπιτετραμμένον ἐς τα ἐπείγοντα ἐπιγράφειν τὸν Ἀντώνιον καὶ τῇ σφραγῖδι χρῆσθαι,* ubi M. Bfd. *καὶ νομίζουσιν*; post *Συρίας* supplendum est *ὄντα* et *καὶ* ante *ταῖς* intellegendum est „etiam“. *ἐπιτετραμμένον* autem dependet a *νομίζουσι*, quare Schwrv. „cui nimirum, Syriae praefecto, commissum putant ab Antonio ut....“

cf. 398, 5—12. 205, 9. 239, 21.

Ceterum anacoluthiam exhibent nonnulla quoque exempla ex eis, quae protuli cum egi de figura *κατὰ σύνεσιν* et de nominativo.

[1]) cf. de ellipsi.

III.

19) De adverbiis.

Adverbia nonnusquam extant pro adiectivis et vice versa adiectiva pro adverbiis; alterum inveni 8 locis, quibus Mafo., alterum 15, e quibus 8 Mafo.; exscribendo inter se comparasse satis habeo locos 693, 19 *οὐ δυσχερῶς ἐκράτησεν ἀνδρὸς ἐμπλήκτως ἀλλόκοτον ἔργον ἐπὶ νοῦν λαβόντος τε καὶ ἐς πεῖραν ἔτι ἐμπληκτότερον ἀπαρασκεύως προαγαγόντος* et 1073, 14 *οἱ στρατευόμενοι τὰς ἀποικίας ἔχουσι βεβαίους.*

Imprimis *πρότερος* modo pro adiectivo legimus (700, 14. 600, 11 cet.), modo pro adverbio (82, 4 et 879, 6 Mfo. 234, 19 Mrs. contra St.); item *μόνος*, in quo adiectivo Mfo. 772, 19, Nfo. 1017, 19, adverbio 454, 17 Schw. Nfo.; in *πρῶτος* denique adiectivo Mfo. 831, 22, adverbio 436, 26.

Jam hoc commemorem, non deesse locos, ubi adverbia, in quibus insit notio motionis, coniuncta sint cum verbis, quae significent statum quietis[1]), cf. 110, 6 *συνέωσε τοὺς λοιποὺς ἔς τι χωρίον, οἷ κινδυνεύειν . . ἐχρῆν.* 966, 20 *ἣ δ' ὅποι γῆς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ἐπιγνοῦσα*[2]); quales loci extant 11, e quibus 7 Mafo.

Sed usu venit etiam contrarium, quod legi 10 locis, e quibus 7 Mafo.; cf. 382, 23 *μηδαμοῦ προΐωσιν.* 32, 8 *ἡμεῖς ἀεὶ Ῥωμαίοις ἐσπενδόμεθα φιλίαν.*

Quam confusionem respiciens ne loco quidem 521, 18 (*καὶ διέφευγον ὡς ἐκ πεδίου πάντοθεν ἀκόσμως*) dubitaverim, *πάντοθεν*, quod traditum est, defendere a M., qui conicit *πάντοσε* (cf. 712, 24); idem cadit in locum 313, 4 (*περιπέμψας οὖν ἑτέρωθεν ἑτέρους*, R. Mfm.).

De singulis adverbiis haec observavi: *ἔνθα* semper ubi significat (etiam 111, 11[3])) ibi nusquam nisi forte ab initio enuntiationum (73, 20.

[1]) cf. de praep.
[2]) cf. K. p. 384, 3.
[3]) cf. de anacol.

432, 15. 481, 19. 559, 14. 887, 19 cet.) cum *ἐνταῦθα* saepissime usu veniat; causalem notionem exhibet *ἔνθα* 1131, 24 *οὐκ εὔβουλον εἶναι τὸ ῥιψοκίνδυνον, ἔνθα συμμαχίαν ἄλλην προσδοκῴη*; quae saepius inest etiam in *ὅθεν*, velut 594, 9 *γενομένης ἐν ἐκκλησίᾳ βροντῆς, ὅθεν οὐ θέμις ἐστὶ Ῥωμαίοις οὐδὲν ἔτι κυροῦν.* 930, 17 *μακροτέραν ὁδὸν . . . ἐπενόει τόν τε Ῥῆνον περᾶσαι καὶ τὰ ἀγριώτερα τῶν βαρβάρων ὑπερελθεῖν. ὅθεν αὐτὸν ὑπό τε τῆς ἀπορίας καὶ τοῦ καμάτου πρῶτοι μὲν οἱ νεοστράτευτοι καταλιπόντες ἐς Καίσαρα ἐχώρουν*, quales locos numeravi 11 (bis Mfo.); et in *ὅπου* 597, 19 *οὐδένα ἔτι ὠφελούσης οὔτε ἐλευθερίας οὔτε . . . . ἀρχῆς, ὅπου καὶ ἡ τῶν δημάρχων . . . τοιάδε ὕβριζε*[1]). *ὅπου μὲν — ὅπου δὲ* extat 193, 12, 13, *ὁτὲ μὲν — ὁτὲ δὲ* 166, 6, 7 (cf. 251, 13).

ἐς τὰ μάλιστα pro *ἐς τὰ μέγιστα* legimus 866, 9 (Mfo.) 869, 26 (cf. 949, 20. 866, 21), *ἐν κινδύνῳ μάλιστα ὢν* pro *ἐν κινδύνῳ μεγίστῳ ὢν* 1154, 7 Mfo.[2]). Saepissime autem *μάλιστα* significat fere, circiter (906. 4. 990, 3 cet.), praecipue in numeris (560, 26 cet.).

20) De negationibus.

E negationum quoque usu Appianeo apparet sermonis posterioris neglegentia et libertas, imprimis e particularum *μὴ* et *οὐ* commutatione, quam non tam hiatus vitandi studio attribuerim quam neglegentiae[3]).

Legimus igitur *μὴ* pro *οὐ* 208, 15 (*ὁ μὲν δὴ μὴ πείθων ἔδωκέ τινι τὸ χρυσίον*) septem aliis locis, *οὐ* pro *μὴ* 393, 23 (*οὐκ ἐλπίσας ἄν τινα περὶ προδοσίας ἐπιστολὴν αὐτόγραφον οὐκ ἀληθεύοντα πέμψαι*, Nfc. *μὴ ἀληθ.*), *οὐδεὶς* pro *μηδεὶς* 961, 4, *μηδεὶς* pro *οὐδεὶς* 176, 24, 25. 331, 23. 1060, 23, *μηδὲ* pro *οὐδὲ* 686, 2.

μηδὲ pro *μὴ* legimus 1066, 23 et 1070, 9 (quibus locis Mfo.), *οὐδὲ* pro *οὐκ* 796, 8. 758, 2. 811, 12 (quibus Mafo.)[4]), *μὴ* pro *μὴ οὐ* 183, 21.

Non minore libertate utitur A. in abundantia illa negationum, quam modo admittit (242, 3 *ἐγὼ δ' οὐκ ἐρῶ μὲν οὐδέν.* 29, 16 *μὴ δεῖν μηδὲ πρεσβεύειν* 659, 21 *οὐδὲ φωνὴν ἔτι οὐδενὸς . . . ἔχοντος* 1013, 17[5]) multis aliis) modo non admittit (246, 8 *οὐ μέντοι καὶ τὸν τοῦ δικαίου*

[1]) cf. K. p. 963.
[2]) De *ἐν τοῖς μάλιστα* cf. de grad. comp.
[3]) cf. K. § 513, p. 747.
[4]) cf. de particulis.
[5]) cf. de anticipatione et K. II. p. 760, 2.

λογισμὸν ἂν περιφύγοιμι, Mfc., οὐδὲ τόν. 364, 6 οὔτε ὅμηρον οὔτε ἄλλο τι εἰλήφεσαν, Schwfc. ἄλλο οὐδὲν εἰλ., 541, 10 ἔθος γὰρ οὐδὲν ἦν ὅμοιον, ἣ γλῶσσα, Nfc. οὐδὲ ἡ γλῶσσα[1]), cf. 393, 22. 454, 16. 855, 27. 661, 20. 102, 15. 620, 8. 619, 5. 893, 14. 555, 2[2]). 812, 3. 848, 2. 855, 27).

Mentione denique dignus est locus 499, 27 τῇ τε βουλῇ περὶ πάντων ἐπέστελλεν, οὐχ ὑποκρινόμενος ἐψηφίσθαι πολέμιος (cf. 489, 22 et p. 640), ubi ὑποκρινόμενος non dissimulans, quod aliquis putaverit, significat, sed simulans, ut omnino apud A.[3]); negatio enim οὐχ pertinet ad ἐψηφίσθαι, cf. 595, 21 οὐκ ἔφασκον αὐτοῖς ἔσεσθαι τὴν γῆν. 596, 5 οὐκ ἔφη δι' ἑαυτὸν ἐάσειν . . . alios locos[4]).

Neque tamen cum M. mutaverim locum 1071, 16, ubi extant verba νομίζοντες οὐκ εἶναι pro οὐ νομίζοντες εἶναι.

21) De praepositionibus.

De singulis praepositionibus agere ut mihi in animo non est, ita adnotanda mihi sunt duo potissimum, quae spectent ad usum universum.

Primum igitur idem, quod in adverbiis, hic invenitur: ut praepositiones, quae significent motionem, a verbis, quae quietem significent, dependeant; quod partim cadit in temporis notiones[5]), cf. 576, 21 ἔφη διαψήφισιν προθήσειν ἐς τὴν ἐπιοῦσαν[6]) περί τε τοῦ

1) cf. de particulis.

2) cf. de genere.

3) cf. de particula καί.

4) cf. Kr. § 67, 1, 2.

5) cf. Kr. § 50, 8, 14. Stich p. 157. 160. Wi. § 50, 4, p. 386. Mul. 47, 6, p. 380. Krebs[1] p. 108, 2.

6) Loco 576, 22 recte mihi videor delere ἀγοράν, respiciens et locum paulo antecedentem 576, 9, ubi fieri non potest, quin suppleto post ἐπιοῦσαν vocabulo ἡμέραν ἀγορὰν coniungamus cum ἀνέθετο (cf. 579, 17. 887, 21), etiamsi lacunam cum N. statuamus (Schwrv. „comitia in sequentem diem distulit"), et usum vocabuli ἡμέραν, quod A. in locutionibus quibusdam modo ponit (887, 15. 1044, 1. 1180, 5. 1085. 20. 76, 22. 167, 20. 210, 2 cet.) modo omittit (594, 5. 831, 11. 825, 25. 887, 21. 888, 22. 906, 20. 1099, 19. 1168, 17. 80, 22. 205, 19. 222, 26 cet.). Neque vero bene procedit narratio, si ἀγορὰν v. 21 significat locum comitiorum (cf. ἐς τὸ βουλευτήριον v. 19), v. 22, moleste repetitum, ipsa comitia. Irrepsit autem e v. 21, male iteratum. — Ceterum vocabulum γῆ vel χώρα A. omittere solet non solum in universum, velut 68, 11 (Mrd.). 181, 14. 185, 25. 185, 19. 539, 5 (Mfo.) 575, 12 (Mrd., iure enim postularemus γῆν, si quid omnino addendum esset post πλείστης γῆς et τὴν λοιπὴν τῆς οἰκουμένης) 934, 12 (Mfo.), sed etiam ubi intellegatur certa quaedam terra vel urbs: 58, 23 sc. Λιβύην, Schwfo. 184, 22 sc. πόλιν St. Schwfo. 400, 5 sc. Ἀσίας Mfo. I. p. XXVII. 658, 18 sc. τὴν πόλιν, Schwfo., ad v. 17 cf. de brachyl.

νόμου καὶ τῆς ἀρχῆς; explicatur partim attractione quadam, maximam partem scriptoris neglegentia, quod concedet, quicumque consideraverit, usu venire etiam contrarium, ut in adverbiis. Loci autem illuc pertinent 37, e quibus 14 Mafo.; cf. etiam 937, 4 εἰ μὴ Πέδιος αὐτοὺς . . . ἐπήλπιζε, περιμείναντας, ἐς ἕω τὰ ἀκριβέστατα μαθεῖν, ubi ἐς ἕω pertinet ad μαθεῖν. 827, 7 καὶ μετὰ βοῆς καὶ πομπῆς ἐπὶ τὰ ἔμβολα προυτέθη, Mr. confert 671, 11. — Loco 617, 13, ubi legimus ἔθους δὲ χρονίου τοὺς τόκους βεβαιοῦντος, οἳ μὲν κατὰ τὸ ἔθος ᾔτουν, οἳ δὲ οἷον ἐκ πολέμων τε καὶ στάσεων ἀνεβάλλοντο τὰς ἀποδόσεις, post στάσεων equidem suppleverim ὄντες. —

Idem deprehendimus in attributo tribus locis: 483, 14 στρατιὰν δ' ὅμως ἄλλην ἀπό τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐθνῶν ἁπάντων . . . . συνέλεγεν (cf. 173, 15) 607, 1 καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν — sc. τῶν πόλεων — αἰχμαλώτους τε καὶ δούλους ἐστράτευσεν. 232, 5[1]).

Contrarium exhibent loci 33, 19 δυσὶ δόρασιν ἐς τὴν γῆν ἐμπεπηγόσιν ἐπικάρσιον ἄλλο ἐπιθείς, ἐξέπεμπε Ῥωμαίων ἕκαστον ὑπὸ τούτῳ Mfc. τοῦτο. 5?2, 23 ἐπὶ τὴν ἐς Ῥώμην στάσιν ἐπειγόμενος. 680, 22. 933, 5 (quibus Mfo.). 846, 3.

Altero loco mihi est commemorandum, valde amare Appianum verba simplicia[2]), cf. 258, 15 ἔπεμψεν pro ἐπέπεμψεν, 555, 13 χίλια στάδια τῆς ἡμέρας . . . δραμεῖν, Mfc. διαδραμεῖν, quales locos inveni 87, e quibus 83 Mafo. Neque tamen non extant loci, quibus composita legamus, exspectemus simplicia 29, e quibus 20 Mafo., cf. 542, 18 ἐνηγγύα pro ἠγγύα. 772, 1 συγγνώμην ἐπεδίδου pro σ. ἐδίδου. 936, 22. 1003, 11. 353, 24. 593, 19 (cf. 697, 21). 338, 2 cet.

Qualis inconstantia apparet etiam e locis 27, 11 (cf. 1072, 8), ubi extet αἰτίαν φέρειν, et 413, 15 (cf. 302, 8). 1115, 20, ubi extet αἰτίαν ἀναφέρειν (cum 1094, 14 legamus αἰτίαν μεταφέρειν) inter se comparatis.

Quod cum ita sit, ne in eis quidem offendendum est locis, quibus praeter praepositionem cum nomine coniunctam seu eandem seu aliam praepositionem inusitatius et abundantius cum verbo invenimus compositam, quod 27 locis observavi, e quibus 14 Mafo.; cf. 232, 15 δυνηθέντων σὺν αὐτῷ συνανύσαι τὸν δρόμον. 465, 9 πνεῦμα Καυνικὸν ἐμπεσὸν ἐς αὐτὰς — sc. τὰς ὁλκάδας — ἐς Ῥόδον παρήνεγκε[3]). 584, 14 καὶ τόδε, ὂν τηλικοῦτον, οἷα πάρεργον ἐπὶ τῇ Γράκχου στάσει συνέπεσεν, ubi verba

1) cf. de articulo.

2) cf. Sch. p. 174.

3) cf. de ellipsi.

ἐπὶ τῇ στάσει non pertinent ad *συνέπεσεν*, quod idem est atque „accidit“ [1]), sed ad *πάρεργον*) cet., quos locos cum respicio, nescio an falso 570, 7 deleverim *ἐπ'* [2]).

Eadem cum varietate, inconstantia, neglegentia A. utitur singulis praepositionibus; quas cum hic mihi tractandas esse non proposuerim, hoc tamen commemorem, saepissime extare commutationem praepositionum et per se positarum et in verbis compositis sive Appiano sive librariis attribuendam; nam pro locorum numero et ratione et pro voluminum Appianeorum amplitudine utrumque vereor ne possit statui.

22) De coniunctionibus.

De coniunctionibus particulisque quae proferrem, digna mihi visa sunt haec:

In usu particulae *καὶ* abundantiam quandam ostendit A., quae quod homines doctos videtur fugisse, eo magis miror, cum hoc omnibus fere recentioribus Graecis sit commune; loci autem huc pertinent permulti.

Ac primum quidem *καὶ* nonnusquam bis ponit ita ut alterum altero augeatur, cf. 109, 3 *καὶ τινῶν πρεσβευομένων ἐς αὐτὸν καὶ θελόντων βεβαιοῦν καὶ ὅσα Ἀτιλίῳ . . . συνθέμενοι παρεβεβήκεσαν*, Mfd.; 396, 15 *ἐνεδρεύων καὶ ἀεί τι καὶ ἐνοχλῶν*, Schwrm.; 25, 11 *καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ τόδε οὐ πολὶ ὕστερον*, Mfd., Hilberg fc. *καὶ αὐτῷ*; quales loci extant 29, e quibus 8 Mafo., cum r. addiderit locum 972, 1, *καὶ* desiderans post *εἰρήνης*; quo, si recte conicio, accedit locus 205, 1, ubi verba *ὑποκρίνασθαί τε Μασσανάσσην καὶ ἐς φιλίαν ὑπαγαγέσθαι* ferri non possunt; significant enim, quod recte animadvertit Schw.[2] „Massinissae personam induere“, quae vis ut semel, 956, 21, inest in vocabulo *ὑποκρίνασθαι*, ita hoc loco non quadrat. Ceterum tribus praeterea significationibus A. utitur verbo *ὑποκρίνεσθαι*: prima respondendi 48, 8 (Schwrm.?) 340, 17 (Mrm.?), altera causandi 922, 6. 344, 14; tertia et ea creberrima simulandi [3]) (47 locis, e quibus 5 absolute, 3 cum accusativo); quae significatio loco 205, 1 quoque sine dubio requiritur. Schw. autem et eum secutus

---

1) cf. de verb. signif.

2) cf. de dat.

3) Loco 465, 4, quocum rem spectanti comparandi sunt loci 484, 25 et 485, 6, nisus lectione Candidi – qui tum addidit e Latino sermone — inter *οὐδὲν* et *ὑποκρινάμενος* inseruerim *ἰδεῖν*, quod pro scripturae similitudine post *οὐδὲν* facile potuit intercidere, facilius certe quam, quo Mu. explevit lacunam, *φροντίζειν*. Nauckii vero mutatio a traditis verbis longius recedit.

M. quod scripserunt *ὑποκρίνασθαί τε καὶ Μ. ἐς φιλίαν ὑπαγαγέσθαι*, sanarunt illi quidem locum, sed ita, ut equidem desiderem aliquid et elegantiae et sententiae. Multum enim interest inter Carthaginiensium illam simulationem et Massinissae amicitiam. Ego certe, si verba scriptoris non legissem nisi ad vocabula *ὑποκρίνασθαί τε* (quae idem sunt atque *ὑποκριναμένους*), non tam amicitiam (*φιλίαν*) futuram esse exspectarem quam ipsam pacem (*ἡσυχίαν* vel *εἰρήνην*). Quo cum accedat quod facilius, ni fallor, ante *Μασσ.* potuit intercidere vocabulum *καί*, quam ut commutarentur inter se *καὶ* et *Μασσανάσσην*, equidem inter *τε* et *Μασσ.* inseruerim alterum vocabulum *καί*, respiciens cumulationem illam supra exemplis firmatam (quae ipsā pagina 205 recurrit v. 16).

Deinde etiam non admissa cumulatione A. *καὶ* particula saepius ita usus est, ut prorsus superflua videatur esse, nisi quod nonnunquam verti potest per „ipse“ aut commutari cum *δή* vel *περ*, cf. 242, 25 *δι' αὐτὸ μέντοι καὶ τοῦτο μᾶλλον ἔτι φειδοῦς ἀξία*. 621, 10 *καὶ τοῦτο . . . εἰπὼν ἐπήγγελλεν ὅμως, εἰ θέλοιεν . . . συναγαγεῖν, καὶ πράξειν ὅ, τι ἂν βουλευομένοις δοκῇ*. 369, 5 *ὅμηρά τε δόντες ἑπτακοσίους παῖδας, οὓς καὶ ὁ Καῖσαρ ᾔτει*; quales locos legi 23, e quibus 15 Mafo.

Ne videtur quidem superflua esse 884, 23 *τῷ Καίσαρι δ' ὁ στρατὸς πελέκεας . . . προσαγαγόντες, ἠξίουν ἑαυτὸν ἀντιστράτηγον ἀποφῆναι πολέμου τε ἡγεμονεύοντα καὶ σφῶν ἀεὶ ὑπ' ἄρχουσι ταχθέντων*, ubi Mfd. *καὶ*, Schwr. commate posito post *ἀποφῆναι*, non posito post *ἡγεμονεύοντα*, vertit „ut propraetorem se ipse renuntiaret atque eo titulo et bellum administraret et ipsos duceret, adsuetos parere magistratibus“. 963, 18 *ὁ δὲ πολὺς ἐς Σικελίαν ᾔει, γειτονεύουσαν τῆς Ἰταλίας, καὶ Πομπηίου σφᾶς προθύμως ὑποδεχομένου*, Mfo. in *καὶ*, participia causam continent, cf. 1006, 11. — 1029, 22 *ἦγεν . . . . σιδήρια φέρων καὶ κλίμακας, ὡς ἐξελὼν αὐτὸ* — sc. *τὸ διατείχισμα* — *καὶ παροδεύσων ἐς τὸ τοῦ Κασσίου στρατόπεδον*, Mfd. *καί*, Cv. Latine magis quam verbo tenus „quasi effracto vallo in castra eius irrupturus“, cf. 1131, 23 *ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο, Καλβίσιον περιμένων, καὶ λέγων οὐκ εὔβουλον εἶναι τὸ ῥιψοκίνδυνον*, Mfd. *καί*.

Saepissime porro *καὶ* significat etiam vel adeo [1]), cf. 336, 5 *Ἀρθέταυρον δ' ἐν Ἰλλυριοῖς δυνάστην καὶ ἔκτεινεν ἐπιβουλεύσας*, Schw. Mrm. Nfd.) 494, 5 *ἐσενέγκῃ δὲ καὶ τὴν δαπάνην τοῦδε τοῦ πολέμου*. 747, 11 *Καίσαρος δ' αὐτοὺς περιθέοντός τε καὶ σὺν ὀνείδει μακρὰν ἔτι τὸν Πομπήιον ὄντα ἐπιδεικνύοντος, καὶ ἐφορῶντος τὰ σημεῖα ἀπερρίπτουν*,

---

1) cf. Kaelker p. 286, b.

Schwfm.[1]). Mu. Roscher fc., Sch. f. probat Roscheri coniecturam; *καὶ* enim significat vel, quod recte statuit M.[3]; idem recte dixit, *αὐτοῦ* non inserendo, sed intellegendo esse supplendum; cf. 367, 14. — 767, 17 *Κερκύρας μὲν καὶ τότε καὶ Λιβύης ὑπερεῖδεν*, Mufd. 824, 2 et 1073, 22 Nfo; cf. etiam 1094, 6.

Καὶ cum *ἴσος, ὅμοιος* etc. coniunctum invenimus 586, 15 (*τοὺς δὲ βουλευτὰς ἴσα καὶ ὑπηκόους ἐποίει*) 665, 10. 600, 4 (cf. Soph. O. R. 1187); pro *καίπερ* cum participiis 676, 3 (*ἐβαρυθύμει τε καὶ ἐπ' ἀργίας ἦν, καὶ ταῦτ' ἐπιτωθαζόμενος ἐς τὴν ἔλαφον ὑπὸ τῶν πολεμίων*, Schwv. „neque ipsorum hostium — — cavillationes curabat") 875, 7 (*ὃν ἐγὼ καὶ θρασύτερον εἰδὼς τὴν Κελτικὴν ἀφῃρούμην*, Schwfv. „audaciorem reliquis"; post *θρασύτερον* equidem suppleverim non *ὄντα*, sed *ὄν*, cf. 875, 13) 699, 19. 718, 22. 883, 22. 948, 26. 1161, 18, pro *ἤ* 46, 17. 521, 19. 936, 5.

Πολὺς denique cum adiectivo, quo pertinet, modo coniungitur particula *καὶ*, modo non coniungitur, cf. 267, 23 *λέγοντες οἰκτρὰ καὶ πολλά*, Schrs. contra vH. 371, 7 *πολλὰ καὶ μεγάλα δράσας*. 978, 22 *πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι*. 1181, 7 *ἀρίστους τε καὶ πολλούς*. 767, 8 *πολλὰ καὶ λαμπρά* (cf. 183, 8 *ἀπίστῳ καὶ κατηγόρῳ*. 945, 3 *τὴν δυνατωτάτην καὶ τοσούτων ἐθνῶν . . . ἡγεμονίδα*, Mfo. 965, 9 *Μεσσάλας δὲ ἐπιφανὴς καὶ νέος ἐς Βροῦτον ἔφυγε*, Cob. Mfo.); non coniungitur 206, 20 *καὶ πολλὰ δεινὰ πάσχουσιν*, Mrs. contra Schw. 521, 15 *τοπάζουσα πολλὰ ἀτοπώτερα*, Mfo.

In *τε* quoque particula utenda neglegentiam quandam et inconstantiam prodit A.; modo enim prorsus superflue eam videtur ponere, cf. 391, 13 *αἱ δ', ὡς μιᾷ, σὺν καταφρονήσει χεῖράς τε σιδηρᾶς ἐπέβαλον, καὶ συνεστηκότων τῶν σκαφῶν ὁ ἀγὼν ἦν ὥσπερ ἐν γῇ*. 957, 4 *ἥ τε κόμη τοῦ δόνακος σαλευθεῖσα ἐνέφηνε τὸν Οὐᾶρον, καὶ ληφθεὶς ἔλεγεν εἶναι λῃστής*, quales loci extant 13, e quibus 11 Mafo., modo ita omittit,[2]) ut eam desideremus, quod inveni 22 locis, e quibus 18 Mafo.; cf. 644, 7 *βαρυτάτῃ καὶ ἀφανεῖ ἔχθρᾳ*. 810, 19 *θεασάμενοι δ' αὐτὸν τινες τῶν ἀδεκάστων καὶ τῶν ἐστρατευμένων . . . . ἔβαλλον*. 234, 6 *οἳ τὸ κηρυκεῖον ὑψηλὸν ἔστησαν ἐπὶ τῆς πρῴρας καὶ τὰς χεῖρας ὤρεγον*, cet.

Neque tamen utrumque rarius usu venit, quam ut tradita verba singulis locis liceat retinere. Falso certe *τε* desideravit Mu: 708, 19, ubi *νοσεῖν* non ab *ἐδόκει* dependeat, sed ab *ἀρξάμενα* (cf. 12, 21). Magnopere vero primo obtutu offendit *τε καὶ* 1030, 16 (*βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς*) quod tamen recurrit 1156, 15.

1) cf. de ellipsi.
2) cf. Kaelker p. 287.

Non magis mutandi sunt loci, quibus *τε*, ab initio positum, usum non respicienti videatur esse mutandum in *δὲ*, cf. 172, 2 *κάπρον τε αὐτοῖς ἐπὶ ξύλων ἐπιθεὶς ἧκε νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας*.

137, 22 *οὕτω μὲν ὁ Σκιπίων ὅδε πρῶτος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, περιετείχισε πόλιν οὐ φυγομαχοῦσαν. τόν τε Δόριον ποταμὸν . . . . , ζεῦξαι μὲν οὐκ ἐδύνατο*, Mrs. contra Schw., cf. Schw.[1] p. 321. — 453, 20 *ἃ μὲν . . . ἔφερε, ... ἠκούσατε. ἃ δὲ . . . . ἔβλαπτεν, ὁρῶντες ὑπερείδετε. φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν ἡμῖν προφέρουσιν . . . . . . ἀπεκρίνασθε*, Nfc. *δὲ*, cet. cet.

Omnino cum multas tum has particulas videtur inter se confundere A., quare ne locis quidem 1, 12 et 1171, 23 *δὲ* cum M. mutandum esse in *τε* pro certo affirmaverim.

Locis denique 829, 10 (*τοιάδε εἰπὼν τὴν ἐσθῆτα . . . ἀνεσύρατο, καὶ περιζωσάμενος . . . . . τὸ λέχος . . . περιέστη, κατακύπτων τε ἐς αὐτὸ καὶ ἀνίσχων . . . . . ὕμνει*, Mfc. *καὶ κατακύπτων γε*) 77, 16. 560, 24. 1040, 8 aliis *καὶ* exspectamus, legimus *τε* (cf. 671, 17 Mrc.?)

Haec habui quae proferrem de particulis *καὶ* et *τὲ*[2]). Sed priusquam pergam, hoc adiungam, loco 646, 9–11 (*μῆκος δ' αὐτοῦ* — sc. *τοῦ πολέμου* —, *διά τε τὸ μέγεθος τῶν ἔργων, σὺν ἐπείξει ὡς ἐπ' ἐχθροὺς ἰδίους ταχυνόντων, οὐ πολὺ ὡς ἐπὶ τοσοῖσδε ἔργοις ἐγένετο*) Schw. et M. ita mihi videri recte offendisse in *τε* et in *ἔργοις* et in asyndeto, ut eas offensiones simplicissime censeam deleri deletis verbis *διά γε τὸ μέγεθος τῶν ἔργων*, quae nescio an adscripta fuerint aut ad interpretanda verba *ὡς ἐπὶ τοσοῖσδε ἔργοις* aut pro varia horum lectione.

Particula *ἤ* disiunctiva[3]) pro *καὶ* legitur non solum in enuntiatis negativis (541, 10 Nfm.[4]) 1050, 15 Mfm., cf. 624, 7. 482, 2. 398, 17. 823, 19. 855, 27. 1055, 2), sed etiam alibi saepius, cf. 25, 23 *καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι*. 635, 23 *ἐς ὄψεις ἐτρέποντο ἀθεμίστους, κτιννύντες τε ἀνηλεῶς καὶ περιτέμνοντες αὐχένας ἀνδρῶν ἤδη τεθνεώτων, καὶ προτιθέντες τὰς συμφορὰς ἐς φόβον ἢ κατάπληξιν ἢ θέαν ἀθέμιστον*, Schfc. *καὶ*. 974, 12 *Σίττιος μὲν δὴ πρῶτος ἢ μόνος ἀνδρῶν ὅδε . . ἐφυγαδεύετο*, vHfc. *καὶ*. 1066, 15 *οἵ τε νέοι καὶ γέροντες ἢ αἱ γυναῖκες*, Schwv. „mulieresque"; quales loci extant 19, e quibus 10 Mafo. — Ceterum 567, 20, ubi legimus *τοσοῦτον ἦν ἄρα τοῖς ὁρῶσιν ἔτι τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ δέος, ἢ τῆς ἀποθέσεως κατάπληξις, ἢ τῶν εὐθυνῶν τῆς*

1) cf. K. II. p. 787, 3. Kaelker p. 286.
2) cf. de coll. verb.
3) cf. Kr. § 69.
4) cf. de neg.

ἐπαγγελίας αἰδώς, ἢ ἄλλη φιλανθρωπία, καὶ λογισμὸς ἐπὶ συμφέροντι τὴν τυραννίδα γενέσθαι, Nfc. *καὶ* vel *ἢ καὶ λογ.*, *δέος* enim et *κατάπληξις* et *αἰδώς* et *φιλανθρωπία* sunt varia sensus genera, *λογισμός* autem pertinet ad mentem. Neque enim pro vocabuli *ἄλλη* (quod non vertentes optime vertamus) significatione illa [1]) dubitandum est, quin, si *ἢ λογισμός* scripsisset A., legeremus *ἢ φιλανθρωπία ἢ ἄλλος λογισμός*. —

Quo accedit locus 14, 8, ab hominibus doctis satis vexatus; de quo quid iudicem, data occasione iam proferam. Vaticani igitur scripturam *ὧδε μὲν ἐς βίβλους ἕκαστα τῶν ἐθνῶν ἢ στρατηγῶν τὰ ἐμφύλια διῄρηται* quod emendavit Schw.[1] (p. 133) ita ut „sententia et ratio grammatica flagitabant", cum scripsit *ἕκαστα τῶν ἐθνῶν ἢ ἐς στρατηγοὺς τὰ ἐμφύλια, διῄρηται*, M.[2] contra eam emendationem his verbis disputavit: „at vero nec *ἢ* hic locum habet — *καὶ* enim necessario requiritur" (quod vertendo significavit Schw.) — „nec articulus abesse potest sicut recte paulo ante cap. 14" (quo ipso loco Schw. nisus est ad commendandam praepositionem *ἐς*!), „scriptum est: (*τὰ ἐμφύλια*) *ἐς τοὺς στρατηγοὺς τῶν στάσεων διῄρηται*." Quibus disputatis M.[2] ipse proposuit recipiendum esse *καὶ ἐς τοὺς στρατηγοὺς τὰ ἐμφύλια*.

Quam coniecturam ne ipsam quidem ego probaverim; puto enim hunc locum omnino non illo mendo, quod investigasse sibi visi sunt homines docti laborare, sed servata Vaticani scriptura eicienda esse verba *τὰ ἐμφύλια*.

Ac primum quidem ideo mihi non placet scriptura a M.[2] proposita, quod A., ubicunque *ὧδε* particula antecedentia [2]) comprehendit, comprehendit ita, ut nihil iam addat, quo explicando aut iterando recurrat ad ea, quae supra leguntur, aut minuat vim particulae *ὧδε*.[3]) Locus autem 13, 24 mihi videtur non modo ad adiuvandam Schw. aut M. coniecturam per se nihil valere, sed potius induxisse lectorem quendam aut librarium, ut ad explicanda verba *ἢ* (sc. *ἕκαστα τῶν*) *στρατηγῶν* otiose sive in margine sive in ipso contextu adscriberet *τὰ ἐμφύλια*, cum loci sententiam, ut vernacula lingua utar, recte hunc in modum intellexisset „So (auf die eben, p. 12, 13 — 14, 7 beschriebene Weise) ist also die ganze Geschichte der Völker, beziehungsweise Feldherrn eingeteilt."

Qua ex versione apparet, ni fallor, eiectis verbis *τὰ ἐμφύλια* requiri neque *καὶ* neque *τῶν* ante *στρατηγῶν*. Sed ex omnibus id maxime me

1) cf. de signif. verb.

2) cf. de pron. et K. II. p. 556 sqq.

3) cf. locos 172, 10. 378, 4. 402, 10. 412, 22. 416, 13. 447, 1. 452, 14. 455, 8. 485, 25. 515, 14 cet.

offendit in Schw. et M.[2] coniecturis, quod speciem praebent, quasi ipsa bella civilia *ἐς βίβλους* divisa non fuerint.

Quale iam evadit discrimen! Nonne potius exspectamus: „*ὧδε μὲν ἐς ἔθνη τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐμφύλια ἐς στρατηγοὺς διῄρηται*"?

Quod frustra exspectamus, quia omnino antecedentia non expresso illo discrimine repetere voluit A., sed comprehendere vocabulo *ὧδε* ita, ut diceret: „Hoc modo, quem descripsi (hoc divisionis fundamento nisus) res gentium imperatorumve in libros divisi", quae cum legisset interpolator, „res imperatorum" explicavit additamento *τὰ ἐμφύλια*.[1])

Sed iam redeamus ad particulam *ἢ*; quae pro comparativa sola nonnusquam legitur, ubi exspectamus *μᾶλλον ἢ*: 751, 13 *ὅλως τε κάμνουσιν αὐτοῖς ἐδόκει δρᾶν τι ἢ μετ' ἀργίας λιμῷ διαφθαρῆναι*. 829, 2 *ἐν ἀκμῇ μεγάλων ἐστὶ κινδύνων ἡμῖν τὰ μέλλοντα ἢ τὰ ὄντα*, Schwfo. 1036, 25 *μηδὲ βραδυτῆτά τις ἡγείσθω τὴν ἐμπειρίαν ἢ ταχυτῆτα*, Schwrs. *ἢ ταχ.* contra Mu., Mfd. 662, 11 *δοκοῦσί μοι παρασκώπτοντες ἢ ἐκμειλισσόμενοι τὸν ἄνδρα ἐπιγράψαι*, Schwfc. *μᾶλλον ἢ*; cum 835, 19 exspectemus *ἄλλο ἤ*, 852, 13 (Stfm.) *ἄλλοθεν ἤ* Postpositum legimus *μᾶλλον* 886, 3. 1171, 6. 846, 13 (Mfo. in *ἠγάπων δὲ ὅμως Δολοβέλλαν ἔχειν τὸν στρατὸν Ἀντωνίου μᾶλλον*); *μᾶλλον ἀλλὰ* pro *μᾶλλον ἢ* extat 899, 5 (Nfo.), *αἱρεῖσθαι πρὶν* pro *αἱρεῖσθαι ἢ* 937, 2 (cf. 934, 24), *ἀλλ' ἢ* denique legimus 1032, 8, *πλὴν ἢ* 1015, 12.

Particulam *μὲν*[2]) quoque 19 locis desideramus (e quibus 18 Mafo.), cf. 641, 9 *καὶ οἳ σὺν ὀργῇ παρῄεσαν ὡς ἀμυνούμενοι. τῶν δὲ ῥαβδοφόρων* ..... 880, 18 *ἀλλ' ὠνείδιζε ἀχαριστίαν* ...., *ἐμέμφετο δέ*. 1061, 2. 709, 23. 990, 5. 1159, 13 cet. Contra 9 legi locos, quibus superflua videretur esse (Mafo.), cf. 192, 3 *οἱ δὲ οὐδέτερα τούτων δυνάμενοι* .... *ἐπρέσβευον, τὴν μὲν ἀνάγκην αὐτῶν καὶ τὴν προαίρεσιν ὑποδεικνύοντες*. 158, 1. 774, 21. 800, 23 cet.

δὲ pro *δὴ* legimus 16 locis (quibus Mafo.), cf. 573, 14. 265, 4. 27, 20. 808, 23 cet.

1) In universum quidem A. caret interpolationibus neque tamen desunt, quae uncis viri docti secluserint aut secludi voluerint; quales loci extant 35, e quibus commemoro 224, 26, ubi verba *τοὺς κατασκόπους κτείνειν* M. recte in suspicionem vocasse apparet e comparatis locis 483, 2. 517, 4. 172, 3. 251, 17. 255, 27. 143, 23. 1096, 21. 777, 1. 959, 2. 1053, 25. 1105, 10. 1180, 7 (cf. 506, 3. 333, 2. 560, 18. 233, 5. 260, 24. 345, 11); quibus interpolationibus nescio an addenda sint verba *διὰ τὸ ἀσθενές* 349, 1, *οἷα Ῥωμαίων ἐστὶ καὶ τὰ γύναια* 22, 7, *καὶ παρ' αὐτὸ ἦν καὶ ἀμελούμενον* 300, 1, *εἴη δ' ἂν ἐν τοσῷδε βασιλεύς* 663, 1, *ἐς τὰ ἀπόκρημνα* 124, 12, quem locum tractabo, cum agam de verborum significatione.

2) cf. Kaelker, p. 288. Stich, p. 207.

Locis 576, 25. 265, 4 aliis apodosis incipit a δὲ, locis 739, 19. 599, 5. 361, 6 (Schwfm.) 443, 9 item, cum prodosis sit genetivus absolutus.

Jam quod nonnusquam legimus δὲ pro τὲ, τὲ pro δὲ, οὔτε pro οὐδὲ, οὐδὲ pro οὔτε, μήτε pro μηδέ, ἔτι pro ἤδη, ἤδη pro ἔτι, haec confusio Appiano librarione sit attribuenda, fateor me haesitare.

ἔτι pro attributo legimus 341, 2 (διὰ τὰς ἔτι πρεσβείας, Mfm. in ἄρτι, Schwfc. ἔτι παρούσας, recte interpretatur) 1069, 2 (διὰ τοὺς ἔτι πολέμους)[1]) 392, 24. 424, 7. 488, 16. 551, 13 (Mfo.?) 689, 18. 847, 24, ἤδη 723, 17. Locis 379, 6. 254, 7. 535, 12 „porro“ vel „praeterea“ ἔτι significat; 826, 18 autem nescio an Mro.

ἤδη idem est atque νῦν vel νῦν δὴ (nostrum „eben“) 244, 9 (μάλιστα μὲν εἰκὸς αὐτοὺς ἤδη σπονδῶν φυλακῆς αἰσθάνεσθαι) 406, 10 (ὅθεν ἤδη πολλὰ κάμνοντες ἐνεδίδοσαν ὑπὸ τῆς ἀπορίας, Nfc. δή) 7 aliis locis.

In οὐδὲν ἔτι 561, 4 (καὶ τὴν ἐς τὸ μεσόγειον ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, οὐδὲν ἔτι τῷ Μιθριδάτῃ προσήκοντα) non video cur offenderit M.; inest certe hoc loco in ἔτι notio non temporalis, sed localis ita ut significet, excedi e finibus quibusdam non temporis sed spatii.

Particulam ἀλλὰ nonnusquam legimus ita positam, ut negationis paullo antecedentis vim non contrarii quidquam introducendo minuat, sed ipsam narrationem continuet, quasi negatio non antecesserit: 1066, 14 καὶ αἱ πόλεις ἠξίουν τὴν Ἰταλίαν ἅπασαν ἐπινείμασθαι τὸ ἔργον, ἢ ἐν ἄλλαις διαλαχεῖν, τῆς τεγῆς τιμὴν τοὺς δωρουμένους ᾔτουν, καὶ ἀργύριον οὐκ ἦν, ἀλλὰ συνιόντες ἀνὰ μέρος ἐς τὴν Ῥώμην ..... ἐθρήνουν, Mfc. lacunam post ἀλλά. — 700, 10 καὶ κληθεὶς ἐς μαρτυρίαν ὁ Καῖσαρ οὐ κατεῖπεν, ἀλλὰ καὶ τότε δήμαρχον ἐς ἐπιβουλὴν τοῦ Κικέρωνος ἀπέφηνε, cf. 230, 2 (Mrs. contra R.) 673, 11 (Mfo.). 465, 13–15 (Mfo.).

Jam particula ἄν, ut 856, 1 a M. recte videtur vocari in suspicionem, ita locorum numero haud exiguo, qui est 16 (e quibus 15 Mafo.), nequaquam inserenda mihi videtur 820, 13 καὶ οὔποτε ἃ ἐπιστεύθην προδώσω, πρὶν κἀμέ τις ἐπανέλῃ 821, 16 ἐγὼ μὲν γὰρ ὄντας γε Ῥωμαίους οἶμαι πολλάκις ἀποθανεῖν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ δουλεύειν ... 592, 2 ἀρίστου καὶ ὠφελιμωτάτου, εἰ ἐδύνατο πραχθῆναι, γενομένου cet.

23) De verborum significatione.

De verborum significatione quaestionem ita instituam, ut primum, quae in universum mihi videantur esse dicenda, proforam, deinde singula verba, quorum significationem aut significationis variationem observaverim, enumerem.

1) M. confert Kr.[1] II. 42, 3, p. 204.

Primum igitur solet A. nonnusquam unam notionem exprimere duobus vel pluribus verbis, imprimis ita, ut duo substantiva ponat, ubi nos exspectemus substantivum cum adiectivo aut cum genetivo coniunctum.

Qualem figuram (ἓν διὰ δυοῖν) exhibent loci:

180, 18 σὺν ὀργῇ καὶ βοῇ, cf. 802, 5.

141, 27 ὑπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κόμης καὶ χρόνου.

184, 21 τὰ δ' ἐντὸς ἐξετετάφρευτο καὶ διείληπτο.

11, 2 δι' εὐβουλίαν καὶ χρόνον, Schw. Ni. Mfo.

301, 23 χρόνῳ καὶ μελέτῃ, cf. 408, 14.

161, 8 πολέμοις καὶ εὐτυχίαις, Schwfo.

414, 26 σὺν... λείᾳ βαρυτάτῃ καὶ στρατῷ καταγόμῳ, Schw. Mfo.; 390, 1 non valet ad mutandum.

579, 15 δεδιότος τε καὶ πάσχοντος, Mfc. δεδρακότος, quod si legeremus, dubitaremus, quodnam πάθος intellegendum esset; πάθος autem est τὸ δέος, cf. v. 7 et 8. Schwfv. πάσχοντος „pericula haec subeuntis.“ [1])

580, 8 δρόμον καὶ φυγήν. 606, 3 χρόνῳ καὶ λιμῷ.

620, 3 παρρησιαζόμενόν τε καὶ λέγοντα.

679, 13 μετ' ἐλέου καὶ μνήμης.

715, 21 πόνῳ καὶ χρόνῳ. 802, 22 σὺν φόβῳ καὶ δρόμῳ.

1098, 18 ἐν ὄψει οἰκτρᾷ καὶ ὀξείᾳ μεταβολῇ.

1161, 11 ἐν πολέμῳ καὶ θαλάσσῃ, Schw. Mfo.

1178, 9 ἐν ἑσπέρᾳ καὶ κόπῳ.

160, 22 χρόνῳ τε καὶ στρατείαις.

747, 8 χωρὶς αἰδοῦς καὶ παραγγέλματος, Mfo.

Deinde quod attinet ad poetice dicta, in hanc rem accuratius non inquisivi neque tamen, quae quidem mihi adnotaverim, dubito huc afferre. Constat igitur, Appianum libenter uti locutionibus poeticis, imprimis antiquae et epicae dictionis [2]); occurrerunt autem mihi cum alia tum haec:

62, 4 περίκλυστος. 62, 18 πολυώνυμος. 62, 7, 11 (173, 6. 199, 10 cet.) πέλαγος. 92, 19 ἀριπρεπής. 160, 4. 175, 7 ὀδύρεσθαι. 160, 8 δῃοῦν (= vastare). 166, 24 ἀοίδιμος. 177, 16 παμμιγής. 178, 5 ἄληκτος. 567, 3 νηλεής. 232, 12. 258, 5 περιώδυνος. 236, 10 νέμεσις. 241, 12 περιώνυμος et θαλασσοκράτωρ. 236, 26 εὔελπις. 9, 14. 300, 13 ὁ θεός pro ἥλιος. 319, 6 πόλις ἀνθήσασα. 163, 22 αἱ σάλπιγγες ἤχησαν (Schrs. contra N.) etc. etc.

1) Ceterum verba ὑπὲρ αὐτῶν suspicionem mihi movent propter antecedentia ὑπέρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ; quamquam eicienda ea esse pro certo non affirmaverim.

2) cf. Krebs p. 19 adn. et Sch. ad 163, 22.

Jam pauca quae de singulis verbis observavi, deinceps proferam, ac primum quidem de substantivis, deinde de adiectivis etc.

γνώμη non solum sententiam significat, sed etiam factionem vel factionis studium, cf. 910, 15 (*φιλοτιμότατον κἀκεῖνον ἐς τὴν Καίσαρος γνώμην φανέντα*, Mfc. *μνήμην*. An *γνώμην* delendum, suppleto *ἀρχήν*?) 1016, 22 *γνώμην δημοκρατικῆς διανοίας*[1]). 1100, 2. 1090, 6 rogationem legemve 663, 19 aliis, consilium 1107 aliis, sententiam 872, 23 aliis.

βουλευτήριον omnibas aliis locis sedem senatus significat, solo loco 798, 21 senatus conventum.

χρῆμα pro *πλῆθος* legimus 45, 9 (*χρῆμα Κελτῶν*).

μοῖρα non modo momentum significat, sed etiam factionem, cf. 1049, 12 *ὄντε τῆς Μάγνου Πομπηίου μοίρας*. 925, 11 *τούς τε τῆς ἐναντίας μοίρας νῦν γε μεταθήσεσθαι*. 911, 8. 1174, 16. 1175, 19.

χρόνος et longinguitatem significat (8, 5. 582, 19. 10, 2) et vetustatem (263, 20 *Καρχηδόνος αὐτῆς* — sc. *πέρι* — *χρόνου καὶ πλήθους καὶ δυνάμεως*. 292, 20) et certum terminum (303, 12 *ἔσται δὲ .. χρόνος ὡρισμένος, ἐν ᾧ — διαθήσονται*) et, plurali numero positum, singulos temporis terminos (12, 15). *χρόνον ἔχειν* extat 1138, 6.

ἀπιστία, ἄπιστος cet. significant et suspicionem et perfidiam et incredibilitatem, cf. 183, 19 *ἐς ἀπιστίαν τῶν πρότερον εἰρημένων*. 205, 13 *ἄπιστος ἐς ἑκατέρους γενόμενος*. 220, 8 *τὴν ἐς τοὺς ἄρχοντας ἀπιστίαν τοῦ δήμου*. 298, 18 *οὐ γάρ τινα διάλυσιν προσεδόκων, ἄπιστα πρότεροι κελεύσαντες*, Mrs. 321, 1 Mrs.[2]) 62, 15. 183, 18, 22. 192, 24. 246, 4.

In *ἔπειξις* vocabulo 582, 25 (*ταῦτα τε δὴ καὶ τὰς ἐπὶ τούτοις τῶν δικαζόντων ἐπείξεις οὐ φέροντες*) Mfo.; „huiusmodi molestias et rerum iudicatarum praeproperas executiones non ferentes" Schwrv.; ceterum cf. 619, 19. 639, 7. 646, 10. 734, 18. 740, 24. 778, 5. 854, 15. 863, 4. 913, 6. 940, 2. 946, 8. 1026, 7. 1043, 22. 1130, 9. 1144, 14.

Jam agam de significatione vocabuli *ἀπόκρημνος* accuratius tractans locum 124, 12; puto enim interpolata esse verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, quae iteratione, quae insit, molesta verborum *ἐς ἀπόκρημνα* valde turbent totam periodum praesertim cum enuntiato primaria incipiat ab ipso demum vocabulo *περιφόβως*, ita ut quasi uno tenore inter se cohaereant verba *ἐς ἀπόκρημνα* et *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*. Accedit, quod ne idem quidem utroque loco significare potest vocabulum *ἀπόκρημνα*, quod Schw. mihi videtur sensisse, cum vertit „eodemque die, tertio conflictu, Romanis in praerupta

1) cf. de genetivo.
2) cf. de ellipsi.

loca compulsis, multi ex iis et pedites et equites cum equis per praecipitia detrusi sunt". Neque tamen recte vertendo discrimen expressit. Nam si modo (quamvis artificiose) locum interpretari volumus, facere non possumus, quin *ἀπόκρημνα* vocabulum, quod apud A. ut omnino sive pro substantivo sive pro adiectivo usurpatum significet loca praerupta, declivia, ardua, praecipitia[1]), versu 10 intellegamus loca praerupta (schluchtenreiches, abschüssiges Terrain), versu 12 singulos locos praeruptos (Abhänge). Sin autem utroque loco idem significatur, exspectamus post *κατέωσαν* non *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, sed *ἐς (τὰς) φάραγγας* (cf. 112, 13. 124, 4. 609, 19. 608, 6. 288, 5. 368, 8) vel *ἀπὸ (κατὰ) τῶν (ἀπο —) κρήμνῶν* (cf. 540, 12). Quod mihi concedet, quicumque comparaverit locos 318, 6 (*τὸ ἀπόκρημνον, ἐς ὃ . . . ἀνέβαινον*) et 158, 13 (*ἄνω πρὸς τὰ ἀπόκρημνα*, cf. 158, 16 *ἀνεπήδων ἐπὶ τοὺς κρημνούς*).

Jam vero, ut rem comprehendendo diudicemus, si *ἐς ἀπόκρημνα* significat sursum, exspectamus *κατέωσαν ἀπὸ τῶν ἀποκρήμνων* vel *κατὰ τῶν κρημνῶν*; sin autem significat deorsum (velut 581, 9), verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα* aus molestam exhibent iterationem aut artificiosa egent interpretatione.

Quae cum ita sint, equidem *ἐς τὰ ἀπόκρημνα* eiecerim; quod cum facio, non nego, *τὰ ἀπόκρημνα* significare posse singulos locos praeruptos, i. e. idem fere atque *φάραγγες* vel *βάραθρα*; immo idem significat 390, 2; hoc solum contendo, Appianum, si quid addidisset, additurum non fuisse verba *ἐς τὰ ἀπόκρημνα*, quippe quae molestam exhibuissent iterationem et mutationem significationis artificiosam.

Locus autem 389, 25 — 390, 1, ubi paullo post *ὄρος ἀπόκρημνον* legimus *ἐξέπιπτον ἐς τὰ ἀπόκρημνα καὶ κατεφέροντο*, meae coniecturae non repugnat; nam plane gemellus non est, praesertim cum adiectivum *ἀπόκρημνον* repetatur substantivo *ἀπόκρημνα*. —

Sed iam pauca addam de significatione pronominis *ἄλλος*; quod saepius ita extat, ut significet praeterea aut omnino aut ne vertendum quidem sit[2]), cf. 659, 7 *ὅτι . . . . τῶν δ' ἐχθρῶν οὐδενὸς ἐς ἔσχατον*

1) cf. 103, 18, 22. 255, 14. 158, 3, 13. 288, 4. 149, 14. 318, 6. 386, 21. 387, 16. 389, 26. 390, 2. 479. 24. 536, 14. 914, 6. 1027, 10. *κρημνοὶ* legimus 300, 19. 299, 26. 117, 21. 158, 16, 25. 540, 12. 480, 3, 6, 14, 22. 609, 10. 833, 17. 981, 24. 1001, 10. 1022, 22. 1025, 17. 1038, 10. 1134, 2. 481, 22, quo loco deleverim *πρὸς αὐτόν* suppletis verbis *ἐς τοὺς κρημνούς*, respiciens locos 390, 1 et 1001, 10—12, pro inepto additamento, quod si recte fecero, adiuvabit haec coniectura alteram de loco 124, 12 prolatam. *κρημνός* legitur 820, 25. 841, 14, *περίκρημνος* 539, 21. 540, 17. 1024, 17, *κατάκρημνος* 540, 21.

2) cf. Kr. § 50, 4, 11. K. II. 235, 1. § 405, b, 2, c, adn. 1. Wi. p. 493. § 59.

κακοῦ φείσεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατηγούς ἢ ταμίας ἢ χιλιάρχους, ἢ ὅσοι τι συνέπραξαν ἄλλο τοῖς πολεμίοις.... μετελεύσεσθαι, Mfm. in *ἄλλοι*.

1040, 1 *ὡς δὲ κατέσχον, ἄλλα τέλη δέκα μετεστρατοπέδευον ὑπὲρ πέντε σταδίους, ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπὲρ ἄλλους τέσσαρας δύο*, Mfo.

266, 16 *ὅσοι τῆς γερουσίας ἢ τῆς ἄλλης πόλεως.*

576, 3. 664, 13. 7, 12. 864, 6[1]), 567, 20[2]). 883, 25. 889, 17. 891, 14. 923, 10. 973, 13 (cf. 974, 11) 988, 7. 1023, 5. 1078, 21.

In loco 107, 11 (*παρά τε τὰς στήλας τὰς Ἡρακλείους τὸν ᾠκεανὸν ἐπέρων, καὶ οἳ μὲν τὴν ἄλλην Λιβύην κατέσχον, οἳ δ' Οκίλην πόλιν ἐπολιόρκουν*) „ob ambiguitatem illam nominis *Ἡρακλειῶν στηλῶν*“ difficillimo Schw[1]ro. p. 271, non recte ex *ἄλλην* effecit, Ocilen oppidum fuisse Africanum, quod, si *Λιβύην* retinemus, sequitur potius e v. 13—16. Sententiam autem a Schw.[1] postulatam „Lusitanos illos, expugnata Conistorgi, navibus Oceanum ad fretum usque superasse aut per ipsum etiam fretum esse transvectos ibique locorum excensione facta partim agros Romanae dictionis depopulatos esse, partim Ocilen urbem obsedisse“ quominus accipiamus, stat per solum, ni fallor, vocabulum *Λιβύην*, quod nescio an sit eiciendum. Eget tamen hic locus accuratiore inquisitione (cf. etiam 13, 7. 83, 26. 58, 23. 80, 9 cet.).

Jam restant loci 149, 2 *Ἀννίβας δὲ... καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἄλλοι Καρχηδονίων τε καὶ Ῥωμαίων στρατηγοί.* 156, 63 *τὰ δὲ λάφυρα ἐκ τῶν ἱερῶν καταφέροντες, ἃ ἐκ πολέμων ἄλλων κόσμος αὐτοῖς περιέκειτο.* 163, 3. 172, 8. 180, 5. 192, 14. 208, 23. 571, 18. 731, 11. Loco 567, 3 (*σφαγαὶ τῶν ἐν ποσὶν ἐγίγνοντο νηλεεῖς, καὶ ἄλλων.. προγραφαί*) Nfm.; intercedit enim oppositio quaedam inter *τῶν ἐν ποσὶν* et *ἄλλων*.

Desideramus *ἄλλος* 628, 24 *Τίβυρτόν τε καὶ Πραινεστὸν καὶ ὅσαι μέχρι Νώλης*, et 341, 11 *ὁ δὲ Περσεῖ μὲν ἀπεκρίνατο Ῥωμαίων ἀξίας οὐκ εἶναι διαλύσεις αὐτῷ, εἰ μὴ καὶ Μακεδόνας καὶ ἑαυτὸν ἐπιτρέψειε Ῥωμαίοις.*

De verborum significatione pauca observavi neque tamen tam gravia, ut proferenda mihi ea esse animum inducam; ceterum iis quoque confirmatur Appiani varietas.

1) cf. 671, 16. 597, 5 et de gen. obj.
2) cf. de particula *ἤ*.

24) De verborum structura.

De verborum structura in universum dicendum est, hinc quoque apparere varietatem et inconstantiam Appianeam; quod demonstrant, quae observavi de singulis verbis; quae sunt haec[1]):

μετατίθεσθαι et cum *πρός* legimus coniunctum et cum *ἐς* absolute positum (236, 17. 246, 13. 925, 11) et cum genetivo (752, 24 Cobfm., Schr. confert 867, 7).

κελεύειν saepissime cum accusativo coniunctum legitur, cum dativo nonnusquam.

προλαμβάνειν et *τι* et *τινά* secum habet et absolute ponitur.

πολεμεῖν plerumque cum dativo coniungitur, cum accusativo 6 locis[2]) (891, 5. 1111, 23. 196, 26. 198, 25. 1050, 11. 667, 5, quibus Mafo.).

ἐπιτρέχειν modo accusativum secum habet modo dativum.

ἀφαιρεῖσθαί τινά τι saepius extat, item *ἀφ.* pro passivo (cum gen.), cum acc., *ἀφ. τινός τι, τὰ ἀφαιρεθέντα* 1038, 24, *ἀφαιρεῖσθαί τινα* cum *μή* et inf. 235, 13.

ἀπογιγνώσκειν modo cum acc. legitur, modo cum genetivo, modo cum infinitivo (930, 12. 284, 2. 704, 18.), modo pro passivo (909, 21).

καθαρός, καθαίρειν, καθαρεύειν et cum genet. extant et cum *ἀπὸ* et genet. (687, 14) et cum *ἐκ* (431, 8, vHfm. Sch. cft. Dionem Cass. 37, 24, 2).

φθάνειν legimus et cum *τι* et cum *τινὰ* et cum inf. et absolute aut cum participii nominativo coniunctum.

ὑπερορᾶν cum gen., cum acc., cum inf. extat, *ὑπερορᾶσθαι ὑπό* 986, 1. 136, 22.

βιάζεσθαι pro passivo legitur 864, 27, pro medio et intransitivo 591, 16 aliis, pro medio et transitivo 257, 20.

ἐπιτροπεύειν c. acc. 887, 10 (cf. 1146, 20), c. gen. 1067, 22.

Jam, aliis omissis, adiciam singulas constructiones mentione dignas:

1040, 19 *ἀναβαίνειν τὸ περιτείχισμα.*

544, 20 *ὑπεραλγεῖν τινος.*

1016, 11 *διαθεῖναι* cum duplici accusativo.

1120, 19 *ἐφορμεῖν τὴν ἀκτήν.*

1029, 9 *ἀποτεμέσθαί τινά τι.*

192, 26 *αἰτίαν ἐμβάλλειν*, Schw[1]rs., Mfo.; cf. 578, 8! 200, 6! 296, 7. 301. 4. 374, 5.. 382, 28. 374, 5. 379, 10, 14. 458, 6. 915, 6.

1) Loci cum ad unamquamque fere structuram pertineant permulti, eos ita fere non afferam, ut satis habeam structuras commemorasse.
2) cf. Stich p. 152 et de accus.

499, 2 *καταλοιδορεῖν τινα.*

81, 25 *ἐς ἐπήκοον ἐλαύνειν*, cf. 318, 20. 401, 12. 504, 15, 1006, 24. 736, 3!

939, 26 *ἐπιβαίνειν ταῖς ἀπουσίαις*, cf. 840, 15. 880, 9! 630, 3. 265, 2. 54, 8.

Postremo loco adiungam locos, qui magnum praebeant verborum ambitum: 199, 21. 175, 16. 167, 25. 235, 23. 243, 2. 580, 5. 268, 7 cet.

(Orationes leguntur cum alibi tum 234, 13. 237, 17. 241, 4. 245, 24. 263, 23. 265, 18. 629, 13. 272, 11. 500, 18. 492, 12).

25) De verborum collocatione.

In verbis collocandis ad magnam A. progressus est licentiam, neglegentiam, variationem, imprimis in particulis:

τε igitur saepius non verbum, quo pertinet, sequitur, sed aliud verbum [1]), cf. 752, 21 *ἐπὶ κακῷ τε αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτὸν ἀναπειθόντων*, quales locos legi 17 (e quibus 13 Mafo.): item *μὲν* 7 locis (bis Mafo.), cf. 454, 4 *Μιθριδάτης μὲν βασιλεύει, ... προσκέκτηται δὲ*; item *δὲ* 8 locis (bis Mfo.), cf. 844, 10 *τοῦ χρόνου δὲ* pro *τοῦ δὲ χρόνου*, 601, 2 *οἱ Ἰταλιῶται δ'* pro *οἱ δ' Ἰταλιῶται.* 88, 18 (M²fm.; comma post *ἔχειν* delendum, ponendum ante *παρά*) 1030, 15 *ὡς ἀρξάμενος δ' εἶχεν* pro *ὡς δ' ἀρξάμενος εἶχεν*, aliae particulae 483, 15. 451, 19. 700, 10. 797, 2. 823, 21. 1123, 7 (quibus locis Mfo.); cf. etiam 601, 16 cum 276, 15.[2])

ὅμως cum participio coniunctum id non modo sequitur, sed etiam praecedit: 655, 20 *τρισμυρίους ὅμως ἔτι ἔχων .... ἔφευγε*, et 444, 11 *ὅμως δ' αὐτῷ βραδύνοντι συνεὶς ὁ νεανίσκος ἐς λόγους ἦλθεν, ἐθέλοντι κἀκείνῳ*, Schw. Mfo. Schwfv., sententia enim inest haec: „quamquam aliquid suspicatus est, tamen, quia ille morabatur, cum eo collocutus est“, cf. locum 320, 16 (Schw. Mfo.), ubi *ὡσαύτως* non ad *ἰδόντες* pertinet, sed ad *ἐξεπήδων.*

Idem cadit in locum 781, 8 (*καὶ ὁ Σκιπίων αὐτός ἅμα Ἀφρανίῳ, πάντα μεθείς, ἔφευγεν*), quem M. recte intellexit, non recte vocavit in suspicionem; neque enim deleto commate ante *πάντα* opus iam est mutatione.

Nec magis recte offendit M. in vocabulo *εὐθύς* ante participium posito 742, 14, qui locus prorsus aeque sit comparatus atque ii, quos modo rettuli.

---

1) cf. K. p. 789, 5, d. Kaelker, p. 287.
2) cf. Kaelker, p. 259.

Jam mentione digni sunt loci 178, 19 (*εἴτε θεοῦ παράγοντος αὐτὸν ἀεὶ ὡς καὶ τότε*). 433, 17. 313, 11. 470, 10. 663, 3. 752, 7. 938, 2 (quibus Mafo.), ubi *ἀεί* insolitam exhibet collocationem; quam et ipsam particulae *ἔτι* 391, 7 (*ᾧ δὴ καὶ μάλιστα προύλαβε τοῦ πελάγους ἔτι Ῥωμαίων ἀναπειρωμένων*) non est quod denegemus.

Quam particulam, cum *καὶ* et *νῦν* coniunctam, magna cum varietate videmus collocari; legimus enim *ἔτι καὶ νῦν* 246, 1, *καὶ ἔτι νῦν* 347, 4, *καὶ νῦν ἔτι* 250, 4. 553, 10. 430. 5. 489, 21. 1012, 3; quibus locis nisus 238, 7 inter *καὶ* et *ἔτι* inseruerim *νῦν*, quod postulet sententiarum conexus et quod facillime potuerit intercidere, repudiata scriptura codicum deteriorum [1]) *ἔτι καὶ νῦν*; (ceterum ad hanc coniecturam impugnandam nihil valet *ἔτι καὶ* 668, 2); eadem vi legimus *ἔτι νῦν* et *καὶ νῦν* multis locis, *ἐς ἔτι νῦν* extat 949, 19.

Jam ut mittamus particulas, nonnusquam apud Appianum usu venit, ut vocabulum, quod suum locum habet extra enuntiatum quoddam relativum, legatur intra id enuntiatum, quod apparet e locis 456, 3 (*ἦν δὲ καὶ νεῶν στόλος αὐτοῖς, οὗ περὶ Βυζάντιον ... ἡγοῦντο* pro *στόλος αὐτοῖς περὶ Β. οὗ.*) 667, 8. 847, 16. 944, 2. 365, 11 (ter Mafo.).

Permultis deinde locis genetivus *αὐτοῦ* vel *αὐτῶν* praecedit substantivum, quo pertinet, minus magisve longe, cf. 986, 23 (*ἔκοπτεν αὐτοῦ τὸ τεῖχος ἤδη καὶ ἐσάλευεν*) 214, 22 (*ἔνθα τις αὐτοῦ τὸν Σύφακος ἵππον ἔβαλεν*). 172, 24 (GH., Ni., Schfm., cf. etiam 475, 5 et 297, 7); quales loci mihi occurreruut 19 (ter Mafo., 246, 7 Rrc.); omnino libenter videtur genetivum A. anteponere, cf. 192, 16. 453, 9 (Rfo. in *τῆς ἀποκρίσεως τὴν ἀπορίαν*) 950, 25 (Schwfo.). 951, 11 (Mfo.). 1108, 20. 1106, 2. 1121, 2.

Locis autem 789, 12, 13 (Mfo., *τοῦ ποδὸς* dependet a *ταρσόν*)[2]) et 624, 7[3]) genetivus, ut non praecedit, ita longissime abest a nomine unde dependeat; quale spatium A. solet interponere etiam inter *αὐτὸν* vel *αὐτούς* et verbum quo referendum sit, ita tamen ut accusativus praecedat, cf. 196, 14. 91, 28! 73, 23! 434, 7. 515, 11. 542, 10. 549, 17. 614, 8! 965, 22 (Mfo.)[4]). Similiter comparati sunt loci 853, 20. 951, 15 (Mfo.). 543, 1 (Nfo.) 871, 20 (Nfo.) 866, 5—6, quibus genetivus longius solito praecedit verbum, a quo dependet.

Tum *αὐτοῦ* (— *ῶν*) legitur inter articulum et substantivum,

---

1) de quibus cf. M. I. p. XVII.
2) cf. de acc. abs.
3) cf. de gen. obj. et de art.
4) 65, 8 huc non pertinet; servandum enim est *αὐτῶν*, cf. de ellipsi.

cui attributum sit[1]): 8, 12 (*περὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας*) 442, 4. 670, 14. 744, 2[2]).

Loco 242, 18 extant verba *τοὺς Ἰταλῶν Ἀννίβᾳ προσθεμένους* pro *Ἰταλῶν τοὺς Ἀννίβᾳ προσθεμένους*, 799, 10 *τῶν τις περὶ αὐτὸ οἴκων* pro *τις τῶν π. ἀ. οἴκων* vel *τ. π. ἀ. οἴκων τις*.

Porro *μάλιστα* quoque longius solet abesse a verbo, quo pertinet, cf. 560, 26 (*τεσσαράκοντα δύο ἔτεσι μάλιστα καθελόντες*) alios. Pronomen *ἕκαστος* substantivum modo praecedit modo sequitur.

Chiasmum praebent loci 571, 18, 19. 720. 5. 880. 4. 241. 20 (cf. 245, 5) 687, 24 — 688, 1. 973, 7[3]).

Sed haec omnia mentione haud fere videntur esse digna respicienti eos locos, quos iam enumerabo, ubi tam variae et mirae inveniantur verborum collocationes, ut certae condiciones aut leges ex eis non appareant, nisi quod verba quae inter se cohaerent, miro modo inter se interdum disiunguntur, cf. 268, 20 *εἰ μὲν ἔστι καὶ τῶν πρότερον εἰρημένων ἔτι πρὸς ὑμᾶς, ὦ Ῥωμαῖοι, λόγος*.

927, 15 *τὰ χρήματα δὲ . . . . συνενεχθῆναι κελεύσας, ὁπόσα . . . . πρότερον αὐτοῖς ἐπεγέγραπτο*.

954, 3 *εἷς ἀπέθανε πολλοὺς ἀποκτείνας*.

999, 14 *μακρόθεν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγῶσι, σὺν δρόμῳ καὶ βοῇ μετέφερεν*.

1029, 4 *ἀφῃρεῖτο δὲ τὴν ὄψιν τοῦ ἔργου τοὺς πολεμίους ὁ πεφυκὼς ἔτι δόναξ ἀμφὶ τῇ διόδῳ*, ubi equidem *ὁ* ante *ἀμφὶ* suppleverim neque tamen inseruerim[4]). 484, 22 (*ὧν* pertinet non ad *Ῥωμαίοις* sed ad *ἐστέ* sc. *ὑμεῖς*, cf. 264, 13. 893, 14. 983, 20, 21). 949, 3 (exspectamus *τοὺς κατ' Ἀντωνίου ὡς κατὰ τυράννου λόγους συγγράφων*[5]); quo accedunt, quos, ne longus fiam, verbis non exscribo, loci hi: 1020, 21. 1047, 11. 1072, 4, 5. 1077, 22. 1108, 14. 1143, 25. 1149, 9. 1179, 7, 8. 212, 25 (Mrs.) 524, 8. 818, 12. 777, 1. 767, 2 (comma delendum). 849, 10. 858, 4. 899, 24. 804, 1. 901, 6. 908, 3. 1084, 14. 1087, 3, 5 (*εἰ = ὁπότε*). 1101, 24. 1108, 8 (noli *μετὰ τῶν εὐζώνων* inserere ante *οἷς*) 1058, 25. 492, 20. 744, 2, 3. 659, 23 (Cobfm. in *ἑτέροις τῶν ὄντων*). 861. 1. 777. 4. 1127, 3. 152, 21. 192, 21. 288, 8. 476, 23; quorum e locorum numero 29 sunt, quibus Mafo. —

---

1) cf. Kaelker p. 257.
2) cf. Stich p. 162.
3) cf. Stich p. 207.
4) cf. de art.
5) cf. de particulis et de ell.